

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-114-18

Druk nr 2794
Warszawa, 3 sierpnia 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

U S T A W A

z dnia

o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady, warunki oraz tryb przyznawania i rozliczania wsparcia finansowego produkcji audiowizualnej.

2. Wsparcie finansowe dla produkcji audiowizualnej stanowi pomoc publiczną zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

3. Niniejsza ustawa nie narusza zasad dofinansowania twórczości filmowej i innej działalności w dziedzinie kinematografii określonych w ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. z 2018 r. poz. 597).

4. Pomoc publiczna, o której mowa w ust. 2, jest przyznawana na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającym niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.²⁾), a w szczególności art. 54 tego rozporządzenia, zwanego dalej „rozporządzeniem nr 651/2014”.

5. Celem wsparcia finansowego produkcji audiowizualnej jest:

- 1) poprawa warunków funkcjonowania sektora produkcji audiowizualnej;
- 2) stworzenie warunków do inwestowania zagranicznego kapitału w produkcje audiowizualne realizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) stworzenie warunków do realizowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej współpracy między polskimi i zagranicznymi producentami audiowizualnymi;
- 4) zwiększenie aktywności polskich przedsiębiorców działających w sektorze produkcji audiowizualnej;

¹⁾ Niniejsza ustawa zmienia ustawę z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii.

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 14.06.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28.

- 5) podnoszenie międzynarodowej konkurencyjności polskich przedsiębiorców działających w sektorze produkcji audiowizualnej;
- 6) zwiększenie wykorzystania potencjału technicznego produkcji audiowizualnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) poprawa warunków rozwoju potencjału kreatywnego i podnoszenie poziomu profesjonalizmu przedstawicieli polskiego sektora produkcji audiowizualnej;
- 8) wspieranie trwałego rozwoju gospodarczego państwa i jego regionów przez stwarzanie warunków rozwoju sektorów kreatywnych;
- 9) rozwój kultury oraz promocja wizerunku Rzeczypospolitej Polskiej i polskiego dziedzictwa kulturowego na świecie.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) wsparcie finansowe – środki finansowe przyznawane przez Polski Instytut Sztuki Filmowej przedsiębiorcy w formie dofinansowania na pokrycie określonej ustawą części polskich kosztów kwalifikowalnych związanych z produkcją audiowizualną, wypłacane po zakończeniu produkcji audiowizualnej całości albo części utworu audiowizualnego jako refinansowanie polskich kosztów kwalifikowalnych na podstawie umowy o wsparcie finansowe produkcji audiowizualnej, zwanej dalej „umową o wsparcie finansowe”;
- 2) koproducent utworu audiowizualnego – przedsiębiorca, który wspólnie z producentem utworu audiowizualnego organizuje, prowadzi i ponosi odpowiedzialność za produkcję audiowizualną lub który współfinansuje produkcję audiowizualną oraz nabywa udział w autorskich prawach majątkowych do utworu audiowizualnego;
- 3) producent utworu audiowizualnego – przedsiębiorca, który podejmuje inicjatywę, organizuje, prowadzi i ponosi odpowiedzialność za produkcję audiowizualną oraz nabywa autorskie prawa majątkowe do utworu audiowizualnego;
- 4) produkcja audiowizualna – zespół czynności twórczych, organizacyjnych, ekonomicznych, prawnych i technicznych, prowadzących do wytworzenia utworu audiowizualnego;
- 5) przedsiębiorca – podmiot prowadzący przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 1 załącznika do rozporządzenia nr 651/2014;
- 6) usługa na rzecz produkcji audiowizualnej – usługa świadczona w ramach wykonywanej działalności gospodarczej przez przedsiębiorców na rzecz producentów dla celów produkcji audiowizualnej, obejmująca w szczególności czynności dokonywane przy pomocy osób zatrudnionych na podstawie stosunku pracy lub innej formy zatrudnienia,

w tym udostępnianie pomieszczeń i hal zdjęciowych, sprzętu filmowego z obsługą oraz wykonywanie specjalistycznych usług transportowych;

- 7) utwór audiowizualny – utwór złożony z serii następujących po sobie obrazów z dźwiękiem lub bez dźwięku, utrwalonych na nośniku umożliwiającym wielokrotne odtwarzanie, wywołujących wrażenie ruchu i składających się na oryginalną całość, wyrażającą akcję lub treść w indywidualnej formie, zrealizowany w szczególności w formie filmu fabularnego, dokumentalnego, animowanego lub serialu;
- 8) polskie koszty kwalifikowalne – koszty realizacji produkcji audiowizualnej, poniesione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są objęte obowiązkiem podatkowym w rozumieniu przepisów podatkowych oraz mieszczą się w katalogu określonym w art. 54 ust. 5 rozporządzenia nr 651/2014;
- 9) dostawca usługi medialnej – nadawca lub dostawca audiowizualnej usługi medialnej na żądanie w rozumieniu ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1414 i 2111 oraz z 2018 r. poz. 650 i 915).

Rozdział 2

Zadania Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej

Art. 3. Do zadań Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, zwanego dalej „Instytutem”, związanych ze wsparciem finansowym należy:

- 1) przyznawanie wsparcia finansowego;
- 2) rozliczanie środków przyznanych w ramach wsparcia finansowego;
- 3) gromadzenie danych o rynku audiowizualnym, w tym danych finansowych, produkcyjnych oraz danych o dystrybucji krajowej i zagranicznej;
- 4) dokonywanie analizy oraz sporządzanie raportów dotyczących wpływu przyznanego wsparcia finansowego na rozwój rynku audiowizualnego i obszarów polskiej gospodarki związanych z ponoszonymi polskimi kosztami kwalifikowalnymi;
- 5) promocja polskiego sektora audiowizualnego związana ze stwarzaniem warunków dla zagranicznych produkcji audiowizualnych oraz inwestycji w sektorze produkcji audiowizualnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz promocja Rzeczypospolitej Polskiej jako miejsca produkcji audiowizualnej;
- 6) prowadzenie rejestru wsparcia finansowego, zwanego dalej „rejestrem”.

Art. 4. Do zadań Dyrektora Instytutu związanych ze wsparciem finansowym należy:

- 1) rozliczanie dotacji celowych otrzymanych z budżetu państwa;

- 2) wydawanie certyfikatów kwalifikujących do uzyskania wsparcia finansowego;
- 3) wydawanie zarządzeń związanych z przyznawaniem wsparcia finansowego;
- 4) zawieranie umów o wsparcie finansowe;
- 5) weryfikowanie rozliczeń polskich kosztów kwalifikowalnych;
- 6) wypłata wsparcia finansowego;
- 7) kierowanie działaniami związanymi z promocją polskiego sektora produkcji audiowizualnej oraz Rzeczypospolitej Polskiej jako miejsca produkcji audiowizualnej;
- 8) stwarzanie warunków dla zagranicznych produkcji audiowizualnych i inwestycji w sektorze produkcji audiowizualnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 5. 1. Przychodami Instytutu związanymi ze wsparciem finansowym są:

- 1) dotacje celowe z budżetu państwa przeznaczone na wsparcie finansowe;
- 2) przychody z opłat wnoszonych za rozpatrywanie wniosków o wsparcie finansowe;
- 3) środki finansowe pochodzenia zagranicznego;
- 4) inne środki finansowe, w tym spadki i darowizny.

2. Wypłata przez Instytut wsparcia finansowego pochodzącego z dotacji celowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, następuje w terminie do dnia 31 grudnia roku, w którym je przyznano. Rozliczenie dotacji celowych przez Instytut, w tym zwrot dotacji celowych niewykorzystanych do końca roku, następuje w terminie do dnia 31 stycznia roku następującego po roku, w którym je przyznano.

Art. 6. 1. Instytut prowadzi rejestr, w którym są gromadzone dane dotyczące:

- 1) wydanych certyfikatów kwalifikujących do uzyskania wsparcia finansowego;
- 2) złożonych wniosków o wsparcie finansowe, w tym:
 - a) nazwy albo firmy oraz siedziby przedsiębiorcy, który złożył wniosek,
 - b) tytułu i rodzaju utworu audiowizualnego, którego dotyczy wniosek,
 - c) terminu i sposobu rozstrzygnięcia wniosku,
 - d) wysokości wsparcia finansowego, o jakie wystąpił przedsiębiorca,
 - e) wysokości przyznanego wsparcia finansowego i terminu jego wypłaty;
- 3) aktualnego poziomu łącznej wysokości wsparć finansowych przyznanych w danym roku kalendarzowym;
- 4) łącznej wysokości wsparć finansowych przyznanych przez Instytut w latach poprzednich.

2. Rejestr jest jawny i udostępniany na stronie podmiotowej Instytutu w Biuletynie Informacji Publicznej.

3. Dane wprowadza się do rejestru w terminie:

- 1) 7 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) do 15 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła zmiana danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3.

Rozdział 3

Przyznawanie wsparcia finansowego

Art. 7. 1. Instytut przyznaje wsparcie finansowe przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą w zakresie produkcji audiowizualnej, będącemu producentem, koproducentem utworu audiowizualnego lub podmiotem wykonującym usługę na rzecz produkcji audiowizualnej, który:

- 1) posiada siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) był producentem, koproducentem lub świadczył usługę na rzecz produkcji audiowizualnej w odniesieniu do co najmniej jednego utworu audiowizualnego, który był dystrybuowany w kinach, został nadany lub publicznie udostępniony przez dostawcę usługi medialnej lub zaprezentowany przynajmniej na jednym międzynarodowym festiwalu filmowym akredytowanym przez Międzynarodową Federację Stowarzyszeń Producentów Filmów (FIAPF) lub zatrudnia osobę zarządzającą przedsiębiorcą lub osobę odpowiedzialną za produkcję audiowizualną mającą doświadczenie w zakresie produkcji audiowizualnej lub koprodukcji takiego utworu audiowizualnego;
- 3) zawarł umowę o koprodukcję utworu audiowizualnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub umowę o świadczenie usług na rzecz produkcji audiowizualnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed złożeniem wniosku o wsparcie finansowe;
- 4) spełnia wymogi określone w przepisach o pomocy publicznej.

2. Wsparcie finansowe może być udzielone podmiotowi wykonującemu usługę na rzecz produkcji audiowizualnej wyłącznie w sytuacji, w której producent ani żaden z koproducentów utworu audiowizualnego nie ma siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Wsparcie finansowe może być przyznane także przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą w zakresie produkcji audiowizualnej, którego siedziba znajduje się w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w przypadku gdy spełnia on łącznie następujące warunki:

- 1) posiada oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) przedmiotem wsparcia finansowego jest utwór produkowany przez ten oddział.

4. Jeżeli utwór audiowizualny jest produkowany przez oddział, o którym mowa w ust. 3, warunki określone w ust. 1 pkt 2–4 muszą być spełnione przez ten oddział.

Art. 8. Wsparcia finansowego nie przyznaje się przedsiębiorcy będącemu:

- 1) dostawcą usługi medialnej, chyba że ta działalność jest dla danego podmiotu działalnością drugorzędną lub pomocniczą;
- 2) podmiotem rozprawdzającym programy drogą kablową, satelitarną lub za pośrednictwem systemu teleinformatycznego;
- 3) podmiotem świadczącym usługi udostępniania zasobów systemu teleinformatycznego w celu przechowywania danych;
- 4) podmiotem, dla którego spółką dominującą, w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577 oraz z 2018 r. poz. 398 i 650), jest podmiot wymieniony w pkt 1–3.

Art. 9. Wsparcia finansowego nie przyznaje się także przedsiębiorcy, który:

- 1) posiada zaległości z tytułu należności publicznoprawnych wobec polskich organów państwowych lub samorządowych, lub
- 2) pozostaje pod zarządem komisarycznym albo znajduje się w toku likwidacji, postępowania upadłościowego, postępowania restrukturyzacyjnego, lub
- 3) w okresie 3 lat przed złożeniem wniosku o wsparcie finansowe wykorzystał wsparcie finansowe niezgodnie z przeznaczeniem określonym w umowie o wsparcie finansowe lub nie przedłożył raportu końcowego z produkcji audiowizualnej lub rozliczenia wsparcia finansowego, lub
- 4) nie zwrócił przyznanej przez Rzeczpospolitą Polską pomocy publicznej uznanej na podstawie decyzji Komisji Europejskiej za niezgodną z prawem i z rynkiem wewnętrznym, lub
- 5) jest przedsiębiorcą znajdującym się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia nr 651/2014, lub
- 6) został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo: składania fałszywych zeznań, przekupstwa, przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, systemowi bankowemu, przestępstwo skarbowe albo inne związane z wykonywaniem działalności gospodarczej lub popełnione

w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub którego współnikiem albo członkiem organu jest osoba fizyczna skazana za takie przestępstwa, lub

- 7) naruszył umowę o dofinansowanie zawartą z Instytutem na podstawie ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii.

Art. 10. 1. Wsparcie finansowe przyznaje się na produkcję audiowizualną lub świadczenie usługi na rzecz produkcji audiowizualnej, z wyjątkiem utworu audiowizualnego o charakterze reklamowym oraz utworu lub materiału audiowizualnego powstałego wyłącznie w wyniku rejestracji:

- 1) wykonań utworów słownych, słowno-muzycznych, muzycznych lub pantomimicznych;
- 2) zdarzeń z życia politycznego, społecznego, kulturalnego, religijnego, gospodarczego lub sportowego;
- 3) sporządzanej na potrzeby nauki, nauczania, techniki, reklamy, promocji, informacji lub instruktażu;
- 4) sporządzanej na użytek wewnętrzny kościołów i innych związków wyznaniowych;
- 5) zdarzeń z życia prywatnego;
- 6) treści pornograficznych.

2. Na produkcję audiowizualną danego utworu audiowizualnego może być przyznane tylko jedno wsparcie finansowe.

Art. 11. W ramach wsparcia finansowego przewidzianego na dany rok Instytut przyznaje co najmniej 10% wsparcia na produkcję filmów i seriali animowanych.

Art. 12. 1. Wysokość wsparcia finansowego wraz z innymi źródłami pomocy publicznej przyznanymi na produkcję audiowizualną nie może przekroczyć łącznie 50% całości kosztów produkcji audiowizualnej.

2. Wysokość wsparcia finansowego wraz z innymi źródłami pomocy publicznej przyznanymi na produkcję utworu audiowizualnego nie może przekroczyć łącznie 70% całości kosztów produkcji audiowizualnej w przypadku produkcji audiowizualnej:

- 1) trudnego utworu audiowizualnego, który ma ograniczone walory komercyjne przez to, że jest skierowany do widowni w wieku do 12 lat lub w swoim założeniu promuje polskie dziedzictwo historyczne lub kulturowe na świecie, oraz
- 2) której polskie koszty kwalifikowalne przekraczają co najmniej dwukrotnie minimalne wartości polskich kosztów kwalifikowalnych uprawniających do wystąpienia z wnioskiem.

3. Wysokość wsparcia finansowego wraz z innymi źródłami pomocy publicznej przyznanych na produkcję utworu audiowizualnego nie może przekroczyć łącznie 60% całości kosztów produkcji audiowizualnej w przypadku koprodukcji międzynarodowej utworu audiowizualnego, w której jednym z państw pochodzenia producentów lub koproducentów jest Rzeczpospolita Polska, a pozostali producenci lub koproducenci pochodzą z innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub z państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Limit ten nie dotyczy utworów audiowizualnych, o których mowa w ust. 2.

4. Za koszty produkcji określone w ust. 1–3 uznaje się koszty mieszczące się w katalogu określonym w art. 54 ust. 5 rozporządzenia nr 651/2014.

Art. 13. 1. Wsparcie finansowe przyznaje się w wysokości 30% polskich kosztów kwalifikowalnych, z tym że polskie koszty kwalifikowalne, które stanowią podstawę naliczania wsparcia finansowego, nie mogą przekroczyć 80% całkowitych kosztów produkcji audiowizualnej.

2. W przypadku gdy wysokość wsparcia finansowego wraz z innymi źródłami pomocy publicznej przekracza limity wsparcia finansowego określone w art. 12 ust. 1–3, wsparcia finansowego udziela się w wysokości niższej niż określona w ust. 1, tak aby finansowanie ze źródeł publicznych nie przekroczyło limitów określonych w art. 12 ust. 1–3.

3. Wysokość wsparcia finansowego przyznanego na produkcję audiowizualną lub świadczenie usługi na rzecz produkcji audiowizualnej nie może przekraczać 15 000 000 złotych.

4. Wysokość łącznego wsparcia finansowego, które może zostać przyznane jednemu przedsiębiorcy w danym roku kalendarzowym, nie może przekraczać 20 000 000 złotych.

Art. 14. 1. Polskie koszty kwalifikowalne obejmują uzasadnione i niezbędne dla produkcji audiowizualnej koszty:

- 1) przygotowania do produkcji powstałe w ramach poszukiwania pozastudyjnych lokalizacji produkcji audiowizualnej;
- 2) realizacji produkcji audiowizualnej;
- 3) scenografii i kostiumów;
- 4) pozyskania sprzętu technicznego służącego do produkcji audiowizualnej;
- 5) związane z podróżami, zakwaterowaniem i wyżywieniem;
- 6) montażu i postprodukcji;

- 7) produkcji animacji i efektów specjalnych;
- 8) honorariów, wynagrodzeń i innych świadczeń stanowiących udokumentowane koszty pracy osób zaangażowanych do produkcji audiowizualnej, włącznie z podatkami dochodowymi oraz składkami na ubezpieczenia społeczne;
- 9) praw i licencji do muzyki oraz materiałów archiwalnych wykorzystywanych w produkcji audiowizualnej;
- 10) produkcji formatów umożliwiających dostęp do utworu audiowizualnego osobom niepełnosprawnym, w tym audiodeskrypcji i napisów dla niesłyszących.

2. Koszty nabycia towarów i usług świadczonych na rzecz produkcji audiowizualnej uznaje się za polskie koszty kwalifikowalne, jeżeli:

- 1) przedsiębiorca dostarczający towary lub usługi ma siedzibę lub oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, działa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jest wpisany do właściwego rejestru;
- 2) towary i usługi, w tym wynajem lub dzierżawa infrastruktury technicznej, są nabywane lub świadczone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Honoraria, wynagrodzenia i inne świadczenia uznaje się za polskie koszty kwalifikowalne, jeżeli są objęte obowiązkiem podatkowym w rozumieniu przepisów podatkowych i mieszczą się w katalogu określonym w art. 54 ust. 5 rozporządzenia nr 651/2014.

4. Polskie koszty kwalifikowalne obejmują koszty pracy pracowników wnioskodawcy lub jego koproducentów, lub ich podwykonawców, którzy są objęci nieograniczonym obowiązkiem podatkowym zgodnie z ustawą z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 200, z późn. zm.³⁾).

5. Polskie koszty kwalifikowalne nie obejmują podatku od towarów i usług oraz kosztów związanych z prowadzeniem działalności przez producentów lub koproducentów, niezwiązanych bezpośrednio z produkcją audiowizualną będącą przedmiotem wsparcia finansowego.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 317, 398, 650, 685, 858, 912, 1076, 1162 i 1291.

Rozdział 4

Tryb przyznawania i rozliczania wsparcia finansowego

Art. 15. 1. Przedsiębiorca, o którym mowa w art. 7, zamierzający uzyskać wsparcie finansowe składa wniosek o wydanie certyfikatu kwalifikującego do uzyskania wsparcia finansowego, zwanego dalej „certyfikatem“, wraz z formularzem testu kwalifikacyjnego.

2. Wniosek o wydanie certyfikatu zawiera:

- 1) nazwę lub firmę przedsiębiorcy;
- 2) siedzibę i adres, numer telefonu, adres e-mail, numer wpisu w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego lub numer wpisu w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer REGON przedsiębiorcy;
- 3) imię i nazwisko, stanowisko osoby upoważnionej do kontaktu oraz jej adres, numer telefonu i adres e-mail;
- 4) określenie utworu audiowizualnego stanowiącego przedmiot wniosku, w tym określenie tytułu, języka, podstawy literackiej, planowanego czasu trwania, gatunku i rodzaju utworu audiowizualnego, reżysera, scenarzysty, operatora zdjęć i kompozytora utworu audiowizualnego, wskazanie, czy wsparcie finansowe wiąże się z produkcją czy z usługą na rzecz produkcji audiowizualnej, oraz określenie, czy utwór audiowizualny jest utworem trudnym w rozumieniu art. 12 ust. 2 pkt 1;
- 5) informacje dotyczące utworu audiowizualnego, w tym określenie liczby punktów uzyskanych w teście kwalifikacyjnym;
- 6) szacunkową wysokość wsparcia finansowego;
- 7) scenariusz produkcji audiowizualnej.

3. Test kwalifikacyjny zawiera zestaw kryteriów i przypisanej im odpowiednio punktacji, które służą do oceny, czy dana produkcja audiowizualna spełnia cele określone w art. 1 ust. 5.

4. Test kwalifikacyjny obejmuje kryteria wskazujące na:

- 1) wykorzystanie w utworze audiowizualnym polskiego lub europejskiego dorobku kulturowego;
- 2) lokalizację akcji utworu audiowizualnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) realizację utworu audiowizualnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) udział w produkcji audiowizualnej polskich pracowników, współpracowników lub podmiotów wykonujących usługi na rzecz produkcji audiowizualnej;

5) udział polskiej infrastruktury filmowej.

5. Instytut rozpatruje wniosek w terminie nie dłuższym niż 28 dni kalendarzowych od dnia jego złożenia.

Art. 16. 1. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku o wydanie certyfikatu Instytut wydaje certyfikat.

2. Certyfikat zawiera w szczególności:

- 1) opis utworu audiowizualnego, którego dotyczyć ma wsparcie finansowe;
- 2) termin złożenia wniosku, o którym mowa w art. 17, nie dłuższy niż 4 lata od wydania certyfikatu.

3. Certyfikat może zostać wydany, jeżeli wniosek uzyska w teście kwalifikacyjnym co najmniej 51% wszystkich punktów możliwych do uzyskania.

Art. 17. 1. Instytut przyznaje wsparcie finansowe na podstawie wniosku złożonego przez przedsiębiorcę, który otrzymał certyfikat, zwanego dalej „wnioskodawcą”.

2. Wniosek składa się nie wcześniej niż 3 miesiące przed rozpoczęciem prac, które mają być objęte wsparciem finansowym.

3. Wniosek zawiera:

- 1) nazwę lub firmę wnioskodawcy;
- 2) siedzibę i adres, numer telefonu, adres e-mail, numer wpisu w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego lub numer wpisu w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer REGON wnioskodawcy;
- 3) imię i nazwisko, stanowisko osoby upoważnionej do kontaktu oraz jej adres, numer telefonu i adres e-mail;
- 4) informacje o wielkości obrotów wnioskodawcy w roku podatkowym poprzedzającym złożenie wniosku;
- 5) informacje potwierdzające spełnianie przez wnioskodawcę warunków przyznania wsparcia finansowego;
- 6) określenie utworu audiowizualnego stanowiącego przedmiot wniosku, w tym określenie tytułu, języka, podstawy literackiej, planowanego czasu trwania, gatunku i rodzaju utworu audiowizualnego, reżysera, scenarzysty, operatora zdjęć i kompozytora utworu audiowizualnego, wskazanie, czy wsparcie finansowe wiąże się z produkcją czy z usługą

na rzecz produkcji audiowizualnej, oraz określenie, czy utwór audiowizualny jest utworem trudnym w rozumieniu art. 12 ust. 2 pkt 1;

- 7) określenie prac objętych wsparciem finansowym;
- 8) informacje dotyczące utworu audiowizualnego, potwierdzające spełnienie warunków przyznania wsparcia finansowego, w tym określenie liczby punktów uzyskanych w teście kwalifikacyjnym, kwotę planowanych polskich kosztów kwalifikowalnych oraz wysokość i procent udziału środków publicznych w finansowaniu produkcji audiowizualnej;
- 9) określenie terminów rozpoczęcia i zakończenia prac związanych z produkcją audiowizualną objętych wsparciem finansowym wraz z podaniem terminów poszczególnych ich etapów realizacji;
- 10) wysokość szacowanego wsparcia finansowego, o jaką wnioskuje przedsiębiorca, i terminy jego wypłaty;
- 11) preliminarz całkowitych kosztów produkcji audiowizualnej w zakresie prac objętych wnioskiem o wsparcie finansowe oraz preliminarz budżetu całkowitego produkcji audiowizualnej;
- 12) określenie lokalizacji prac objętych wsparciem finansowym oraz liczby dni zdjęciowych lub dni produkcji lub postprodukcji audiowizualnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i w innych państwach;
- 13) wskazanie wszystkich producentów lub koproducentów utworu audiowizualnego wraz ze wskazaniem osób upoważnionych do kontaktu, ich adresów, numerów telefonów oraz adresów e-mail;
- 14) informacje dotyczące członków ekipy filmowej, w tym listę zawierającą imiona, nazwiska, obywatelstwa oraz pełnione funkcje poszczególnych członków ekipy filmowej;
- 15) informacje określone w art. 37 ust. 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 362).

4. Wnioskodawca dołącza do wniosku dokumenty potwierdzające spełnianie warunków przyznania wsparcia finansowego:

- 1) kopię umowy koprodukcyjnej lub umowy o świadczeniu usług na rzecz produkcji audiowizualnej tłumaczone na język polski przez tłumacza przysięgłego;
- 2) zaświadczenie z urzędu skarbowego o niezaleganiu w podatkach i innych należnościach, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa

(Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.⁴⁾), wydane nie wcześniej niż na 30 dni przed złożeniem wniosku;

- 3) zaświadczenie z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o niezaleganiu w opłacaniu składek na rzecz ubezpieczeń społecznych nie starsze niż 30 dni;
- 4) oświadczenie o niewystępowaniu okoliczności, o których mowa w art. 9;
- 5) informację dotyczącą doświadczenia pracowników lub współpracowników wnioskodawcy zaangażowanych w produkcję audiowizualną;
- 6) harmonogram produkcji audiowizualnej;
- 7) plan finansowania produkcji audiowizualnej, wraz z kopiami tłumaczonymi na język polski przez tłumacza przysięgłego, potwierdzających przynajmniej 75% całkowitej wartości finansowania, w szczególności umów i decyzji o dofinansowaniu ze źródeł innych niż wsparcie finansowe;
- 8) kosztorys produkcji audiowizualnej wraz z planem wydatków związanych z produkcją audiowizualną na terytorium Rzeczypospolitej Polski i terytoriach innych państw;
- 9) synopsis i scenariusz utworu audiowizualnego;
- 10) potwierdzenie nabycia praw do scenariusza lub podstawy literackiej utworu audiowizualnego;
- 11) formularz testu kwalifikacyjnego wsparcia finansowego.

5. Instytut pobiera opłatę za rozpatrzenie wniosku. Opłatę wnosi się na rachunek bankowy Instytutu. Opłata wynosi 0,05% wartości szacowanego wsparcia finansowego, o które wystąpił wnioskodawca, jednak nie więcej niż 1000 złotych.

6. Instytut publikuje na swojej stronie internetowej zasady przyjmowania i rozpatrywania wniosków oraz wzór wniosku.

Art. 18. 1. Wnioskodawca może wystąpić z wnioskiem, jeżeli w momencie jego złożenia ma udokumentowane finansowanie na co najmniej 75% kosztów prac, które mają zostać objęte wsparciem finansowym, mieszczących się w katalogu określonym w art. 54 ust. 5 rozporządzenia nr 651/2014.

2. Jeżeli wnioskodawca występuje z wnioskiem dotyczącym finansowania usługi na rzecz produkcji audiowizualnej, finansowanie to należy udokumentować co najmniej w wysokości

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 723, 771, 1000, 1039 i 1075.

75% kosztów prac, które mają zostać objęte wsparciem finansowym, których dotyczy ta usługa, mieszczących się w katalogu określonym w art. 54 ust. 5 rozporządzenia nr 651/2014.

Art. 19. 1. Instytut rozpatruje wniosek w terminie nie dłuższym niż 28 dni kalendarzowych od dnia jego złożenia.

2. W przypadku złożenia niekompletnego wniosku Instytut zwraca wniosek i informuje wnioskodawcę o brakujących elementach wniosku oraz o możliwości ponownego złożenia wniosku.

3. W przypadku gdy ocena kosztorysu, o którym mowa w art. 17 ust. 4 pkt 8, wskazuje na nieadekwatność pozycji kosztowych względem założeń realizacyjnych oraz scenariusza, Instytut wzywa wnioskodawcę do przedstawienia zmodyfikowanego kosztorysu w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania. Termin, o którym mowa w ust. 1, biegnie od dnia złożenia zmodyfikowanego kosztorysu.

4. Instytut rozpatruje wnioski w kolejności ich złożenia do czasu wyczerpania środków finansowych przeznaczonych na wspieranie produkcji audiowizualnej, przewidzianych w planie finansowym Instytutu na dany rok.

5. Instytut informuje wnioskodawcę o nierozpatrzeniu wniosku z powodu wyczerpania środków finansowych, o którym mowa w ust. 4. W przypadku nierozpatrzenia wniosku Instytut zwraca opłatę, o której mowa w art. 17 ust. 5.

6. Instytut tworzy listę rezerwową wniosków, które zostaną rozpatrzone w przypadku rezygnacji przez wnioskodawcę z przyznanego mu wsparcia finansowego w danym roku kalendarzowym.

Art. 20. 1. Rozpatrzenie wniosku następuje po sprawdzeniu spełniania warunków przyznania wsparcia finansowego, w tym określonych w teście kwalifikacyjnym.

2. Wsparcie finansowe może być przyznane, jeżeli wniosek uzyska w teście kwalifikacyjnym co najmniej 51% wszystkich punktów możliwych do uzyskania.

Art. 21. 1. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku Instytut zawiera z wnioskodawcą umowę o wsparcie finansowe.

2. Instytut może odstąpić od umowy o wsparcie finansowe, jeżeli w terminie 3 miesięcy od wskazanego w tej umowie terminu rozpoczęcia prac objętych wsparciem finansowym wnioskodawca lub jego koproducenti nie rozpoczną tych prac.

3. Po odstąpieniu od umowy o wsparcie finansowe wnioskodawca może ponownie złożyć wniosek o wsparcie finansowe dotyczący tego samego utworu audiowizualnego tylko raz.

Art. 22. 1. Umowa o wsparcie finansowe zawiera w szczególności:

- 1) opis utworu audiowizualnego, którego dotyczy wsparcie finansowe;
- 2) wysokość wsparcia finansowego przyznanego dla danego utworu audiowizualnego;
- 3) terminy rozpoczęcia i zakończenia prac związanych z produkcją audiowizualną objętych wsparciem finansowym wraz z podaniem terminów poszczególnych ich etapów realizacji oraz terminy przedstawienia raportu końcowego z produkcji audiowizualnej;
- 4) dokumenty przedstawiane przez wnioskodawcę w związku z rozliczeniem wsparcia finansowego;
- 5) termin lub terminy wypłaty wsparcia finansowego;
- 6) kary umowne z tytułu nieterminowego przedstawienia przez wnioskodawcę dokumentów niezbędnych do rozliczenia wsparcia finansowego;
- 7) warunki rozwiązania umowy o wsparcie finansowe.

2. Umowa o wsparcie finansowe zawiera oświadczenia wnioskodawcy o wyrażeniu zgody na przeprowadzanie przez Instytut kontroli, o której mowa w art. 27.

Art. 23. 1. Instytut dokonuje wypłaty środków po zawarciu umowy o wsparcie finansowe na powierniczy rachunek bankowy, zarządzany przez Instytut i wyodrębniony wyłącznie dla operacji finansowych związanych z realizacją produkcji audiowizualnej w Banku Gospodarstwa Krajowego.

2. Beneficjent może podjąć środki zgromadzone na rachunku powierniczym, o którym mowa w ust. 1, po dokonaniu przez Instytut pozytywnej weryfikacji raportu końcowego, zgodnie z art. 25 ust. 1.

3. W przypadku gdy wartość wsparcia finansowego wynikająca z rozliczonych polskich kosztów kwalifikowalnych będzie niższa niż wysokość środków zgromadzonych na rachunku powierniczym, o którym mowa w ust. 1, Instytut przekazuje pozostałe na rachunku powierniczym środki na wsparcie finansowe innych utworów audiowizualnych.

4. Przekazanie środków na powierniczy rachunek bankowy, o którym mowa w ust. 1, spełnia cel przyznania wsparcia finansowego, w rozumieniu art. 168 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 oraz z 2018 r. poz. 62, 1000 i 1366).

Art. 24. 1. Po zakończeniu prac objętych wsparciem finansowym beneficjent przedstawia Instytutowi raport końcowy z produkcji audiowizualnej, zwany dalej „raportem”, który zawiera:

- 1) dane beneficjenta wsparcia finansowego, w tym: nazwę, siedzibę i adres, numer telefonu, adres e-mail, numer wpisu w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego lub numer wpisu w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer REGON;
- 2) imię i nazwisko, stanowisko osoby upoważnionej do kontaktu, adres, numer telefonu, adres e-mail;
- 3) określenie utworu audiowizualnego stanowiącego przedmiot wniosku, w tym określenie tytułu, języka, podstawy literackiej, planowanego czasu trwania, gatunku i rodzaju utworu audiowizualnego, reżysera, scenarzysty, operatora zdjęć i kompozytora utworu audiowizualnego, wskazanie, czy finansowanie wiąże się z koprodukcją czy z usługą na rzecz produkcji audiowizualnej, oraz określenie, czy utwór audiowizualny jest utworem trudnym w rozumieniu art. 12 ust. 2 pkt 1;
- 4) skrócony opis przebiegu poszczególnych etapów produkcji audiowizualnej objętych wsparciem finansowym;
- 5) dane dotyczące kosztów produkcji audiowizualnej niezbędne do weryfikacji należnego wsparcia finansowego;
- 6) dane dotyczące spełnienia warunków określonych w teście kwalifikacyjnym;
- 7) dane dotyczące przebiegu produkcji audiowizualnej niezbędne do potwierdzenia spełnienia warunków określonych we wniosku;
- 8) wysokość i udział procentowy środków publicznych uzyskanych z innych źródeł;
- 9) wskazanie wszystkich producentów lub koproducentów utworu audiowizualnego wraz ze wskazaniem osób upoważnionych do kontaktu, ich adresów, numerów telefonów oraz adresów e-mail.

2. Do raportu załącza się:

- 1) wykaz poniesionych polskich kosztów kwalifikowanych wraz z:
 - a) dokumentami potwierdzającymi poniesienie kosztów nabycia towarów lub usług stanowiących polskie koszty kwalifikowane, w szczególności fakturami, rachunkami oraz potwierdzeniami zapłaty za towary lub usługi,
 - b) dokumentami potwierdzającymi dokonanie zapłaty honorariów, wynagrodzeń i innych świadczeń stanowiących koszty pracy osób zaangażowanych do produkcji

audiowizualnej w okresie trwania produkcji audiowizualnej, w szczególności umowami zawartymi z osobami fizycznymi (umowy o pracę, umowy o świadczenie usług, umowy zlecenia lub umowy o dzieło), a także potwierdzeniami zapłaty wynagrodzenia z tytułu realizacji tych umów;

- 2) formularz testu kwalifikacyjnego wypełniony w oparciu o dane aktualne w chwili przedstawienia raportu;
- 3) listę imion, nazwisk oraz funkcji, a także informację o liczbie dni zdjęciowych poszczególnych członków ekipy filmowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) materiały do wykorzystania przez Instytut w ramach działań promocyjnych.

3. Załączniki, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4, przekazuje się również w formie elektronicznej.

Art. 25. 1. Instytut w ramach weryfikacji raportu ustala, czy:

- 1) raport spełnia wymogi, o których mowa w art. 24;
- 2) w teście kwalifikacyjnym wypełnionym w oparciu o dane aktualne w chwili przedstawienia raportu uzyskano co najmniej 51% wszystkich punktów możliwych do uzyskania;
- 3) prace objęte wsparciem finansowym zostały zrealizowane zgodnie z umową o wsparcie finansowe;
- 4) opinia ekonomiczno-finansowa o raporcie wskazuje, że przedstawione w tym raporcie koszty stanowią polskie koszty kwalifikowalne, które były uzasadnione i niezbędne dla produkcji audiowizualnej.

2. Instytut dokonuje weryfikacji, o której mowa w ust. 1, w terminie nie dłuższym niż 28 dni kalendarzowych od dnia otrzymania raportu. Dyrektor Instytutu pisemnie informuje przedsiębiorcę o dniu zakończenia weryfikacji i jej wyniku.

Art. 26. 1. Opinia ekonomiczno-finansowa o raporcie przygotowywana jest przez firmę audytorską wybraną przez Instytut z listy, o której mowa w ust. 2, i obejmuje ocenę, czy przedstawione w raporcie koszty stanowią polskie koszty kwalifikowalne, które były uzasadnione i niezbędne dla produkcji audiowizualnej.

2. Instytut prowadzi listę firm audytorskich wydających opinie w sprawie raportów. Instytut, ustalając listę, kieruje się koniecznością posiadania przez firmę audytorską niezbędnych kwalifikacji dotyczących finansowania produkcji audiowizualnych.

Art. 27. 1. Instytut może prowadzić kontrolę przedsiębiorców, którym przyznano wsparcie finansowe, w zakresie dotyczącym produkcji audiowizualnej, na którą przedsiębiorcy przyznano wsparcie finansowe, lub rzetelności informacji zawartych w raporcie końcowym z produkcji audiowizualnej.

2. Kontrolę przeprowadzają pracownicy Instytutu lub firmy audytorskie z listy, o której mowa w art. 26 ust. 2, na podstawie pisemnego upoważnienia udzielonego przez Dyrektora Instytutu.

3. Upoważnienie zawiera:

- 1) wskazanie podstawy prawnej kontroli;
- 2) datę i miejsce wystawienia;
- 3) imię i nazwisko osoby upoważnionej;
- 4) oznaczenie przedsiębiorcy;
- 5) termin rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
- 6) zakres kontroli.

4. Osoba upoważniona ma prawo do:

- 1) wstępu do siedziby przedsiębiorcy, któremu przyznano wsparcie finansowe, oraz na teren i do pomieszczeń, gdzie jest lub była prowadzona produkcja audiowizualna objęta wsparciem finansowym;
- 2) żądania dokumentów związanych z wydatkami ponoszonymi na produkcję audiowizualną zaliczonymi do polskich kosztów kwalifikowalnych, w tym umów i dokumentów księgowych;
- 3) wglądu w dokumentację przebiegu produkcji audiowizualnej objętej umową o wsparcie finansowe, w tym dokumenty księgowe, umowy, dokumentację fotograficzną i audiowizualną z procesu produkcji;
- 4) żądania złożenia pisemnych wyjaśnień związanych z przyznaniem i rozliczeniem wsparcia finansowego.

Art. 28. 1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół kontroli, który zawiera:

- 1) nazwę i adres przedsiębiorcy;
- 2) wskazanie podstawy prawnej kontroli;
- 3) oznaczenie przedsiębiorcy;
- 4) imię i nazwisko osoby upoważnionej oraz datę wydania upoważnienia do przeprowadzenia kontroli;

- 5) termin rozpoczęcia i zakończenia kontroli, ze wskazaniem dni będących przerwami w kontroli;
- 6) zakres i przedmiot kontroli;
- 7) opis ustalonego w wyniku kontroli stanu faktycznego, w tym stwierdzonych nieprawidłowości, przyczyn ich powstania, zakresu i skutków oraz imiona, nazwiska i funkcję (stanowisko) osób odpowiedzialnych za nieprawidłowości;
- 8) wskazanie podstaw dokonanych ustaleń;
- 9) w przypadku kolejnej kontroli informację o realizacji zaleceń pokontrolnych wydanych w wyniku ostatniej kontroli;
- 10) pouczenie o prawie, sposobie i terminie zgłoszenia zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli oraz o prawie do odmowy podpisania tego protokołu;
- 11) wzmiankę o zgłoszeniu zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli oraz o stanowisku zajętym wobec nich przez osobę upoważnioną;
- 12) omówienie dokonanych w protokole kontroli poprawek, skreśleń i uzupełnień;
- 13) podpis osoby upoważnionej oraz wskazanie miejsca i daty podpisania protokołu kontroli;
- 14) podpis przedsiębiorcy oraz wskazanie miejsca i daty podpisania protokołu kontroli albo w przypadku odmowy podpisania protokołu kontroli – wzmiankę o tym fakcie.

2. Przedsiębiorca, przed podpisaniem protokołu kontroli, może zgłosić pisemne umotywowane zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole kontroli, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania.

3. Osoba upoważniona w przypadku zgłoszenia zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli, w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania, dokonuje analizy zastrzeżeń i w miarę potrzeby podejmuje dodatkowe czynności kontrolne.

4. W przypadku stwierdzenia, że zastrzeżenia do ustaleń zawartych w protokole kontroli są zasadne w całości lub w części, osoba upoważniona zmienia lub uzupełnia protokół kontroli.

5. W przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli w całości osoba upoważniona pozostawia protokół kontroli bez zmian.

6. Przedsiębiorca może odmówić podpisania protokołu kontroli, składając w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania pisemne wyjaśnienie przyczyn odmowy.

7. W przypadku odmowy podpisania protokołu kontroli osoba upoważniona dołącza do niego pisemne wyjaśnienie przyczyn odmowy.

8. Odmowa podpisania protokołu kontroli przez przedsiębiorcę nie stanowi przeszkody do podpisania protokołu przez kontrolera.

Art. 29. 1. Jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono, że przedsiębiorca nie realizuje obowiązków wynikających z ustawy lub umowy o wsparcie finansowe, Dyrektor Instytutu wydaje zalecenia pokontrolne, w których wzywa przedsiębiorcę do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień.

2. Usunięcie nieprawidłowości lub udzielenie wyjaśnień powinno nastąpić we wskazanym przez Dyrektora Instytutu terminie nie krótszym niż 30 dni od dnia doręczenia zaleceń pokontrolnych przedsiębiorcy.

3. Jeżeli po upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, przedsiębiorca nie usunie wskazanych nieprawidłowości lub udzielone przez niego wyjaśnienia okażą się niewystarczające, Dyrektor Instytutu może wskazać środki, jakie powinien zastosować przedsiębiorca w celu usunięcia nieprawidłowości wraz ze wskazaniem terminu na ich usunięcie.

4. Niezastosowanie się do wskazanych w ust. 3 środków stanowi podstawę do odstąpienia od umowy przez Dyrektora Instytutu.

Art. 30. 1. Minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy wykaz kosztów mogących stanowić polskie koszty kwalifikowalne oraz szczegółowy wykaz kosztów wyłączonych z kwalifikowania jako polskie koszty kwalifikowalne na podstawie art. 14 ust. 5;
- 2) minimalne metraże utworów audiowizualnych oraz minimalne wartości polskich kosztów kwalifikowalnych uprawniających do wnioskowania o wsparcie finansowe – osobno dla poszczególnych rodzajów utworów audiowizualnych;
- 3) wzór wniosku o wydanie certyfikatu oraz wzór wniosku o wsparcie finansowe;
- 4) szczegółowe kryteria testu kwalifikacyjnego i odpowiadającą im punktację, umożliwiające ocenę wniosku ze względu na cele określone w art. 1 ust. 5;
- 5) wzór raportu.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednio:

- 1) koszty, których wydatkowanie jest niezbędne dla produkcji audiowizualnej oraz których poniesienie przyczyni się do rozwoju polskiej branży audiowizualnej;
- 2) potrzebę dostosowania systemu wsparcia finansowego do uwarunkowań rynkowych i aktualnych kierunków rozwoju produkcji audiowizualnej;
- 3) zmiany zachodzące w warunkach dofinansowywania produkcji audiowizualnej na terytoriach innych niż Rzeczpospolita Polska;

- 4) sposoby produkcji i postprodukcji poszczególnych rodzajów utworów audiowizualnych;
- 5) wpływ danego rodzaju produkcji audiowizualnej na rozwój potencjału kreatywnego i ekonomicznego polskiej branży audiowizualnej, a także
- 6) sprawność procedury przyznawania wsparcia finansowego i weryfikacji spełniania warunków przyznania i wypłaty wsparcia finansowego,
- 7) konieczność ujednoczenia dokumentów stosowanych w trybie przyznawania i rozliczania wsparcia finansowego.

Rozdział 5

Przepisy zmieniające, przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 31. W ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. z 2018 r. poz. 597) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 8 w ust. 1 w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 i 11 w brzmieniu:
„10) wspieranie produkcji audiowizualnej na zasadach określonych w ustawie z dnia ... o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej (Dz. U. ... poz. ...);
11) nadawanie każdemu filmowi wyświetlanemu w kinie indywidualnego identyfikatora publikowanego na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Instytutu.”;
- 2) w art. 11 uchyla się ust. 3;
- 3) w art. 18 w ust. 1:
 - a) uchyla się pkt 7,
 - b) dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) wpływy z kar nałożonych na podstawie art. 19b.”;
- 4) po art. 19 dodaje się art. 19a i art. 19b w brzmieniu:
„Art. 19a. 1. Podmiot prowadzący kino przekazuje Instytutowi:
 - 1) dzienne dane o liczbie widzów, liczbie sprzedanych biletów i zaakceptowanych znakach legitymacyjnych oraz przychodach z tytułu sprzedaży biletów w odniesieniu do każdego filmu wyświetlanego w danym dniu, odrębnie dla każdego kina;
 - 2) miesięczne dane o przychodach z tytułu wyświetlania filmów i reklam w kinie.
2. Dane, o których mowa w ust. 1:
 - 1) pkt 1 są przekazywane dwa razy w tygodniu: w pierwszym dniu, który nie jest dniem wolnym od pracy, następującym po każdej niedzieli za piątek, sobotę i niedzielę,

oraz w dniu, który nie jest dniem wolnym od pracy, poprzedzającym każdą sobotę za poniedziałek, wtorek, środę i czwartek,

2) pkt 2 są przekazywane w pierwszym dniu miesiąca, który nie jest dniem wolnym od pracy, następującym po miesiącu, którego dotyczą

– za pośrednictwem systemu teleinformatycznego przy użyciu dokumentów elektronicznych, w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570 oraz z 2018 r. poz. 1000) albo przez formularz elektroniczny udostępniony przez Instytut w Biuletynie Informacji Publicznej Instytutu.

3. Minister określi, w drodze rozporządzenia:

1) elektroniczny format przekazywania danych, o których mowa w ust. 1,
2) wzór formularzy służących do przekazywania Instytutowi danych, o których mowa w ust. 1, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania

– uwzględniając konieczność uproszczenia, usprawnienia i ujednoczenia procesu przekazywania danych oraz ograniczenia zbierania danych do niezbędnego minimum.

Art. 19b. 1. Podmiot prowadzący kino, który nie przekaze lub przekaze nieterminowo dane, o których mowa w art. 19a – podlega karze pieniężnej w wysokości od 1000 do 100 000 złotych.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada w drodze decyzji Dyrektor Instytutu.

3. Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych Dyrektor Instytutu uwzględnia wcześniejsze naruszenia obowiązków przekazywania danych przez podmiot prowadzący kino, zakres i rodzaj danych nieprzekazanych lub nieprzekazanych w terminie oraz rozmiar działalności prowadzonej przez podmiot.

4. Karę pieniężną wnosi się na rachunek bankowy Instytutu.

5. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna.

6. Do kar pieniężnych stosuje się przepisy działu IVa ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650).

7. Wierzycielem należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, w rozumieniu przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jest Instytut.

8. Organem wyższego stopnia właściwym do rozpatrzenia zażalenia na postanowienie wierzyciela należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.”.

Art. 32. Traci moc ustawa z dnia 16 lipca 1987 r. o państwowych instytucjach filmowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2006).

Art. 33. 1. W latach 2019–2027 minimalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi 100 000 tys. zł rocznie, natomiast w latach 2018–2027 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym ustawy wynosi:

- 1) 2018 – 50 000 tys. zł;
- 2) 2019 – 210 738 tys. zł;
- 3) 2020 – 216 006 tys. zł;
- 4) 2021 – 221 406 tys. zł;
- 5) 2022 – 226 940 tys. zł;
- 6) 2023 – 232 614 tys. zł;
- 7) 2024 – 238 430 tys. zł;
- 8) 2025 – 244 390 tys. zł;
- 9) 2026 – 250 500 tys. zł;
- 10) 2027 – 265 762 tys. zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zostaną zastosowane mechanizmy korygujące polegające na ograniczeniu wydatków związanych z kosztami funkcjonowania Instytutu.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz wdrożenia mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Art. 34. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 31 pkt 4, który wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

I. Potrzeba i cel wydania ustawy

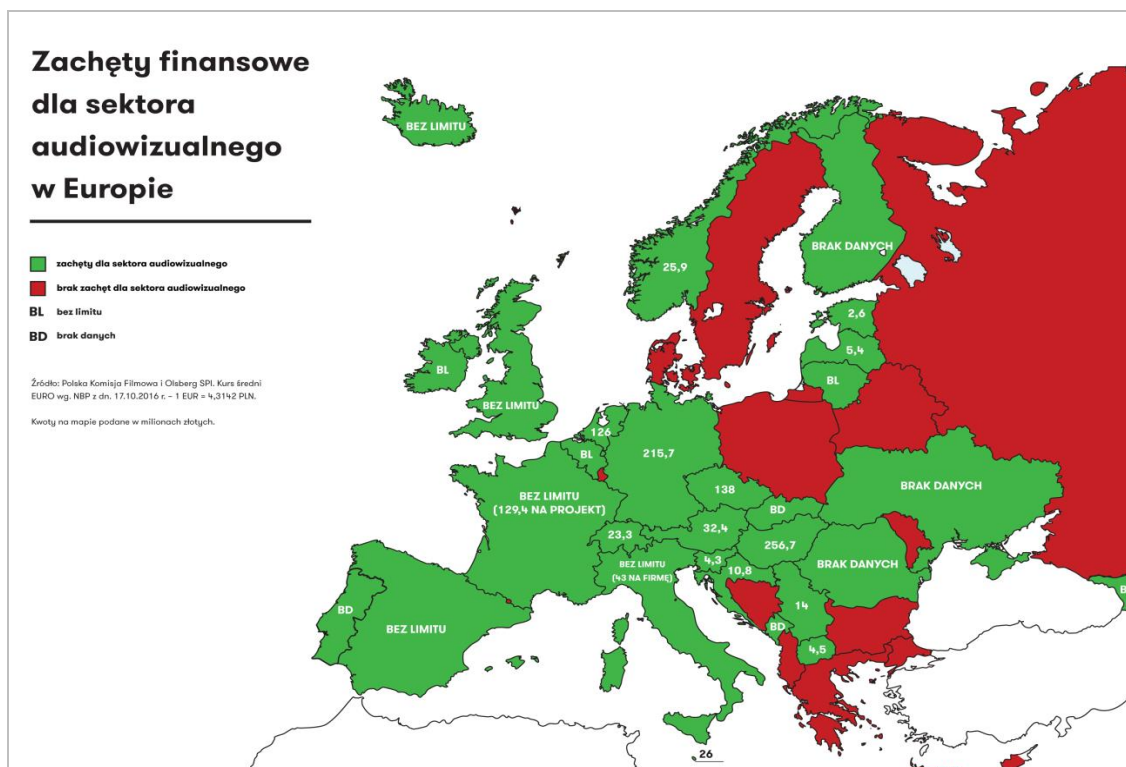
Celem wprowadzenia projektowanej ustawy o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej jest kompleksowy rozwój polskiego przemysłu audiowizualnego oraz rozwój kultury i promocja polskiego dziedzictwa kulturowego na świecie przez finansowe wspieranie produkcji utworów audiowizualnych. Przepisy projektowanej ustawy rozwiązują najbardziej dotkliwy problem polskiego przemysłu audiowizualnego, który mimo sukcesów artystycznych ostatnich lat i postępującej profesjonalizacji produkcji audiowizualnej jest narażony na stagnację. Konsekwencją wprowadzenia nowych regulacji dotyczących sektora audiowizualnego będzie wpływ na wzrost gospodarczy. W konsekwencji nastąpi poprawa warunków funkcjonowania przemysłu audiowizualnego w Polsce i stworzenie nowoczesnego systemu wsparcia finansowego, które wzmocnią pozycję polskiego sektora audiowizualnego na rynku międzynarodowym, podniosą konkurencyjność polskich firm działających w branży, a w dłuższej perspektywie przyciągną do Polski poważne inwestycje w tym sektorze. Wpłyne to zatem korzystnie na szeroko rozumianą twórczość audiowizualną oraz wiele innych dziedzin gospodarki i życia społecznego.

II. Dotychczasowy stan prawny i regulacje w innych państwach

Obecnie obowiązuje ustawa z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. z 2018 r. poz. 597), która dotyczy wyłącznie twórczości filmowej i działalności w dziedzinie kinematografii, szczególnie tej, która ma znaczenie artystyczne. Mechanizmy wsparcia przewidziane jej przepisami mają przełomowe znaczenie, jednak w obliczu ogromnej konkurencji międzynarodowej oraz braku różnorodności źródeł finansowania branży grozi tzw. „pułapka średniego rozwoju”. Dlatego też należało w projektowanej ustawie wprowadzić nowe mechanizmy bezpośredniego wspierania finansowego produkcji audiowizualnej. Projekt ustawy zakłada, że bezpośrednimi beneficjentami nowego mechanizmu wsparcia finansowego będą przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą w zakresie produkcji audiowizualnej, będący producentami lub koproducentami utworów audiowizualnych, lub przedsiębiorcy wykonujący usługi na rzecz produkcji utworów audiowizualnych (art. 7), którzy ponoszą koszty realizacji produkcji danego utworu audiowizualnego w Polsce. Drugą ważną różnicą w stosunku do ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii jest to,

że projektowana ustawa ma szerszy zakres przedmiotowy. Obejmuje bowiem możliwość finansowania nie tylko filmów fabularnych, których pierwszym polem eksploatacji jest kino, ale wszelkiego rodzaju utworów audiowizualnych (w tym filmów fabularnych, dokumentalnych i animowanych oraz seriali) niezależnie od pierwszego pola eksploatacji.

Systemy wsparcia finansowego produkcji audiowizualnej wprowadzone zostały w wielu państwach świata. Obecnie takie rozwiązania istnieją lub są planowane do wprowadzenia w 29 krajach europejskich. Raport Europejskiego Obserwatorium Audiowizualnego (instytucja podległa Radzie Europy) z grudnia 2014 r. (*Impact Analysis of Fiscal Incentive Schemes Supporting Film and Audiovisual Production in Europe, Jonathan Olsberg and Andrew Barnes Olsberg•SPI*) potwierdza, że w większości przypadków zachęty zapewniają większy zwrot wpływów podatkowych do budżetów państwowych, niż kosztują w obsłudze, czyli jest to mechanizm samofinansujący się. W założeniu bowiem zachęty przyciągają do danego kraju kapitał zagraniczny, który bez ich wprowadzenia nie byłby zainteresowany finansowaniem produkcji na danym terytorium. Dodatkowo w państwach, w których istnieją takie zachęty, sektor filmowy jest proporcjonalnie większy niż w krajach, które ich nie wprowadziły, i rośnie szybciej, średnio o 9 proc. rocznie.

Doświadczenia innych krajów europejskich pokazują, że wsparcie finansowe dla sektora audiowizualnego przynosi ewidentne korzyści ekonomiczne, związane ze skutecznym wykorzystaniem produkcyjnego potencjału krajowego oraz dalszym rozwojem infrastruktury i nowych umiejętności przez podmioty branżowe, wzrostem turystyki i tzw. narodowego *soft power* oraz promocją kraju za granicą (*national branding*). Produkcja audiowizualna pomaga także tworzyć i utrzymywać miejsca pracy u poddostawców, zwłaszcza w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw oraz osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą. W ramach efektów wprowadzenia zachęt wyróżnia się także wzrost zainteresowania produktami tradycyjnych gałęzi rzemiosła oraz innych branż niszowych.

Potencjał polskiego sektora jest zdecydowanie wyższy od obecnego poziomu produkcji audiowizualnej w Polsce. Brak na rynku odpowiednich środków finansowych przeznaczonych na produkcję audiowizualną powoduje, że niewykorzystane zasoby bardzo często przenoszone są do innych sektorów niezwiązanych z branżą audiowizualną. Ze względu na brak wystarczającego poziomu produkcji osoby zajmujące się produkcją audiowizualną opuszczają Polskę i wykorzystują swoje umiejętności, realizując projekty w innych krajach. Najlepszym przykładem jest *brain drain*, który ma miejsce w ostatnich latach w sektorze animacji filmowej i komputerowych efektów specjalnych. Szacuje się, że w 2015 r. mogło opuścić Polskę nawet ponad 50 profesjonalistów, którzy znaleźli pracę w Kanadzie (posiadającej jeden z najefektywniejszych systemów zachętowych na świecie). Obecnie polskimi animatorami zainteresowane są chińskie studia animacji filmowej.

Wprowadzenie oraz funkcjonowanie stabilnego systemu wsparcia finansowego produkcji audiowizualnej powoduje rozwój infrastruktury audiowizualnej w krajach, gdzie realizowana jest duża liczba projektów zagranicznych. Dobrym przykładem rozwoju infrastruktury związanym z przyciąganiem dużych produkcji zagranicznych jest rozbudowa studiów w Irlandii oraz Chorwacji związanych z potrzebami realizacji serialu „Gra o tron”. W Czechach po wprowadzeniu zachęt zaczęto rozbudowywać i stale modernizować Studio Barrandov. Najnowsze (anonowane) inwestycje tego studia w bazę techniczną ukierunkowaną na usługi dla produkcji filmowych wynoszą 4,2 mln USD. Na Węgrzech zachęty spowodowały powstanie i szybki rozwój takich studiów jak: Korda Studio, Stern Film Studio, Media Center czy Raleigh Studios.

Pozytywne skojarzenia publiczności kinowej na całym świecie, która ogląda dane plenery i lokalizacje z danego państwa na ekranie, przekładają się bezpośrednio na wzrost przychodów z tzw. turystyki filmowej. Oznacza to zwiększenie promocyjnej ekspozycji miast i regionów „występujących” w filmach i przekłada się bezpośrednio na zwiększenie ruchu turystycznego i dochodów z niego płynących – tak wykorzystują swój potencjał m.in. Nowa Zelandia („Władca pierścieni”, „Hobbit”), Wielka Brytania (seria filmów o Jamesie Bondzie, „Harry Potter”) czy Irlandia i Chorwacja („Gra o tron”). Dla przykładu od pierwszej emisji adaptacji filmowej powieści kryminalnej o Kurcie Wallanderze dochody z turystyki w miejscu akcji – szwedzkim mieście Ystad – w ciągu 5 lat wzrosły o 22 mln euro. Według badań z czerwca 2011 r. filmowe plenery „Władcy pierścieni” stanowią główny cel dla 6% turystów podróżujących po Nowej Zelandii, miejsca te odwiedza rocznie ok. 50 tys. osób. Po emisji filmu „Kod Leonarda da Vinci” liczba odwiedzających nieznaną Kaplicę Rosslyn w Szkocji wyniosła aż 139 000 osób.

Projekt ustawy zakłada, że operatorem udzielanego wsparcia finansowego będzie Polski Instytut Sztuki Filmowej, zwany dalej „PISF”, a wprowadzony system da jego beneficjentom możliwość refundacji części kosztów kwalifikowalnych związanych z produkcją audiowizualną (*cash rebate*) poniesionych w Polsce. Obecnie aż 20 państw europejskich stosuje takie rozwiązanie. Do najważniejszych zalet tego mechanizmu finansowania należy zaliczyć m.in.:

- automatyczność procedur kwalifikujących projekt do przyznania wsparcia finansowego,
- transparentność i szybkość procedur oraz łatwość kontroli i oceny wpływu tego systemu na rozwój gospodarczy państwa,
- prostotę obsługi administracyjnej przez zaangażowanie minimalnej liczby podmiotów i osób w funkcjonowanie mechanizmu i dystrybucję środków,
- szybszy zwrot z inwestycji, dzięki czemu łatwiej pozyskać inwestorów zewnętrznych.

Z punktu widzenia finansów publicznych jedną z najważniejszych cech projektowanego systemu wsparcia produkcji audiowizualnej jest zdolność do samofinansowania. Bierze się tu pod uwagę fakt, że:

- termin wypłaty wsparcia finansowego (refundacji kosztów kwalifikowalnych)

przypada po dokonaniu wydatku, poniesieniu kosztu i wydaniu przez firmę audytorską opinii ekonomiczno-finansowej o raporcie końcowym z produkcji audiowizualnej,

- w rezultacie wpływy i należności podatkowe związane z produkcją (w tym składki na ubezpieczenia społeczne, VAT, CIT itd.) pobierane są przed uruchomieniem wypłaty wsparcia i często wystarczają na jego późniejsze pokrycie,
- wpływy z należności podatkowych powstają także pośrednio w wyniku efektu mnożnikowego związanego ze zwiększonym obrotem pieniądza, np. wydatkowaniem przychodów przez ludzi i podmioty zaangażowane przy produkcji.

Z punktu widzenia zdolności do przyciągania inwestorów krajowych i zagranicznych kluczowa jest sprawność działania i przejrzystość otoczenia, w jakim funkcjonuje system wsparcia finansowego produkcji audiowizualnej. Biorąc pod uwagę uwarunkowania, w jakich funkcjonuje światowy rynek audiowizualny, nie ma obecnie możliwości osiągnięcia celu określonego ustawą przez alternatywne działania merytoryczne i prawne.

Wprowadzeniu nowego mechanizmu wsparcia finansowego nie stoją na przeszkodzie ograniczenia prawa europejskiego w zakresie obowiązujących reguł o pomocy publicznej. Komisja w Komunikacie w sprawie pomocy państwa przeznaczonej na filmy i inne utwory audiowizualne (Dz. Urz. UE C 332/01 z dnia 15.11.2013, str. 1) pozwala bowiem na wprowadzanie przez państwa zachęt finansowych dla produkcji audiowizualnej. Na podstawie art. 4 ust. 1 lit. aa rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 TFUE (Dz. Urz. UE L 187 z dnia 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.) niniejsza ustawa nie wymaga notyfikacji Komisji UE.

III. Rozwiązania wprowadzane projektowaną ustawą

Projekt ustawy określa zasady, warunki oraz tryb przyznawania i rozliczania wsparcia finansowego produkcji audiowizualnej, jednocześnie nie naruszając zasad dofinansowania twórczości filmowej i innej działalności w dziedzinie kinematografii określonych w ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii.

Przepisy ogólne zawarte w rozdziale pierwszym określają cele ustawy i podstawowe definicje przesądzające o jej zakresie podmiotowym i przedmiotowym. Celem wprowadzenia nowego mechanizmu wsparcia finansowego produkcji audiowizualnej jest przede wszystkim poprawa warunków funkcjonowania polskiego sektora produkcji audiowizualnej oraz stworzenie warunków do inwestowania zagranicznego kapitału w produkcje audiowizualne realizowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i do współpracy między polskimi i zagranicznymi producentami audiowizualnymi, a także zwiększenie aktywności polskich przedsiębiorców działających w sektorze produkcji audiowizualnej. Wsparcie finansowe powinno więc przełożyć się na podniesienie międzynarodowej konkurencyjności polskich przedsiębiorców działających w sektorze produkcji audiowizualnej, co będzie się wiązało również ze zwiększeniem wykorzystania potencjału technicznego produkcji audiowizualnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz podniesieniem poziomu profesjonalizmu polskich producentów i usługodawców. W efekcie wprowadzenie mechanizmu ma przynieść korzyści związane z rozwojem gospodarczym państwa oraz rozwojem kultury, a także promocją wizerunku Rzeczypospolitej Polskiej i polskiego dziedzictwa kulturowego na świecie.

Na potrzeby projektowanej ustawy przyjęto definicje dotyczące rynku audiowizualnego uwzględniające dynamikę rozwoju branży, tak aby zastosowanie ustawy możliwe było do nowych form twórczości audiowizualnej i szerokiego kręgu podmiotów gospodarczych z nią związanych. Kluczowa dla projektu ustawy definicja wsparcia finansowego (art. 2 pkt 1) określa je jako środki finansowe przyznawane przez Polski Instytut Sztuki Filmowej przedsiębiorcy w formie dofinansowania na pokrycie określonej ustawą części polskich kosztów kwalifikowalnych związanych z produkcją audiowizualną, wypłacane po zakończeniu produkcji audiowizualnej całości albo części utworu audiowizualnego na podstawie umowy o wsparcie finansowe produkcji audiowizualnej. Definicja utworu audiowizualnego opiera się na definicji filmu, określonej w ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii, jednak rozszerza jej zakres o seriale (art. 2 pkt 7). Definicja utworu audiowizualnego w projektowanej ustawie (inaczej niż dla definicji filmu w ustawie o kinematografii) nie bierze pod uwagę pierwotnego pola eksploatacji – nie ogranicza przedmiotu regulacji do utworów dystrybuowanych w kinie jako pierwszym polu eksploatacji. Istotną rolę pełni definicja polskich kosztów kwalifikowalnych (art. 2 pkt 8), które stanowią koszty realizacji

produkcji audiowizualnej, poniesione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i skutkujące powstaniem obowiązku podatkowego w stosunku do polskich organów podatkowych na terytorium kraju oraz mieszczące się w katalogu określonym w art. 54 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 TFUE. Wysokość polskich kosztów kwalifikowalnych stanowić będzie podstawę wyliczenia wysokości wsparcia.

Realizacja celów projektu ustawy zostanie powierzona PISF. Do zadań PISF związanych z realizacją projektowanej ustawy (art. 3) należeć będzie przede wszystkim przyznawanie, wypłata i rozliczanie wsparcia finansowego, w formie refundacji części polskich kosztów kwalifikowalnych. Ponadto do zadań PISF zaliczono gromadzenie i analizowanie danych dotyczących rynku audiowizualnego, jak również promocję polskiego sektora audiowizualnego oraz Polski jako miejsca realizacji produkcji filmowych w celu przyciągnięcia zagranicznych producentów i inwestorów. Koncepcja działania PISF w obszarze realizacji ustawy jest oparta na najlepszych wzorach z innych państw UE i USA, w których od wielu lat istnieją podobne instytucje. Gromadzenie danych o rynku audiowizualnym oraz dokonywanie analiz i sporządzanie raportów dotyczących wpływu przyznanego wsparcia finansowego na rozwój rynku audiowizualnego ma na celu umożliwienie oceny efektywności działania wprowadzanego mechanizmu wsparcia finansowego. Natomiast promocja polskiego sektora audiowizualnego związana ze stwarzaniem warunków dla zagranicznych produkcji audiowizualnych oraz inwestycji w sektorze produkcji audiowizualnej ma się przyczyniać do jak najwyższej efektywności działania mechanizmu pod kątem realizacji celów związanych z przyciąganiem kapitału zagranicznego do produkcji audiowizualnych realizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Należy zauważyć, iż PISF został utworzony na mocy ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii w celu wspierania rozwoju kinematografii i od tej pory działa jako państwowa osoba prawna, wyposażona w majątek Skarbu Państwa. Ze względu na charakter zadań Instytutu, które w szczegółowy sposób określa ustawa z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii, oraz zbliżone cele jak te zawarte w projekowanej ustawie wybór PISF-u jako instytucji udzielającej wsparcia finansowego w ramach wprowadzanego mechnizmu wydaje się uzasadniony. Takie rozwiązanie pozwoli także

na znaczne zaoszczędzenie środków publicznych, które musiałyby zostać wydatkowane na utworzenie oraz dalszą działalność ewentualnej nowej instytucji. Umożliwi to również skorzystanie z potencjału instytucji, która w branży filmowej istnieje od ponad 13 lat, tworząc warunki do rozwoju polskiej produkcji i koprodukcji filmowej.

Dyrektor PISF będzie odpowiedzialny za realizację zadań wynikających z projektowanej ustawy, w tym za rozliczanie dotacji celowych otrzymanych z budżetu państwa, wydawanie certyfikatów kwalifikujących do uzyskania wsparcia finansowego, wydawanie zarządzeń związanych z przyznawaniem wsparcia finansowego, zawieranie umów o wsparcie finansowe, weryfikowanie rozliczeń polskich kosztów kwalifikowalnych i podejmowanie czynności związanych z wypłatą wsparcia finansowego. Dyrektor PISF kierować będzie również działaniami związanymi z promocją polskiego sektora produkcji audiowizualnej oraz Rzeczypospolitej Polskiej jako miejsca produkcji audiowizualnej. Będzie on również odpowiadać za stwarzanie warunków dla zagranicznych produkcji audiowizualnych i inwestycji w sektorze produkcji audiowizualnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (art. 4).

Wprowadzenie obligatoryjnych terminów obsługi beneficjentów (28 dni na rozpatrzenie wniosku o udzielenie wsparcia i 28 dni na analizę raportu stanowiącego podstawę do wypłaty środków) służyć ma efektywności systemu. Sprawność obsługi jest bowiem szczególnie istotna z punktu widzenia konkurencyjności w stosunku do systemów w innych krajach regionu. PISF będzie operatorem osobnego i niezależnego od dotychczas istniejących źródła finansowania produkcji audiowizualnej w Polsce. System oferuje daleko posunięty automatyzm udzielania zachęt oraz niezależność od indywidualnych lub grupowych procesów decyzyjnych, ich preferencji lub wymagań.

W celu zapewnienia transparentności przyznawania wsparcia finansowego PISF prowadzić będzie jawny rejestr wsparcia produkcji audiowizualnej (art. 6), w którym będą gromadzone dane dotyczące wydanych certyfikatów kwalifikujących do uzyskania wsparcia finansowego, a także złożonych wniosków o wsparcie finansowe, w tym wysokości przyznanego wsparcia finansowego i terminu jego wypłaty. W rejestrze będą ujawnione również dane dotyczące aktualnego poziomu łącznej wysokości wsparć finansowych przyznanych w danym roku kalendarzowym oraz łącznej wysokości wsparć finansowych przyznanych w latach poprzednich. Dane te mają pozwolić zorientować się przedsiębiorcom prowadzącym działalność w obszarze produkcji

audiowizualnej o dostępności środków umożliwiających wsparcie finansowe w kolejnych latach. Prowadzenie rejestru ułatwi analizę funkcjonowania systemu wsparcia oraz realizacji jego celów.

Dobrze zaprojektowany system zachęt do produkcji filmowej powinien być wiarygodny z punktu widzenia beneficjentów, co powinno być zagwarantowane przez przewidywalność oraz płynność dostępu do oferowanych środków finansowych. Inwestorzy będą podejmowali decyzje na podstawie informacji o: procencie zwrotu kosztów, wysokości środków funduszu wsparcia, sprawności obsługi, transparentności sektora audiowizualnego. Dlatego stabilny i czytelny przekaz jest kluczowy dla ich pozyskania.

Zakłada się, że minimalny roczny budżet PISF-u związany z realizacją projektowanej ustawy, tj. przeznaczony tylko na wypłaty wsparcia finansowego, powinien być określony na poziomie minimum 200 mln zł. Biorąc pod uwagę otaczające rynki, szacuje się, że jest to poziom zaangażowania środków publicznych zbliżony do analogicznych systemów wsparcia przyjętych w innych państwach. Należy zauważyć, że w niektórych państwach w ogóle nie ma określonego limitu rocznego (Francja, Belgia, UK, Hiszpania). Mniejsze kraje najbardziej konkurencyjne dla Polski dysponują natomiast porównywalnymi funduszami: Czechy – 138 mln zł, Węgry – 256,7 mln zł. Wiarygodność Polski jako partnera na rynku międzynarodowym jest zależna od stabilności dostępu do wsparcia finansowego. Doświadczenie innych krajów wskazuje, że niedoszacowanie budżetu i przerwa w finansowaniu projektów w ciągu roku skutkuje istotnymi stratami krajowych przedsiębiorców, utratą bardzo atrakcyjnych projektów i obniżeniem ich konkurencyjności oraz wiarygodności. Jeśli środki PISF przeznaczone na system wsparcia produkcji audiowizualnej miałyby się wyczerpać po pierwszych miesiącach danego roku, istnieje ryzyko, że system zostanie uznany za niestabilny, a zachęty nie wypełnią swojego podstawowego celu. Ewentualne dodawanie środków w ciągu roku nie odbuduje początkowego kredytu zaufania. Obniżenie wysokości funduszu wsparcia finansowego w Niemczech o 43 mln zł (z 260 mln) spowodowało, że najwięksi partnerzy zostali zniechęceni ryzykiem nieotrzymania dofinansowania i brakiem możliwości przygotowania stabilnego planu finansowania produkcji. Przeznaczenie na wsparcie zbyt niskich środków w Norwegii

spowodowało ich zbyt szybkie wyczerpanie (już w pierwszym kwartale) i zachwiało zaufaniem partnerów.

Ze względu na to, że źródłem finansowania wsparcia będą dotacje celowe z budżetu państwa rozliczane w danym roku budżetowym i że, zgodnie z art. 168 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077, z późn. zm.), wykorzystanie dotacji następuje przez zapłatę za zrealizowane zadania, na które dotacja została udzielona, wypłata wsparcia finansowego gwarantowana będzie już na etapie pozytywnego rozstrzygnięcia wniosku, natomiast faktyczna wypłata wsparcia finansowego następować będzie dopiero po zakończeniu produkcji.

Przychody PISF z tytułu realizacji zadań przewidzianych projektowaną ustawą będą obejmować zasadnicze dotacje celowe z budżetu państwa na wsparcie finansowe produkcji audiowizualnej, przychody z opłat wnoszonych na rozpatrywanie wniosków o wsparcie finansowe, środki finansowe pochodzenia zagranicznego (w tym dotacje z UE), a także inne środki, w tym pochodzące z darowizn i spadków (art. 5).

Mechanizm przyznawania, wypłaty i rozliczania wsparcia finansowego jest przystosowany do efektywnego osiągnięcia celów określonych w ustawie i realizacji zadań PISF. Zakłada on automatyzm i szybkość rozstrzygnięć w sprawie przyznania wsparcia finansowego. Projektowana ustawa zakłada, że PISF przyznaje wsparcie finansowe przedsiębiorcom prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie produkcji audiowizualnej, będącym producentami, koproducentami utworów audiowizualnych lub przedsiębiorcami wykonującymi usługi na rzecz produkcji audiowizualnej (art. 7 ust. 1). Projekt stanowi jednocześnie, że przedsiębiorcy wykonujący usługi na rzecz produkcji audiowizualnej mogą uzyskać wsparcie wyłącznie w sytuacji, w której żaden z producentów lub koproducentów nie ma siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zasadą powinno bowiem być, że w sytuacji, w której producent lub koproducent ma siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, udzielane jest jedno wsparcie na całą produkcję audiowizualną. Jednocześnie projektowana ustawa określa warunki, jakie muszą zostać spełnione, aby dany podmiot mógł ubiegać się o przyznanie wsparcia. Przedsiębiorcy ubiegający się o wsparcie muszą:

- 1) posiadać siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

- 2) wykazać się odpowiednim doświadczeniem, co w ustawie zostało określone przez warunek partycypacji w produkcji co najmniej jednego utworu audiowizualnego, który był eksploatowany na polach właściwych dla produkcji audiowizualnej, tj. dystrybuowany w kinach, nadany lub publicznie udostępniony przez dostawcę usługi medialnej lub zaprezentowany na przynajmniej jednym międzynarodowym festiwalu filmowym akredytowanym przez Międzynarodową Federację Stowarzyszeń Producentów Filmów (FIAPF),
- 3) zawrzeć umowę o koprodukcji utworu audiowizualnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub umowę o świadczenie usług na rzecz produkcji audiowizualnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, co ma przyciągnąć zainteresowanie i umożliwić pośrednie korzystanie ze wsparcia producentom zagranicznym,
- 4) spełniać wymogi określone w przepisach o pomocy publicznej.

Wsparcie finansowe może być przyznane także przedsiębiorcy prowadzącemu działalność gospodarczą w zakresie produkcji audiowizualnej, którego siedziba znajduje się w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) w przypadku, gdy spełnia on następujące warunki:

- 1) posiada oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) przedmiotem wsparcia finansowego jest utwór produkowany przez ten oddział,
- 3) spełnia warunki przewidziane dla przedsiębiorcy mającego siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Projekt ustawy wprowadza także ograniczenia podmiotowe i przedmiotowe w zakresie możliwości otrzymywania wsparcia przez przedsiębiorców prowadzących działalność w obszarze produkcji audiowizualnych (art. 8 i art. 9). Ograniczenia podmiotowe mają na celu skierowanie środków publicznych w postaci wsparcia finansowego do podmiotów, których zasadniczą działalnością jest produkcja audiowizualna filmów lub seriali. Stąd wyklucza się możliwość otrzymania wsparcia finansowego przez podmioty, które jednocześnie prowadzą działalność jako dostawcy audiowizualnych usług medialnych (nadawcy i dostawcy audiowizualnych usług medialnych na żądanie), podmioty rozprowadzające programy drogą kablową, satelitarną lub za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, podmioty świadczące usługi udostępniania zasobów

systemu teleinformatycznego w celu przechowywania danych lub ich spółki córki. Dopuszczalna jest możliwość uzyskania wsparcia przez podmioty mające status dostawców usług medialnych, jeżeli działalność ta będzie dla danego podmiotu działalnością drugorzędną lub pomocniczą. Projektowana ustawa wyłącza również możliwość przyznania wsparcia finansowego podmiotom posiadającym zaległości z tytułu należności publicznoprawnych wobec polskich organów państwowych lub samorządowych, pozostające pod zarządem komisarycznym, znajdujące się w toku likwidacji, postępowania upadłościowego lub postępowania restrukturyzacyjnego. Ograniczona zostaje możliwość ubiegania się o środki w ramach wsparcia finansowego produkcji audiowizualnej przez podmioty, które w okresie 3 lat przed złożeniem wniosku o wsparcie finansowe wykorzystały wsparcie finansowe niezgodnie z przeznaczeniem określonym w umowie lub nie przedłożyły raportu końcowego bądź rozliczenia wsparcia finansowego zgodnie z przepisami. Ze względu na bezpieczeństwo alokacji środków publicznych uniemożliwia się również pozyskanie wsparcia finansowego przez przedsiębiorców skazanych prawomocnym wyrokiem za określone przestępstwa gospodarcze lub skarbowe lub których współnikami lub członkami organów są osoby skazane za takie przestępstwa, a także przedsiębiorców, którzy naruszyli umowę o dofinansowanie zawartą na podstawie ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii.

Podstawowym założeniem projektowanej ustawy jest możliwość uzyskania wsparcia finansowego na produkcję audiowizualną lub świadczenie usługi na rzecz produkcji audiowizualnej (art. 10). Projekt ustawy zawiera również ograniczenia przedmiotowe związane z wyłączeniem finansowania produkcji reklamowych, a także utworów lub materiałów audiowizualnych powstałych w wyniku rejestracji określonych zdarzeń. Wyłączone zatem będzie przyznawanie wsparcia finansowego na: rejestrację wykonań utworów słownych, słowno-muzycznych, muzycznych lub pantomimicznych; rejestrację zdarzeń z życia politycznego, społecznego, kulturalnego, religijnego, gospodarczego lub sportowego; rejestrację sporządzaną na rzecz nauki, nauczania, techniki, reklamy, promocji, informacji lub instruktażu; rejestrację sporządzaną na użytek wewnętrzny kościołów i innych związków wyznaniowych; rejestrację zdarzeń z życia prywatnego oraz rejestrację treści pornograficznych. Dalsze ograniczenia będą także wynikały z przepisów wykonawczych, które będą wskazywały rodzaje utworów audiowizualnych, na które może zostać udzielone wsparcie, wraz z określeniem ich

minimalnej długości i minimalnego budżetu przez określenie minimalnej wysokości polskich wydatków kwalifikowalnych, co z założenia kieruje mechanizm wsparcia finansowego do średnich i dużych produkcji audiowizualnych.

Projekt ustawy zakłada, że co najmniej 10% powyższej kwoty przeznaczanej na wsparcie finansowe przyznawane będzie na produkcję filmów i seriali animowanych (art. 11). W ramach obecnie obowiązujących systemów pomocy publicznej filmy animowane nie otrzymują wsparcia adekwatnego do potrzeb tej części sektora audiowizualnego. Ze względu na specyfikę rynku producentom filmów i seriali animowanych jest niezwykle trudno pozyskiwać finansowanie (brak rozwiniętej dystrybucji kinowej, produkcje są droższe od produkcji fabularnej, dominująca pozycja nadawców). Tymczasem jest to sektor o znaczącym potencjale rozwoju, m.in. z uwagi na znaczącą liczbę wysokiej klasy specjalistów pracujących w Polsce. Kompetencje dotyczące animacji stanowią bazę rozwoju innych branż kreatywnych (np. gier wideo) i są podstawą budowania oferty usług wysokospecjalistycznych z zakresu multimediiów, efektów specjalnych i produktów interaktywnych.

Wsparcie finansowe przyznaje się w wysokości 30% polskich kosztów kwalifikowalnych (art. 13). Powodem ustalenia takiego poziomu wsparcia finansowego jest fakt, że Polska jako jeden z ostatnich krajów w Europie wprowadza system zachęt finansowych, a co za tym idzie proponowane rozwiązanie powinno być konkurencyjne w stosunku do systemów już istniejących. Jednocześnie taka wysokość wsparcia zapewnia odpowiednie wykorzystanie wolnych polskich zasobów kreatywnych i technicznych oraz rentowność i opłacalność systemu dla budżetu państwa. Już na etapie produkcji poziom wpływów z tytułu zobowiązań publiczno-prawnych jest porównywalny z wysokością wsparcia. Uwzględniając spodziewany napływ nowych, zewnętrznych inwestycji, efekt mnożnikowy oraz wpływy z eksploatacji dofinansowanych utworów, zakłada się, że wpływy do budżetu państwa ją przekroczą. Ponadto wsparcie finansowe dla wnioskowanego projektu jest przyznawane w formie tylko częściowego zwrotu poniesionych polskich kosztów kwalifikowalnych i jest obliczane maksymalnie od 80% całkowitych kosztów produkcji, natomiast podatki naliczane są od całości wydatków poniesionych w Polsce. Maksymalna wysokość wsparcia finansowego przyznanego na produkcję audiowizualną lub świadczenie usługi na rzecz produkcji audiowizualnej nie może przekraczać 15 mln zł (art. 13 ust. 3),

a maksymalna wysokość łącznego wsparcia finansowego przyznanego jednemu przedsiębiorcy w roku kalendarzowym nie może przekraczać 20 mln zł (art. 13 ust. 4). Celem wprowadzenia tych ograniczeń jest uniemożliwienie zbyt dużej partycypacji w całościowym budżecie wsparcia finansowego, będącym w dyspozycji PISF w danym roku, przez jeden podmiot lub projekt filmowy.

Należy też podkreślić, że kwoty wsparcia finansowego nie mogą przekroczyć ogólnie obowiązujących limitów udzielonej pomocy publicznej regulowanych przepisami unijnymi, a w szczególności art. 54 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 TFUE. Co do zasady wysokość wsparcia finansowego wraz z innymi źródłami pomocy publicznej przyznanymi na produkcję audiowizualną nie może przekroczyć łącznie 50% całości kosztów produkcji audiowizualnej.

Jednocześnie, mając na celu realizację celów gospodarczych i kulturowych, ustawa przewiduje wsparcie ze źródeł publicznych do wysokości 70% budżetu dla filmów określanych w przepisach o pomocy publicznej jako „filmy trudne”, dla których Komunikat Komisji (UE) w sprawie pomocy państwa przeznaczonej na filmy i inne twory audiowizualne z 15.11.2013 r. (2013/ C 332/01) wprowadza możliwość zwiększenia wsparcia (art. 12 ust. 2). Zakłada się, że będą to filmy, które w swoim założeniu promują polskie dziedzictwo historyczne lub kulturowe na świecie, oraz filmy dla dzieci do lat 12, a przez to mają ograniczone walory komercyjne. Zwiększenie poziomu pomocy publicznej ma w tym przypadku zachęcić do produkcji oraz wpłynąć na jakość wykonania polskich produkcji przeznaczonych dla młodego widza lub historycznych i promujących polską kulturę, a także zwiększyć ich konkurencyjność wobec wysokobudżetowych produkcji zagranicznych. Warunkiem udzielenia podwyższonego poziomu wsparcia finansowego będzie jednak zwiększenie co najmniej dwukrotnie minimalnych wartości polskich kosztów kwalifikowalnych przewidzianych w rozporządzeniu wykonawczym do ustawy.

Wysokość wsparcia finansowego wraz z innymi źródłami pomocy publicznej będzie mogła osiągnąć podwyższony poziom 60% całości kosztów produkcji audiowizualnej w przypadku koprodukcji międzynarodowych, w których jednym z państw pochodzenia producentów będzie Rzeczpospolita Polska, a pozostali producenci lub koproducenci

pochodzą z innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub z państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) (art. 12 ust. 3).

Projekt ustawy w sposób precyzyjny określa kategorie kosztów produkcji audiowizualnej, które będą mogły być rozliczane przez beneficjentów wsparcia finansowego jako polskie koszty kwalifikowalne (art. 14). Będą to wyłącznie uzasadnione i niezbędne dla produkcji audiowizualnej koszty:

- 1) przygotowania do produkcji powstałe w ramach poszukiwania pozastudyjnych lokalizacji produkcji audiowizualnej;
- 2) realizacji produkcji audiowizualnej;
- 3) scenografii i kostiumów;
- 4) pozyskania sprzętu technicznego służącego do produkcji audiowizualnej;
- 5) związane z podróżami, zakwaterowaniem i wyżywieniem;
- 6) montażu i postprodukcji;
- 7) produkcji animacji i efektów specjalnych;
- 8) honorariów, wynagrodzeń i innych świadczeń stanowiących udokumentowane koszty pracy osób zaangażowanych do produkcji audiowizualnej, włącznie z podatkami dochodowymi oraz składkami na ubezpieczenia społeczne;
- 9) praw i licencji do muzyki oraz materiałów archiwalnych wykorzystywanych w produkcji audiowizualnej;
- 10) produkcji formatów umożliwiających dostęp do utworu audiowizualnego osobom niepełnosprawnym, w tym audiodeskrypcji i napisów dla niesłyszących.

Koszty nabycia towarów lub usług świadczonych na rzecz produkcji audiowizualnej będą mogły być zaliczone jako polskie koszty kwalifikowalne, jeżeli przedsiębiorca dostarczający towary lub usługi ma siedzibę lub oddział na terytorium Polski, a same towary i usługi są nabywane lub świadczone na terytorium Polski. Honoraria, wynagrodzenia i inne świadczenia będą uznawane za polskie koszty kwalifikowalne, jeżeli będą objęte obowiązkiem podatkowym w rozumieniu przepisów podatkowych.

Projekt ustawy wyłącza z możliwości kwalifikowania koszty związane z prowadzeniem działalności przez producentów lub koproducentów, niezwiązane bezpośrednio z produkcją audiowizualną będącą przedmiotem wsparcia finansowego. Ma to uniemożliwić refinansowanie przez wsparcie finansowe kosztów stałych prowadzenia

działalności przez przedsiębiorców w formie narzutów. Regulacja wprost wyłącza z kwalifikowania również koszty podatku od towarów i usług.

Szczegółowy wykaz kosztów mogących stanowić polskie koszty kwalifikowalne oraz szczegółowy wykaz kosztów wyłączonych z kwalifikowania jako polskie koszty kwalifikowalne, mając na uwadze otoczenie rynkowe oraz sposoby produkcji i postprodukcji poszczególnych rodzajów utworów audiowizualnych, zostanie uregulowany w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego.

Procedura przyznawania, wypłaty i rozliczania wsparcia finansowego została uproszczona i opiera się na etapach, których czas trwania został zredukowany do niezbędnego minimum. Wszczyna ją złożenie przez zainteresowanego przedsiębiorcę wniosku o wydanie certyfikatu kwalifikującego do uzyskania wsparcia finansowego (art. 15 ust. 1). Wniosek składa się przed rozpoczęciem prac, które mają być objęte wsparciem finansowym. Z uwagi na fakt, iż uprawnia on do złożenia wniosku o udzielenie wsparcia finansowego przez okres 4 lat, może być składany przez producenta na wczesnym etapie planowania produkcji audiowizualnej, rozważającego przeprowadzenie części lub całości produkcji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Projekt ustawy wskazuje elementy wniosku. Istotnym elementem postępowania na tym etapie jest test kwalifikacyjny, który wypełniany jest przez przedsiębiorcę, a następnie oceniany przez Instytut. W sytuacji, w której utwór audiowizualny, który ma zostać objęty wsparciem, uzyska w teście kwalifikacyjnym co najmniej 51% wszystkich punktów możliwych do uzyskania, przedsiębiorca otrzyma certyfikat zawierający w szczególności opis utworu oraz termin, w którym będzie miał on prawo do wystąpienia z wnioskiem o udzielenie wsparcia finansowego.

Posiadacz certyfikatu, w terminie w nim określonym, będzie upoważniony do złożenia wniosku o udzielenie wsparcia finansowego. Wniosek ten będzie mógł zostać złożony najwcześniej na 3 miesiące przed planowanym rozpoczęciem prac, czyli w momencie, w którym wnioskodawca będzie gotowy do rozpoczęcia prac, które mają być objęte wsparciem. W projekcie ustawy wskazano zawartość wniosku oraz niezbędne załączniki. Szczegółowy wzór wniosku będzie określony w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego. Instytut będzie pobierać opłatę za rozpatrzenie wniosku wynoszącą 0,05% wartości szacowanego

wsparcia finansowego, o które występuje wnioskodawca, jednak nie więcej niż 1000 PLN.

Wnioskodawca może wystąpić z wnioskiem, jeżeli w momencie jego złożenia ma udokumentowane finansowanie przynajmniej 75% kosztów prac, które mają być objęte wsparciem finansowym.

Wprowadzenie wymogu 75% udokumentowanego finansowania w chwili złożenia wniosku o wsparcie finansowe powinno przyczynić się do efektywnego inwestowania w produkcje audiowizualne w Polsce i uruchomić elementy rynkowego finansowania takich produkcji.

Wprowadzenie mechanizmu wsparcia finansowego produkcji audiowizualnej powinno mieć na celu uruchamianie dodatkowych środków finansowych i zwiększenie potencjału produkcyjnego polskiego rynku produkcji audiowizualnej przez oferowanie wsparcia finansowego w zamian za lokowanie produkcji w Polsce.

Ponadto wymóg pozyskania 75% środków finansowych na produkcję przed złożeniem wniosku o przyznanie środków na podstawie projektowanej ustawy wymusza zwiększenie profesjonalizacji produkcji filmowej realizowanej w Polsce, a ponadto przyczynia się do urealnienia kosztorysów produkcji filmowej z uwagi na konieczność zaangażowania inwestorów i koproducentów w produkcję.

Instytut rozpatruje wniosek w terminie nie dłuższym niż 28 dni od dnia jego złożenia (art. 19). W przypadku złożenia niekompletnego wniosku Instytut zwraca wniosek i informuje wnioskodawcę o brakujących elementach wniosku (art. 17 ust. 2). Zwrócenie wniosku przerywa bieg terminu, a w odniesieniu do danej produkcji audiowizualnej wnioskodawca będzie musiał złożyć kolejny wniosek. Ukształtowanie procedury związanej z brakami formalnymi w ten sposób ma na celu uniemożliwienie blokowania środków przeznaczonych na wsparcie finansowe przez przedsiębiorców, którzy złożyli niekompletne wnioski. Rozpatrywanie wniosków następuje bowiem w kolejności ich złożenia i w takim porządku przyznawane jest wsparcie finansowe, aż do wyczerpania puli środków dostępnych w danym roku (art. 19 ust. 4).

Niezbędnym elementem oceny produkcji audiowizualnych przed przyznaniem wsparcia musi być przeprowadzenie testu kwalifikacyjnego (art. 15 ust. 3 i 4 oraz art. 20). Głównym celem testu jest zidentyfikowanie przesłanek kulturowych związanych

z produkcją audiowizualną oraz ocena wpływu produkcji audiowizualnej na rozwój polskiego sektora audiowizualnego. Test kwalifikacyjny zawiera zestaw kryteriów i przypisanej im odpowiednio punktacji, które służą do oceny, czy dana produkcja audiowizualna spełnia cele ustawy określone w art. 1 ust. 5. W tym kontekście brane będą pod uwagę kryteria wskazujące na: wykorzystanie w utworze audiowizualnym polskiego lub europejskiego dorobku kulturowego, lokalizację akcji utworu audiowizualnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, realizację utworu audiowizualnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, udział w produkcji audiowizualnej polskich pracowników, współpracowników lub podmiotów wykonujących usługi na rzecz produkcji audiowizualnej oraz udział polskiej infrastruktury filmowej. Przyznanie wsparcia finansowego nastąpi po przeprowadzeniu testu kwalifikacyjnego i uzyskaniu przez wnioskodawcę co najmniej 51% wszystkich punktów możliwych do uzyskania.

Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku PISF będzie zawierać umowę o wsparcie finansowe (art. 21 ust. 1). Umowa o wsparcie finansowe będzie określać wysokość wsparcia finansowego przyznanego dla danego utworu audiowizualnego, terminy rozpoczęcia i zakończenia prac związanych z produkcją audiowizualną objętych wsparciem finansowym, szczegółowe zasady i terminy wypłaty wsparcia finansowego oraz jego rozliczenia, a także warunki rozwiązania umowy. Niezależnie od treści umowy na mocy ustawy PISF będzie mógł odstąpić od umowy o wsparcie finansowe, jeżeli w terminie trzech miesięcy od wskazanego w tej umowie terminu rozpoczęcia prac objętych wsparciem finansowym wnioskodawca lub jego koproducenti nie rozpoczną realizacji tych prac (art. 21 ust. 2).

Po zawarciu umowy o wsparcie finansowe środki pieniężne przeznaczone na wypłatę wynikającego z niej wsparcia finansowego Instytut będzie przekazywał na powierniczy rachunek bankowy. Dzięki temu możliwe będzie rozliczenie dotacji celowej przyznanej Instytutowi na cele związane ze wsparciem finansowym w danym roku kalendarzowym, nawet jeżeli prace objęte wsparciem finansowym zostaną przeprowadzone w kolejnych latach.

Beneficjent wsparcia finansowego będzie jednak mógł podjąć zgromadzone na rachunku powierniczym środki dopiero po przedstawieniu i weryfikacji raportu końcowego z produkcji audiowizualnej. Raport ten ma przede wszystkim potwierdzać

zgodność polskich kosztów kwalifikowalnych poniesionych na produkcję z umową i przepisami dotyczącymi pomocy publicznej (art. 24). Ustawa określa szczegółowe elementy raportu końcowego z produkcji audiowizualnej oraz dokumenty, jakie należy załączyć do tego raportu w celu rozliczenia polskich kosztów kwalifikowalnych produkcji audiowizualnej. Na podstawie tej dokumentacji PISF w terminie 28 dni od dnia otrzymania raportu dokonuje weryfikacji raportu w celu wypłaty wsparcia finansowego (art. 25). Weryfikacja obejmuje w szczególności:

- 1) ustalenie, czy raport końcowy z produkcji audiowizualnej spełnia wymogi formalne określone ustawą,
- 2) ustalenie, czy produkcja audiowizualna w oparciu o aktualne dane w chwili przedstawienia raportu nadal uzyskuje co najmniej 51% wszystkich możliwych do uzyskania punktów w teście kwalifikacyjnym,
- 3) ustalenie, czy prace objęte wsparciem finansowym zostały zrealizowane zgodnie z umową o wsparcie finansowe,
- 4) uwzględnienie opinii ekonomiczno-finansowej o raporcie przygotowanej przez firmę audytorską i wskazującej, że przedstawione w tym raporcie koszty stanowią polskie koszty kwalifikowane, które były uzasadnione i niezbędne dla produkcji audiowizualnej.

Jeżeli z raportu końcowego z produkcji audiowizualnej wynikało będzie, że beneficjent jest uprawniony do otrzymania niższej wysokości środków finansowych niż środki, które zostały zgromadzone na rachunku powierniczym, niewykorzystane przez niego środki będą wykorzystane przez Instytut na rzecz udzielania wsparcia finansowego innych utworów audiowizualnych. Projektowana regulacja zawiera także możliwość przeprowadzania kontroli przedsiębiorcy w zakresie przebiegu produkcji utworu audiowizualnego objętego wsparciem i dokumentów związanych z przyznaniem i wypłaceniem środków (art. 27 i art. 28). Kontrola dotyczyć będzie mogła produkcji utworu audiowizualnego, na który przedsiębiorca uzyskał wsparcie od PISF. Jeżeli w jej wyniku stwierdzone zostanie niewypełnianie przez przedsiębiorcę obowiązków wynikających z przedmiotowej ustawy lub umowy o wsparcie finansowe, Dyrektor PISF będzie wydawać zalecenia pokontrolne wzywające przedsiębiorcę do usunięcia nieprawidłowości lub udzielenia wyjaśnień (art. 29). Nieusunięcie przez kontrolowanego przedsiębiorcę nieprawidłowości lub nieudzielenie wyjaśnień będzie skutkowało wskazaniem środków, jakie powinien zastosować podmiot kontrolowany

w celu usunięcia nieprawidłowości, a niezastosowanie się do nich może skutkować rozwiązaniem umowy bez wypowiedzenia (art. 29 ust. 4).

Ze względu na konieczność szybkiego reagowania na zmiany rynkowe oraz możliwość stymulowania jakości utworów audiowizualnych, dla których przyznawane jest wsparcie, a także doprecyzowania procedur i dokumentów postępowania prowadzonego przez PISF, część szczegółowych technicznych, finansowych i osobowych warunków przyznawania wsparcia określona zostanie w rozporządzeniu ministra.

Jednocześnie proponuje się nowelizację przepisów ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (art. 31). W pierwszej kolejności do zadań PISF wynikających z art. 3 projektu ustawy dodaje się nowe zadania polegające na wspieraniu produkcji audiowizualnej na zasadach określonych w ustawie o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej oraz nadawaniu każdemu filmowi wyświetlanemu w kinie indywidualnego identyfikatora publikowanego na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Instytutu.

Przy okazji nowelizacji ustawy proponuje się także zmianę dziennika urzędowego, w którym publikowany będzie statut PISF. Statut będzie publikowany w Dzienniku Urzędowym Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, a nie w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”. W związku z tym zaproponowano usunięcie odpowiedniego przepisu z treści ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii, tj. art. 11 ust 3.

Projekt ustawy wprowadza także obowiązek przekazywania PISF szczegółowych dziennych danych dotyczących liczby widzów i sprzedanych biletów oraz zaakceptowanych znaków legitymacyjnych, jak również informacji o przychodach ze sprzedaży biletów. Celem projektowanej regulacji jest zapewnienie wiarygodnego źródła danych o oglądalności poszczególnych filmów, w tym filmów polskich i zagranicznych, a także umożliwienie bieżącego monitorowania przez Polski Instytut Sztuki Filmowej szczegółowych danych dotyczących sprzedanych biletów, wejść na podstawie tzw. voucherów, bezpłatnych biletów, z rozbiciem na poszczególne filmy. Dane te będą zbierane z wyodrębnieniem na każdy wyświetlany w danym kinie film oraz na każdy dzień tygodnia, co umożliwi precyzyjne badanie oglądalności filmów w Polsce (jak dotąd żadna instytucja publiczna nie prowadziła na szeroką skalę takich badań). Aby nie nakładać zbyt dużych obciążeń na podmioty prowadzące kina, dane te

będą przekazywane dwa razy w tygodniu. Uzupełnieniem obowiązku raportowania będą comiesięczne raporty dotyczące przychodów podmiotu prowadzącego kino z tytułu wyświetlania filmów i reklam w kinie. Obowiązek ten został wprowadzony w cyklu miesięcznym, tak aby umożliwić podmiotom prowadzącym kina rozliczenie sprzedaży voucherów wielokrotnego użytku, w szczególności karnetów miesięcznych oraz wpływów z reklam, które nie są przypisane do konkretnych dni i wyświetlanych filmów. W wyniku zbierania danych możliwa będzie realizacja ustawowych zadań PISF, w szczególności skutecznego poboru opłat, o których mowa w art. 19 ust. 1.

Projekt ustawy proponuje także uchylenie ustawy z dnia 16 lipca 1987 r. o państwowych instytucjach filmowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2006). Należy bowiem zauważyć, że obecnie żaden podmiot nie funkcjonuje w formie państwowej instytucji filmowej. Nie jest również planowane powoływanie tego typu instytucji.

IV. Skutki finansowe i gospodarcze wprowadzenia ustawy

Należy założyć, że projektowana ustawa przyniesie korzystne skutki finansowe i gospodarcze, co pokazują przykłady krajów, które już wprowadziły podobne mechanizmy wsparcia finansowego dla produkcji audiowizualnych.

Wg ww. raportu Europejskiego Obserwatorium Audiowizualnego zwrot do budżetu państwa w Czechach z zainwestowanej 1 CZK wyniósł pomiędzy 1,5–1,65, na Węgrzech zwrot ten wyniósł 1,25 HUF. We Francji na każde 1 euro zachęty finansowej zainwestowano w sektor dodatkowe 12,8 euro, z kolei w Wielkiej Brytanii każdy 1 funt zachęty finansowej (ulgi podatkowej) przyniósł 12 funtów wartości dodanej. Ważnym elementem przemawiającym za wprowadzeniem bezpośrednich zachęt finansowych są także dane z węgierskiego ministerstwa kultury, wg którego dzięki funkcjonowaniu zachęt bezpośrednio koszty produkcji audiowizualnej wydatkowane na terytorium Węgier w latach 2013–2015 wyniosły: w 2013 r. – ok. 173 mln euro, w 2014 r. – ok. 180 mln euro, w 2015 r. – ok. 230 mln euro. Także najnowsze dane z Holandii potwierdzają skuteczność funkcjonowania systemu zachęt, bowiem, wg Holenderskiego Funduszu Filmowego, powołany do życia w 2014 r. fundusz z zainwestowanych w okresie 1,5 roku 29,5 mln euro zdołał wygenerować na terytorium Holandii wydatki na produkcję audiowizualną w kwocie 139,3 mln euro, co stanowi mnożnik 4,83. Ten pozytywny efekt przewidywany jest także w Polsce, co opisane jest w części szczegółowej uzasadnienia.

Warto wspomnieć, że już raport PwC Polska Sp. z o. o. z maja 2015 r. *Dlaczego warto wspierać przemysł produkcji audiowizualnej?* sporządzony dla PISF potwierdził, że przy skromnych szacunkach, dzięki wprowadzeniu zachęt finansowych, wzrost produkcji audiowizualnej w Polsce miałby konkretny, finansowy wpływ na rozwój całej gospodarki. Wg ww. raportu byłby równoznaczny z wykreowaniem wartości dodanej do PKB od 35 do 105 mln zł. W sumie w wyniku zwiększenia produkcji audiowizualnej liczba miejsc pracy w sektorze mogłaby zwiększyć się nawet o 1010 osób, a wygenerowane przychody publiczne wyniosłyby od 110 do 130 mln zł. Należy przy tym zaznaczyć, że skala proponowanych w ustawie zmian jest znacznie większa od założeń przyjętych przez PwC.

Na podstawie informacji o dużych produkcjach warunkowo planowanych do realizacji w Polsce (w zależności od istnienia systemu zachęt) przewiduje się, że wprowadzenie systemu wsparcia finansowego w najbliższych latach podniesie wartość produkcji audiowizualnej nawet trzykrotnie do poziomu ok. 650 milionów zł z szacowanych obecnie 210 milionów zł. Wprowadzenie dolnych progów polskich kosztów kwalifikowalnych jest koniecznym zabezpieczeniem przed wykorzystaniem środków funduszu wyłącznie na filmy, których powstanie możliwe jest również obecnie. Fundusz będzie generował zyski w przypadku skutecznego uruchomienia dodatkowej produkcji, w tym wysokobudżetowych produkcji i koprodukcji zagranicznych.

Scenariusz małego wykorzystania środków przeznaczonych na wsparcie produkcji audiowizualnej ze względu na zbyt wygórowane progi polskich kosztów kwalifikowalnych został oceniony jako mało prawdopodobny. Mechanizmem szybkiej reakcji w tym przypadku będzie zmiana dolnych limitów polskich kosztów kwalifikowalnych przez ministra właściwego do spraw kultury i dziedzictwa narodowego, w drodze rozporządzenia. Minister będzie mógł zareagować zmianą limitów PWK, aby dopasować je do struktury budżetowej najbardziej pożądanym produkcji z punktu widzenia rynkowego.

V. Wpływ projektowanej ustawy na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców

Wdrożenie projektowanej ustawy wpłynie na poprawę działalności przedsiębiorców działających w obszarze produkcji audiowizualnej i postprodukcji przez zwiększenie obrotów firm. Spodziewany jest wzrost przepływów pieniężnych między różnymi

podmiotami branży audiowizualnej, przekładający się również na przychody w obszarze dystrybucji. Nastąpi wzmocnienie lokalnych producentów w rozmowach biznesowych z partnerami zagranicznymi. Efektem wdrożenia ustawy będzie transfer wiedzy i umiejętności do polskiego sektora audiowizualnego, zwiększony dostęp do najnowszych technologii i innowacji związanych z produkcją audiowizualną. Mali i średni przedsiębiorcy wykreują nowe miejsca pracy.

Spodziewany jest również wzrost rynku dostawców usług bezpośrednio związanych z planem zdjęciowym (rzemiosła specjalistyczne, oświetlenie, kamery, grafika), jak i dostawców usług pośrednio związanych z produkcją audiowizualną (usługi okołowizualne, materiały do scenografii, usługi noclegowe, usługi gastronomiczne, logistyka, tłumacze, księgowi).

VI. Wejście w życie ustawy

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 31 pkt 4, który wejdzie w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Taka długość *vacatio legis* pozwoli na odpowiednie przygotowanie wdrożenia projektowanej ustawy, w tym w szczególności przygotowanie aktów wykonawczych. Dłuższy termin *vacatio legis* proponuje się dla przepisu nakładającego na podmioty prowadzące kina obowiązku przekazywania informacji o liczbie widzów, sprzedanych biletów oraz zaakceptowanych znaków legitymacyjnych, a także o przychodach z wyświetlania filmów i reklam w kinie. Proponuje się, żeby przepis wszedł w życie po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, tak aby możliwe było opracowanie systemu teleinformatycznego służącego przekazywaniu tych danych do PISF.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), a zatem nie podlega notyfikacji. Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie podlega przedstawieniu instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został udostępniony na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

W trybie przewidzianym w ww. ustawie o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa 1 marca 2018 r. zainteresowanie pracami nad projektem ustawy o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej zgłosiło Polskie Stowarzyszenie Nowe Kina. W szczególności stowarzyszenie wyraziło wątpliwości dotyczące nałożenia obowiązku przekazywania do PISF szeregu danych dotyczących wyświetlanych filmów.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych, w stosunku do projektowanej ustawy, środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Paweł Lewandowski, Podsekretarz Stanu w MKiDN</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Katarzyna Falkowska - Gołębiwska, Dyrektor Departamentu Własności Intelktualnej i Mediów, tel. 22 6925546</p>	<p>Data sporządzenia 2018-07-23</p> <p>Źródło: Inicjatywa własna</p> <p>Nr w Wykazie prac UD181</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zasady dotyczące wspierania twórczości filmowej oraz innej działalności w dziedzinie kinematografii w ujęciu kulturowym zawarte są w ustawie z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. z 2018 r. poz. 597). Nadal jest jednak brak w Polsce uregulowań prawnych, które doceniałyby znaczenie sektora audiowizualnego w zakresie rozwoju ekonomicznego. Wprowadzenie niniejszej ustawy rozwiązuje najbardziej dotkliwy problem polskiego przemysłu audiowizualnego, który mimo sukcesów artystycznych ostatnich lat i postępującej profesjonalizacji produkcji narażony jest obecnie na stagnację. W obliczu ogromnej konkurencji międzynarodowej oraz braku różnorodności źródeł finansowania branży audiowizualnej grozi tzw. „pułapka średniego rozwoju”. Dlatego proponowane w projekcie ustawy o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej mechanizmy wsparcia mogą mieć znaczenie przełomowe dla sektora audiowizualnego, podobnie jak wprowadzona przed 10 laty ustawa z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii.

Polska pozostaje jednym z nielicznych państw europejskich, w którym brakuje tego typu rozwiązań (systemy wsparcia finansowego oparte na zasadzie ekonomicznej istnieją lub są planowane w 29 państwach Europy) co prowadzi do stanu, w którym polski rynek audiowizualny przestaje być konkurencyjny w stosunku do pozostałych rynków europejskich.

Wprowadzenie systemu wsparcia finansowego produkcji audiowizualnej przyczyni się do rozwoju rynku audiowizualnego, a także wzmocni współpracę polskich producentów audiowizualnych z producentami zagranicznymi. Podstawowym celem niniejszej ustawy jest poprawa warunków funkcjonowania przemysłu audiowizualnego w Polsce, wzmocnienie pozycji polskiego sektora audiowizualnego na rynku międzynarodowym, podniesienie konkurencyjności polskich firm działających w branży, a w dłuższej perspektywie przyciągnięcie do Polski poważnych inwestycji zagranicznych w tym sektorze.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Zgodnie z projektowaną ustawą o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej producenci audiowizualni, koproducenci oraz przedsiębiorcy wykonujący usługi na rzecz produkcji utworów audiowizualnych będą mogli uzyskać zwrot części kosztów poniesionych na produkcję audiowizualną na terytorium Polski. Wsparcie finansowe będzie przyznawane przez Polski Instytut Sztuki Filmowej, zwany dalej „PISF”. Wsparcie to będzie przyznawane w oparciu o maksymalnie uproszczone procedury kwalifikujące dany projekt do uzyskania dofinansowania. Producent audiowizualny zainteresowany uzyskaniem wsparcia finansowego będzie mógł wystąpić do PISF z wnioskiem, który po ocenie formalnej, a także przeprowadzeniu tzw. testu kwalifikacyjnego zawierającego kryteria oceny filmu pod względem kulturowym i sektorowym (których celem jest zidentyfikowanie przesłanek kulturowych związanych z utworem oraz ocena wpływu produkcji danego utworu na rozwój polskiego sektora audiowizualnego) zawrze umowę, która będzie gwarantowała mu późniejszy zwrot części poniesionych kosztów kwalifikowalnych.

Wsparcie finansowe będzie wypłacane dopiero po zakończeniu produkcji lub jej części i poniesieniu przez producenta wszelkich kosztów z nią związanych, a także po dokonaniu analizy dokumentacji przez niezależną firmę audytorską. System oparty o zwrot części kosztów gwarantuje, że producent audiowizualny dla uzyskania wsparcia finansowego poniesie w Polsce określone polskie koszty kwalifikowalne, zwane dalej „PKK”, tylko bowiem od faktycznie poniesionych PKK będzie mógł otrzymać refundację. Istotnym jest fakt, że przed uzyskaniem wsparcia uiszcza należności podatkowe związane z produkcją audiowizualną wykonywaną w Polsce.

Do najważniejszych zalet modelu wsparcia finansowego produkcji audiowizualnej opartego o refundację kosztów kwalifikowalnych należy zaliczyć m.in.:

- automatyczność procedur kwalifikujących projekt do przyznania wsparcia finansowego,
- transparentność i szybkość procedur oraz łatwość kontroli i oceny wpływu tego systemu na rozwój gospodarczy państwa,
- prostotę obsługi administracyjnej przez zaangażowanie minimalnej liczby podmiotów i osób w funkcjonowanie mechanizmu i dystrybucję środków, szybszy zwrot z inwestycji, dzięki czemu łatwiej pozyskać inwestorów zewnętrznych.

Roczny budżet dofinansowań związanych z wprowadzaniem systemu wsparcia został określony na poziomie 200 mln zł, z uwzględnieniem w kolejnych latach wskaźnika inflacji CPI, poza pierwszym rokiem obowiązywania ustawy, tj. rokiem 2018, gdzie na wsparcie finansowe przeznaczono do 50 mln złotych. Biorąc pod uwagę sąsiednie rynki audiowizualne, jest to kwota, która pozwala zaistnieć w świadomości światowych partnerów branżowych. Część podobnie funkcjonujących systemów wsparcia, opartych na zasadzie zwrotu podatków, w ogóle nie ma określonego limitu rocznego (Francja, Belgia, UK, Hiszpania), a mniejsze kraje najbardziej konkurencyjne dla Polski dysponują nawet porównywalnymi funduszami: Czechy – 138 mln zł, Węgry – 256,7 mln zł.

Niedoszacowanie budżetu skutkujące brakiem możliwości udzielania wsparcia finansowego w ciągu roku może skutkować istotnymi stratami krajowych przedsiębiorców, utratą atrakcyjnych projektów i obniżeniem konkurencyjności międzynarodowej. Jeśli środki przeznaczone na wsparcie produkcji audiowizualnej wyczerpią się po pierwszych miesiącach, system zostanie uznany za niestabilny, co spowoduje brak zainteresowania dużych producentów międzynarodowych realizacją produkcji audiowizualnych w Polsce. System wsparcia finansowego nie wypełni wówczas swojego podstawowego celu. Ewentualne uzupełnianie środków w ciągu roku nie usunie problemu. Przykładem mogą być Niemcy, w których po obniżeniu wysokości funduszu o 43 mln zł (z 260 mln) największych partnerów zniechęcono nieotrzymaniem wsparcia finansowego i brakiem możliwości przygotowania stabilnego planu finansowania produkcji. Z kolei przeznaczenie zbyt małych środków w Norwegii spowodowało ich szybkie wyczerpanie (już w pierwszym kwartale) i zachwiało zaufaniem potencjalnych partnerów.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Pomoc państw członkowskich przeznaczana na filmy oraz inne utwory audiowizualne jest możliwa na mocy Komunikatu Komisji Europejskiej (2013/C332/01). Istnieją zasadniczo dwa odrębne mechanizmy pomocy stosowane przez państwa członkowskie przyznające pomoc na produkcję filmową:

- pomoc przyznawana w formie dotacji (np. przez komisję selekcyjną),
- pomoc udzielana proporcjonalnie do części kosztów produkcji wydatkowanych w państwie członkowskim przyznającym pomoc (np. zachęty podatkowe bądź zwrot poniesionych kwalifikowalnych kosztów).

Państwa członkowskie stosują różnorodne metody wsparcia dla produkcji filmów, programów telewizyjnych i innych utworów audiowizualnych. Większość programów pomocy przyznaje dotacje na wybrane produkcje filmowe, a maksymalną pomoc określa się jako procent budżetu produkcji beneficjenta (zgodnie z podstawową regułą wynikającą z przepisów dotyczących dopuszczalnego poziomu produkcji audiowizualnej do 50% kosztów produkcji). Jednakże większość państw członkowskich wprowadziła w ostatnich latach głównie instrumenty finansowe, które określają kwotę pomocy jako procent wydatków na działalność produkcyjną zrealizowaną wyłącznie w państwie członkowskim przyznającym pomoc. Programy te występują często w postaci ulg podatkowych lub innych zachęt, w sposób mający automatycznie zastosowanie do filmów spełniających kryteria kwalifikowalności do uzyskania pomocy. W przeciwieństwie do funduszy filmowych, przyznających indywidualne wsparcie pojedynczym produkcjom filmowym w odpowiedzi na złożony wniosek, programy te, ze względu na swoje automatyczne zastosowanie, umożliwiają producentom filmowym uwzględnienie przewidywalnej kwoty finansowania już na etapie planowania i rozwijania projektu.

Stosuje się trzy typy zachęt podatkowych dla sektora audiowizualnego:

- *tax shelter* – zachęca do inwestycji w produkcję filmową osoby z wysokimi dochodami bądź firmy płacące wysokie podatki. Takie podmioty mogą odliczyć wydatki kwalifikowalne na produkcję filmową od podstawy opodatkowania (np. mogą zaliczyć całość tego typu wydatków do kosztów uzyskania przychodu). Jednocześnie mogą one osiągnąć długoterminowe zyski z projektu filmowego, które będą podlegały opodatkowaniu.
- *cash rebate* – opiera się o wydatki w ramach produkcji w stopniu wyższym niż o wysokość inwestycji. Polega na zwrocie gotówkowym określonego odsetka kwalifikowalnych wydatków na rzecz producentów, zgodnie z jasnymi kryteriami określonymi w odpowiednich wytycznych i jest finansowany bezpośrednio z budżetu państwa. Płatność jest realizowana po dokonaniu wydatków przez producenta i przeprowadzeniu niezależnego audytu (choć niektóre systemy dopuszczają częściowe wcześniejsze płatności). Co bardzo istotne, płatności są dokonywane kilka miesięcy po pobraniu przez aparat skarbowy różnego rodzaju podatków od samej działalności produkcyjnej.
- *tax credit* – podobny do *cash rebate*, ponieważ ma na celu zwrot określonego odsetka kwalifikowalnych kosztów produkcji według określonych wcześniej kryteriów. Jednak zamiast być wypłacany z określonego funduszu, najczęściej jest kompensowany ze zobowiązaniami podatkowymi producenta przy rocznym rozliczeniu należnego podatku. W ten sposób zmniejsza wysokość zobowiązań podatkowych producenta, a jeśli pozostaje nadwyżka, co zazwyczaj ma miejsce, jest ona wypłacana w gotówce.

Komplementarnie do powyższych systemów niektóre państwa stosują często korzystne odpisy (amortyzacja) – rozwiązania te pozwalają podatnikom na stosowanie korzystnych (szybszych) odpisów amortyzacyjnych, tworząc dodatkowe zasoby na produkcję filmów i rozwój infrastruktury. Podatnicy mogą korzystać z uprzywilejowanych odpisów amortyzacyjnych dotyczących sprzętu związanego z produkcją filmową i wideo.

Obecnie zachęty finansowe dla sektora audiowizualnego istnieją lub są planowane do wprowadzenia w 29 krajach europejskich. Ostatnie systemy zostały wprowadzone w październiku 2016 r. w Słowenii i na Ukrainie. Raport

Europejskiego Obserwatorium Audiowizualnego (instytucja podległa Radzie Europy) z grudnia 2014 r. potwierdza, że w większości przypadków zachęty zapewniają większy zwrot wpływów podatkowych do budżetów państwowych niż wynoszą koszty ich obsługi.

Doświadczenia innych krajów europejskich pokazują, że zachęty finansowe dla sektora audiowizualnego przynoszą ewidentne korzyści ekonomiczne, związane ze skutecznym wykorzystaniem potencjału narodowego oraz dalszym rozwojem infrastruktury i nowych umiejętności przez podmioty branżowe, wzrostem turystyki i tzw. narodowego *soft power* oraz promocją kraju za granicą (*national branding*). Produkcja audiowizualna pomaga także tworzyć i utrzymywać miejsca pracy u poddostawców, zwłaszcza w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw oraz osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą. Poszukiwani są także przedstawiciele tradycyjnych gałęzi rzemiosła oraz innych branż niszowych. Dlatego też podstawowym celem projektowanej ustawy jest poprawa warunków funkcjonowania przemysłu audiowizualnego w Polsce i stworzenie nowoczesnego systemu wsparcia finansowego, które pozwoliłyby wzmocnić pozycję polskiego sektora audiowizualnego na rynku międzynarodowym, podnieść konkurencyjność polskich firm działających w branży, a w dłuższej perspektywie przyciągać do Polski poważne inwestycje w tym sektorze.

Przykłady rozwiązań przyjętych w państwach europejskich:

Niemcy posiadają od 2007 r. system *cash rebate*. Na jego podstawie zapewniony jest zwrot gotówkowy 20% kosztów kwalifikowalnych poniesionych na terenie Niemiec. Budżet roczny wynosi 215,7 mln zł.

Holandia wprowadziła nowy program zachęt od 2014 r., oferując rabat w wysokości 30% dla uprawnionych produkcji. System działa na podstawie czterech terminów naboru w roku, dla produkcji o maksymalnym budżecie w wysokości ok. 126 mln zł.

Czechy wprowadziły program zachęt w 2010 r. Zakłada on 20% zwrot za wydatki poniesione w kraju i 10% za określone w regulaminie koszty poniesione za granicą. Budżet programu wynosi ok. 138 mln zł.

Węgry posiadają system oparty na dwóch filarach – pośredniego wsparcia państwa (zachęty w ustawie o podatku dochodowym) oraz bezpośredniego (dotacji). Źródłem ulg są nieopodatkowane zyski węgierskich firm, które chcą zmniejszyć swoje zobowiązania podatkowe, inwestując w przemysł filmowy (*tax shelter*). W 2014 r. poziom wsparcia został podniesiony do 25% kwalifikowalnych kosztów produkcji, roczny budżet wynosi 256,7 mln zł.

Chorwacja stworzyła system zachęt w 2011 r. Całkowity budżet programu wynosi około 10,8 mln zł rocznie. Zwrot poniesionych kosztów wynosi 20%.

Wielka Brytania posiada system zachęt podatkowych (roczny budżet bez limitów). Obecnie system podatku dochodowego w Wielkiej Brytanii przewiduje przede wszystkim zachęty podatkowe dla producentów filmowych, którzy podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym w tym kraju. Mogą one przybrać formę:

- dodatkowych odliczeń podatkowych dla kwalifikowalnych kosztów produkcji poniesionych w Wielkiej Brytanii – nawet do wysokości 100% kwalifikowalnych kosztów,
- ulgi podatkowej w formie gotówkowej w wysokości do 25% wszelkich kwalifikujących się zgodnie z przepisami kosztów zgłoszonych do brytyjskich organów podatkowych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Firmy działające w zakresie produkcji audiowizualnej	7350 firm, w tym: – 147 członków KIPA ¹⁾ ; – ok. 570 firm w bazie producentów audiowizualni.pl ²⁾	GUS - PKD 59.11 ¹⁾ dane KIPA z dnia 10.11.2016 r. ²⁾ dane ze strony internetowej audiowizualni.pl z 10.11.2016 r.	Zwiększenie obrotów firm, w tym większe przepływy pieniężne między różnymi podmiotami, wzmocnienie pozycji MŚP, w tym konkurencyjności na rynku międzynarodowym, otwarcie rynku oraz transfer wiedzy i umiejętności, kreowanie nowych miejsc pracy.
Firmy działające w zakresie postprodukcji	885 firm	GUS – PKD 59.12 Z	Zwiększenie obrotów firm, w tym większe przepływy pieniężne między różnymi podmiotami, wzmocnienie pozycji MŚP, otwarcie rynku i transfer wiedzy i umiejętności, zwiększony dostęp do najnowszych technologii i innowacji związanych z produkcją

			audiowizualną, kreowanie nowych miejsc pracy.
Firmy działające w zakresie dystrybucji	329	GUS – PKD 59.13 Z	Zwiększenie obrotów, w tym przychodów, powiększenie katalogu tytułów utworów, wzmocnienie polskich podmiotów względem podmiotów zagranicznych.
Nadawcy	kilkunastu nadawców	Dane KRRiT	Zwiększenie różnorodności tytułów, możliwość zaangażowania w duże projekty międzynarodowe.
Firmy działające w zakresie projekcji filmów	234	GUS- PKD 59.14 Z	Zwiększenie obrotów, w tym przychodów, powiększenie katalogu tytułów utworów.
Dostawcy usług bezpośrednio związanych z planem zdjęciowym (rzemiosła specjalistyczne, oświetlenie, sprzęt kamerowy, grafika)	ok. 500 (dane szacunkowe)	KIPA, Polska Komisja Filmowa	Zwiększenie obrotów firm, w tym większe przepływy pieniężne między różnymi podmiotami, wzmocnienie pozycji MŚP, dalszy rozwój rzemiosł niszowych, otwarcie rynku i transfer wiedzy i umiejętności, zwiększony dostęp do najnowszych technologii i innowacji związanych z produkcją audiowizualną, kreowanie nowych miejsc pracy.
Poddostawcy usług związani pośrednio z produkcją audiowizualną (usługi okołofilmowe: materiały do scenografii, usługi noclegowe, usługi gastronomiczne, logistyka, tłumacze, księgowi)	Trudno oszacować		Zwiększenie obrotów firm, w tym większe przepływy pieniężne między różnymi podmiotami, wzmocnienie pozycji MŚP, kreowanie nowych miejsc pracy, wzmocnienie rozwoju nowych usług – turystyka filmowa.
Odbiorcy utworów audiowizualnych	Trudno oszacować		Dostęp do szerszego katalogu tytułów, zwiększona turystyka filmowa, kreowanie nawyków uczestniczenia w kulturze i zapewnienie szerszego dostępu do utworów audiowizualnych o zasadniczym znaczeniu społeczno-narodowym, wzmocnienie polskiej tożsamości kulturowej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej został skierowany do konsultacji publicznych 29 grudnia 2016 r. Zaproszenie do wzięcia udziału w konsultacjach zostało skierowane do 32 podmiotów. Konsultacje publiczne trwały do dnia 20 stycznia 2017 r. Zostały przekazane 22 stanowiska, między innymi od organizacji zrzeszających przedsiębiorców z sektora audiowizualnego, podmiotów prywatnych, fundacji i stowarzyszeń uczestniczących w dyskusji na temat kształtu organizacji i finansowania produkcji audiowizualnej w Polsce.

W toku konsultacji swoje uwagi do projektu zgłosiły: Stowarzyszenie Filmowców Polskich (SFP), Krajowa Izba Producentów Audiowizualnych (KIPA), Polska Izba Komunikacji Elektronicznej (PIKE), Stowarzyszenie Kin Studyjnych (SKS), Stowarzyszenie Kina Polskie (Kina Polskie), Polskie Stowarzyszenie Nowe Kina (PSNK), Cyfrowy Polsat S.A. (CP), Telewizja Polska S.A. (TVP), Telewizja Polsat Spółka z o.o. (Polsat), BADI BADI sp.j. (BB), Film

Polska Productions Sp. z o.o. (FPP), Związek Pracodawców Prywatnych Mediów (ZPPM), ATM Grupa S.A. (ATM), Stowarzyszenie Kreatywna Polska (Kreatywna Polska), Stowarzyszenie Autorów ZAiKS (ZAiKS), IMS Sensory Media (IMS), Związek Producentów Audio Video (ZPAV), Niezależna Fundacja Filmowa (NFF), Stopklatka S.A. (Stopklatka), EGoFILM producent Ewa Gordziejuk, producent Stanisław Dziedzic.

Znaczna liczba podmiotów biorących udział w konsultacjach z zadowoleniem przyjęła inicjatywę MKiDN wprowadzenia w Polsce mechanizmu zachęt do produkcji filmowej. Aprobata w tym kierunku wyraziły: SFP, KIPA, CP, FPP, BB, Kina Polskie, ZPMP, SKS, Kreatywna Polska, Polsat, EGoFILM producent Ewa Gordziejuk, producent Stefan Dziedzic.

Projekt zaproponowany przez MKiDN spotkał się również z uwagami, propozycjami zmiany lub przeredagowania.

Omówienie wyników konsultacji publicznych zostało zawarte w raporcie z konsultacji publicznych, który stanowi załącznik do OSR.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został udostępniony na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny. W trybie przewidzianym w ww. ustawie o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa 1 marca 2018 zainteresowanie pracami nad projektem ustawy o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej zgłosiło Polskie Stowarzyszenie Nowe Kina. W szczególności stowarzyszenie wyraziło wątpliwości dotyczące nałożenia obowiązku przekazywania do PISF szeregu danych dotyczących wyświetlanych filmów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2018 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	418,46	429,02	439,82	450,88	462,22	473,86	485,78	498	510,52	523,4	4691,96
budżet państwa	0	418,46	429,02	439,82	450,88	462,22	473,86	485,78	498	510,522	523,4	4691,96
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Wydatki ogółem	50	210,73	216,01	221,41	226,94	232,61	238,43	244,39	250,50	256,76	263,20	2419,98
budżet państwa	50	210,73	216,01	221,41	226,94	232,61	238,43	244,39	250,50	256,76	263,20	2419,98
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Saldo ogółem	-50,00	207,73	213,01	218,41	223,94	229,61	235,43	241,39	247,50	253,76	260,20	2280,98
budżet państwa	-50,00	207,73	213,01	218,41	223,94	229,61	235,43	241,39	247,50	253,76	260,20	2280,98
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Źródła finansowania	Budżet państwa											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wdrożenie projektu ustawy o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej będzie wiązać się ze zwiększeniem dochodów budżetu państwa, mimo że równolegle generuje określone koszty. Bilans pozostaje jednak dodatni i zakłada ponad dwukrotny zwrot z inwestycji w postaci dofinansowania produkcji audiowizualnej. Ponoszone wydatki budżetowe związane są z kreowaniem nowej, dodatkowej produkcji audiowizualnej przy udziale polskich podmiotów, które dzięki systemowi wsparcia finansowego produkcji audiowizualnej będą zachęcać zagranicznych koproducentów do realizowania w Polsce dużych produkcji audiowizualnych. Takie działania korzystnie wpłyną na rozwój sektora audiowizualnego w Polsce, ponieważ na jej terytorium będą wydatkowane środki zagraniczne, równocześnie powodując zwiększenie przepływów pieniężnych między polskimi podmiotami i budżetem państwa.</p> <p>Przewiduje się, że wprowadzenie systemu wsparcia finansowego w najbliższych latach podniesie wartość produkcji audiowizualnej do poziomu ok. 650 mln zł z szacowanych obecnie 210 mln zł. Należy zauważyć, że na kwotę ok. 650 mln zł składają się: wydatki kwalifikowalne generowanych przez system wsparcia produkcji audiowizualnej (maksymalnie 666,67 mln zł x 30 % = 200 mln zł), wydatki niepodlegające refundacji związane z nowymi produkcjami audiowizualnymi</p>											

oraz produkcje niekwalifikujące się do uzyskania wsparcia, dofinansowane w ramach działalności PISF. Łączna suma budżetów produkcji audiowizualnych planowanych do realizacji w Polsce wypełnia założenia dotyczące dodatkowej produkcji.

* W pierwszym roku działalności PISF w zakresie wspierania produkcji audiowizualnej:

dochody budżetu państwa związane z wpływami z podatków oraz efektem mnożnikowym będą wyjątkowo niższe, co wynika bezpośrednio z faktu, że PISF rozpocznie swoją działalność operacyjną oraz faktyczne zawieranie umów dotyczących otrzymania wsparcia finansowego produkcji audiowizualnej najwcześniej na początku IV kwartału 2018 r. Stąd racjonalnie założono, że w 2018 r. wpływy nie wystąpią, a pierwsze z nich zaczną być osiągnięte w 2019 r. Szacunkowy zwrot do budżetu państwa w postaci podatków wynosi 35% wydatków związanych z dodatkową produkcją audiowizualną, natomiast efekt mnożnikowy = 2. Zakłada się, że efekt mnożnikowy będzie wyższy niż analogiczne i poniżej wskazane mnożniki w Czechach i na Węgrzech ze względu na wielkość polskiego rynku i niewykorzystany potencjał w zakresie produkcji audiowizualnej.

Projektowana ustawa umożliwi PISF prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie działań związanych z gromadzoną wiedzą ekspercką dotyczącą analiz i raportów dotyczących polskiego rynku produkcji audiowizualnej, a także promocji polskiego sektora audiowizualnego oraz Polski jako miejsca produkcji audiowizualnej. Wartość tych przychodów na etapie projektowania ustawy jest trudna do oszacowania.

Wydatki w 2018 r. zostały oszacowane na poziomie 50 mln zł, w czym zawiera się 3 mln zł – budżet związany z budową, wdrożeniem i obsługą systemu wsparcia, zawierający koszty wynagrodzeń, promocji zagranicznej systemu wsparcia, analiz i badań rynkowych, budowy systemu identyfikacji, prac informatycznych związanych z budową systemów elektronicznych obsługujących system wsparcia, wyposażenia stanowisk pracy. Finansowanie wdrożenia systemu wsparcia będzie realizowane z części 24 budżetu państwa.

W kolejnych latach roczny budżet utrzymania systemu wsparcia został ustalony na poziomie 3 mln zł (w wartościach roku 2018). Na budżet ten składają się: koszty wynagrodzeń (obsługa wsparcia finansowego, promocja zagraniczna, obsługa administracyjna, komunikacja) na poziomie – ok. 900 tys. zł rocznie, koszty promocji zagranicznej systemu wsparcia na poziomie ok. 1 mln zł rocznie, koszty analiz i badań rynkowych na poziomie ok. 600 tys. zł rocznie, koszty przygotowywania raportów przez firmy audytorskie oraz kontroli beneficjentów systemu wsparcia na poziomie ok. 500 tys. zł rocznie.

Zarówno dochody, jak i wydatki zostały obliczone w kolejnych latach, z uwzględnieniem wytycznych Ministra Finansów dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw, a w szczególności liczonego średniorocznie wskaźnika CPI.

Wg ww. raportu European Audiovisual Observatory z grudnia 2014 r. zwrot do budżetu państwa w Czechach z zainwestowanej 1 CZK wyniósł między 1,5–1,65 CZK, na Węgrzech zwrot ten wyniósł 1,25 HUF. We Francji na każde 1 euro zachęty finansowej zainwestowano w sektor dodatkowe 12,8 EUR, z kolei w Wielkiej Brytanii każdy 1 funt zachęty finansowej (ulgi podatkowej) przyniósł 12 GBP wartości dodanej. Ważnym elementem przemawiającym za wprowadzeniem ww. wsparcia finansowego są także dane z węgierskiego ministerstwa kultury, wg którego dzięki funkcjonowaniu zachęt bezpośrednie koszty produkcji audiowizualnej wydatkowane na terytorium Węgier w latach 2013–2015 wyniosły: w 2013 r. – ok. 173 mln euro, w 2014 r. – ok. 180 mln euro, w 2015 r. – ok. 230 mln euro. Także najnowsze dane z Holandii potwierdzają skuteczność funkcjonowania systemu wsparcia finansowego, bowiem wg Holenderskiego Funduszu Filmowego powołany do życia w 2014 r. fundusz z zainwestowanych w okresie 1,5 roku 29,5 mln euro zdołał wygenerować na terytorium Holandii wydatki na produkcję audiowizualną w kwocie 139,3 mln euro, co stanowi mnożnik 4,83.

Zakłada się, że nałożenie obowiązków związanych z raportowaniem danych związanych z liczbą sprzedanych biletów, przychodów uzyskanych z tej sprzedaży oraz przychodów reklamowych nie będzie miało wpływu na dochody i wydatki budżetu państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego. Nałożenie obowiązku może mieć wpływ na wzrost dochodów PISF z tytułu opłat nakładanych na podmioty prowadzące kina na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii. Z uwagi jednak na brak danych dotyczących potencjalnego niedoszacowania przychodów podmiotów prowadzących kina uzyskiwanych z tytułu wyświetlania filmów i reklam w kinie oszacowanie zwiększenia wpływów PISF jest na obecnym etapie niemożliwe.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	-	x	x	x	x	x	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	x	x	x	x	x	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Zwiększenie obrotów firm, w tym większe przepływy pieniężne między różnymi podmiotami. Wzmocnienie konkurencyjności na rynku międzynarodowym, otwarcie rynku oraz transfer wiedzy i umiejętności, kreowanie nowych miejsc pracy. Powstanie nowych podmiotów w kontekście dużych inwestycji w infrastrukturę audiowizualną.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Zwiększenie obrotów firm, w tym większe przepływy pieniężne między różnymi podmiotami oraz inwestycje w nowe technologie związane także z innymi sektorami kreatywnymi. Wzmocnienie pozycji MŚP, ich silniejsza pozycja w rozmowach biznesowych, otwarcie rynku i transfer wiedzy i umiejętności, zwiększony dostęp do najnowszych technologii i innowacji związanych z produkcją audiowizualną, kreowanie nowych miejsc pracy. Zwiększenie zatrudnienia, wzrost wynagrodzeń w sektorze przez tworzenie wysokojakościowych i wysokopłatnych etatów.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Dostęp do szerszego katalogu tytułów oraz treści o wysokiej jakości, możliwość korzystania z oferty związanej z usługami turystyki filmowej, kreowanie nawyków uczestniczenia w kulturze i zapewnienie szerszego dostępu do utworów audiowizualnych o zasadniczym znaczeniu społeczno-narodowym, wzmocnienie polskiej tożsamości kulturowej. Wejście w życie ustawy nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny. W projekcie rozporządzenia wykonawczego przewidziano możliwość sfinansowania kosztów audiodeskrypcji i napisów dla niesłyszących, co będzie miało wpływ na poprawę dostępności utworów audiowizualnych dla osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
Niemierzalne	państwo	Wzrost tzw. <i>soft power</i> przez skuteczne budowanie i wzmacnianie marki narodowej (<i>national branding</i>) przez podwyższenie liczby wyprodukowanych w Polsce filmów zawierających polskie elementy kulturowe i polskie lokalizacje. Wzrost produkcji wysokojakościowej może wpłynąć na lepsze wykorzystanie potencjału rozwojowego 16.KIS – Inteligentne Technologie Kreatywne.						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Raport European Audiovisual Observatory z grudnia 2014 r. pt. „Impact analysis of fiscal incentive schemes supporting film and audiovisual production in Europe.” Raporty PWC z maja 2015 r.: „Dlaczego warto wspierać produkcje filmową w Polsce” i „Wsparcie podatkowe dla produkcji filmowej w Polsce.”
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Projekt ustawy nakłada na podmioty prowadzące kina obowiązek przekazywania do PISF danych dotyczących liczby widzów, liczby sprzedanych biletów i zaakceptowanych znaków legitymacyjnych oraz danych o przychodach z tytułu sprzedaży biletów w odniesieniu do każdego wyświetlanego filmu w danym dniu, odrębnie dla każdego kina oraz danych dotyczących wyświetlania reklam w kinach.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie projektowanych przepisów przyczyni się do zwiększenia liczby produkcji filmowych w Polsce. Doprowadzi to do zwiększenia zatrudnienia i podniesienia kwalifikacji zawodowych w branży audiowizualnej. Nie bez znaczenia są również efekty pośrednie oddziaływania systemu wsparcia produkcji audiowizualnej. Realizacja produkcji audiowizualnej na terenie Polski zwiększy bowiem popyt na usługi, w tym usługi hotelarskie, transportowe i cateringowe. Dotyczy to również usług prawniczych oraz finansowych.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu	<p>Rozwój regionalnej infrastruktury audiowizualnej związanej z dodatkową produkcją.</p> <p>W kontekście demograficznym napływ profesjonalistów i rzemieślników, w tym powrót niektórych fachowców z zagranicy, którzy wyemigrowali w związku z brakiem perspektyw rozwoju zawodowego i niskimi płacami w branży. Na podstawie doświadczeń innych krajów (np. Kanady) można spodziewać się także większego popytu rynku pracy na rzemieślników (stolarze, malarze, krawcy itp.).</p>
------------------	--

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Zakłada się, że projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 31 pkt 4, który wejdzie w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja projektu powinna zostać dokonana po 3 latach obowiązywania ustawy. Podczas jej dokonywania możliwe będzie przeanalizowanie jej wpływu na liczbę produkcji audiowizualnych tworzonych na terytorium Polski, wysokość budżetów tych produkcji, a co za tym idzie także zmianę środków, które na terytorium Polski są corocznie przeznaczane na produkcję filmową. Agregacja i analiza danych gromadzonych przez PISF pozwoli także na dokładne zbadanie wpływu środków finansowych związanych z produkcją audiowizualną do budżetu państwa oraz ocenę wpływu samego sektora audiowizualnego na rozwój gospodarczy kraju. Badania takie do tej pory nigdy nie były prowadzone.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Raport z konsultacji.

Raport z konsultacji projektu ustawy o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej – załącznik do Oceny Skutków Regulacji

I. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych

Projekt ustawy o finansowym wspieraniu produkcji filmowej został skierowany do konsultacji publicznych 29 grudnia 2016 roku. Zaproszenie do wzięcia udziału w konsultacjach zostało skierowane do 32 podmiotów. Projekt został ponadto udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Konsultacje publiczne trwały do 20 stycznia 2017 roku. W ich wyniku resort kultury otrzymał 22 stanowiska, między innymi od organizacji zrzeszających przedsiębiorców z sektora audiowizualnego, podmiotów prywatnych, fundacji i stowarzyszeń uczestniczących w dyskusji na temat kształtu organizacji i finansowania produkcji audiowizualnej w Polsce.

W toku konsultacji swoje uwagi do projektu zgłosiły Stowarzyszenie Filmowców Polskich (SFP), Krajowa Izba Producentów Audiowizualnych (KIPA), Polska Izba Komunikacji Elektronicznej (PIKE), Stowarzyszenie Kin Studyjnych (SKS), Stowarzyszenie Kina Polskie (Kina Polskie), Polskie Stowarzyszenie Nowe Kina (PSNK), Cyfrowy Polsat S.A. (CP), Telewizja Polska S.A. (TVP), Telewizja Polsat Spółka z o.o. (Polsat), BADI BADI Sp.j. (BB), Film Polska Productions Sp. z o.o. (FPP), Związek Pracodawców Prywatnych Mediów (ZPPM), ATM Grupa S.A. (ATM), Stowarzyszenie Kreatywna Polska (Kreatywna Polska), Stowarzyszenie Autorów ZAiKS (ZAiKS), IMS Sensory Media (IMS), Związek Producentów Audio Video (ZPAV), Niezależna Fundacja Filmowa (NFF), Stopklatka S.A. (Stopklatka), EGoFILM producent Ewa Gordziejuk, producent Stanisław Dziedzic.

Znaczna liczba podmiotów biorących udział w konsultacjach z zadowoleniem przyjęła inicjatywę MKiDN wprowadzenia w Polsce mechanizmu zachęt do produkcji filmowej. Aprobata w tym kierunku wyraziły: SFP, KIPA, CP, FPP, BB, Kina Polskie, ZPMP, SKS, Kreatywna Polska, Polsat, EGoFILM producent Ewa Gordziejuk, producent Stefan Dziedzic.

Projekt zaproponowany przez MKiDN spotkał się również z uwagami, propozycjami zmiany lub przerehabrowania. Poniżej podsumowano odpowiedzi przesłane do resortu kultury odnoszące się do poszczególnych zmienianych przepisów.

Przepisy ogólne

SFP oraz ZPMP wyraziły brak satysfakcji z posiłkowania się projekcie ustawy definicją legalną pojęcia „dystrybucji” pochodzącą z *ustawy o kinematografii* zamiast użycia definicji określonej w *ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych*. Podniesiony postulat nie został uwzględniony, ze względu na to, że projekt ustawy posługuje się pojęciem utworu audiowizualnego na potrzeby zdefiniowania kategorii produkcji audiowizualnych, uprawniających do dofinansowania produkcji na zasadach określonych ustawą. Jest to

definicja szersza niż w *ustawie o kinematografii. Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych* nie wprowadza definicji utworu audiowizualnego.

W odniesieniu do postulatu dotyczącego niebezpieczeństwa wprowadzenia definicji „utworu audiowizualnego” na potrzeby przedmiotowej regulacji należy zdecydowanie zauważyć, że projekt ustawy posługuje się pojęciem utworu audiowizualnego wyłącznie na potrzeby zdefiniowania kategorii produkcji audiowizualnych, uprawniających do dofinansowania produkcji na zasadach określonych ustawą. Ustawa o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej nie będzie częścią systemu prawa cywilnego i nie ingeruje w żadnym stopniu w system ochrony utworów zapewniany przez przepisy *ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych*.

Podobnie ZPMP w ramach przyjętej przez projekt ustawy definicji „utworu audiowizualnego” postuluje użycie definicji utworu z *ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych*. Ustawa o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej jest ustawą zbliżoną przedmiotowo do *ustawy o kinematografii*. Funkcją wprowadzenia definicji „utworu audiowizualnego” jest przede wszystkim delimitacja przedmiotu dofinansowania. Definicja utworu w ustawie o prawie autorskim ma charakter na tyle generalny, że jej zastosowanie nie wprowadzałoby wartości dodanej do przedmiotowej ustawy. Stąd uwaga nie została przyjęta.

Podniesiony przez ZPMP postulat uzgodnienia definicji „producenta” z *ustawą o prawie autorskim i prawach pokrewnych* również nie znajduje uzasadnienia wobec celów przedmiotowej ustawy, której zasadnicza funkcja polega na zapewnieniu nowego źródła finansowania dla realizowanych w Polsce produkcji audiowizualnych poprzez stworzenie zachęt dla inwestorów zagranicznych. Z kolei SFP postuluje uzgodnienie definicji producenta i koproducenta z *ustawą o kinematografii*. Z uwagi na to, że ustawa będzie budzić uzasadnione zainteresowanie po stronie zagranicznych producentów audiowizualnych projektodawca postanowił jednak utrzymać tożsame definicje w przedmiotowym projekcie.

Postulat SFP, NFF oraz Kreatywnej Polski dotyczący nieuzasadnionego przywiązania definicji „producenta” i „koproducenta” do pojęcia przedsiębiorcy z *Kodeksu Cywilnego* został uwzględniony. Na gruncie ustawy przyjęto pojęcie przedsiębiorcy w rozumieniu *Załącznika do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu*, przyjmując projektowaną ustawę za akt wdrażający środek pomocowy dozwolony w ramach pomocy publicznej. Pojęcie „przedsiębiorcy” w rozumieniu przepisów unijnych jest bardziej inkluzywne i niezależne od formy prawnej prowadzonej działalności.

Uwaga IMS oraz ZPMP dotycząca doprecyzowania pojęcia „dostawcy audiowizualnej usługi medialnej” poprzez odniesienie go do treści *ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji* została uwzględniona. Uwzględniono również uwagę Kreatywnej Polski oraz ZPMP dotyczącą zmiany terminologii wprowadzonej do art. 19, gdzie błędnie użyto pojęcia film w miejsce utworu audiowizualnego.

W odniesieniu do uwagi ZAiKS dotyczącej definicji „polskich wydatków kwalifikowanych” projektodawca podjął konsultacje w celu uzgodnienia projektu ustawy z Ministerstwem Finansów. Uwaga NFF dotycząca odniesienia pojęcia „polskich wydatków kwalifikowanych” do przepisów Ordynacji Podatkowej została uwzględniona, poprzez

odwołanie się do obowiązku podatkowego w rozumieniu obowiązujących ustaw podatkowych.

Postulat SKS dotyczący konieczności wsparcia innych uczestników przemysłu audiowizualnego, w szczególności polskich kin niezależnych Ministerstwo uznaje za słuszny, ale niemieszczący się w zakresie przedmiotowej ustawy, której zasadniczym celem jest stworzenie warunków umożliwiających realizację koprodukcji międzynarodowych w Polsce i przyciągnięcie do polskiej produkcji i postprodukcji audiowizualnej kapitału zagranicznego. Ministerstwo zamierza stwarzać warunki rozwoju dystrybucji filmowej innymi narzędziami.

Polski Fundusz Audiowizualny (PFA)

Biorąc pod uwagę argumenty podniesione przez urzędy i ministerstwa w ramach uzgodnień międzyresortowych, a także przez partnerów społecznych w ramach konsultacji publicznych Ministerstwo podjęło decyzję o włączeniu zadań związanych z realizacją ustawy o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej do zadań Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej (PISF). Pod uwagę zostały wzięte między innymi argumenty podniesione przez ZAiKS oraz PIKE dotyczące dublowania się działalności PFA oraz PISF. Wobec tego wszelkie uwagi dotyczące momentu powołania PFA, wątpliwości co do formy prawnej, dyrektora PFA - stały się bezprzedmiotowe.

Odnosząc się do uwagi ZAiKS oraz PIKE o zawężonym zakresie przedmiotowym regulacji należy zauważyć, że przedstawiony w projekcie model wspierania produkcji audiowizualnej opiera się o inne niż dotychczas obowiązujące w *ustawie o kinematografii* zasady alokacji środków publicznych. Zaproponowane narzędzia wsparcia mają uzupełniać finansowanie uregulowane w oparciu o *ustawę o kinematografii*. Środki na wsparcie mają pochodzić przede wszystkim z budżetu państwa, finansowanie ma być oparte o zasadę automatyzmu, pod warunkiem spełnienia wymaganych przez ustawę przesłanek, a cele regulacji związane są przede wszystkim z rozwojem sektora i warunków realizowania produkcji audiowizualnej w Polsce. Również zadania PISF zdefiniowane w obu ustawach i realizowane zagranicą różnią się znacząco co do przedmiotu i celu. Na podstawie ustawy o kinematografii PISF promuje polską twórczość filmową, również poza granicami kraju oraz dofinansowuje produkcję filmów podejmowanych przez środowiska polonijne. Natomiast na podstawie ustawy o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej PISF ma prowadzić promocję polskiego sektora audiowizualnego związaną z przyciąganiem zagranicznych produkcji oraz inwestycji do sektora produkcji audiowizualnej w Polsce, a także promować Polskę jako atrakcyjne miejsce produkcji audiowizualnej. W ocenie Ministra Kultury nie ma zatem podstaw by sądzić, że zadania wynikające z obu ustaw będą się powielać.

W odniesieniu do uwagi NFF dotyczącej celu gromadzenia danych o dystrybucji, Minister zrezygnował z wprowadzania systemu informacji na etapie przyjmowania ustawy o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej.

Uwzględniono uwagę KIPA dotyczącą brzmienia art. 4 ust. 5 doprecyzowując zadanie PISF polegające na promocji polskiego sektora audiowizualnego oraz przyciągania zagranicznych produkcji do Polski jako miejsca produkcji audiowizualnej. Jednocześnie pozostawiono element związany z tworzeniem zachęt do inwestycji, ale precyzując, że mają one dotyczyć produkcji audiowizualnej. Należy zaznaczyć, że w projektowanych aktach wykonawczych nie

planuje się uwzględnienia inwestycji w środki trwałe jako polskich wydatków kwalifikowanych. Odpowiedź ta konsumuje również uwagę NFF.

Uwagi ZPMP dotyczące wykorzystania dotacji celowej zostały uwzględnione. Rozliczenie dotacji celowej PISF przeznaczonej na wsparcie produkcji audiowizualnej następuje po wypłacie środków na podstawie umów o wsparcie finansowe. Z projektu ustawy wykreślono również możliwość wypłaty środków w postaci zaliczek. Z projektu zostały usunięte przepisy dotyczące możliwości przenoszenia dotacji celowych na lata kolejne.

Zagadnienia podniesione przez Kreatywną Polskę, dotyczące dotacji celowej nie są aktualne, z uwagi na konieczność uzgodnienia projektu ustawy z ustawą o finansach publicznych.

Zgodnie z sugestią ZPMP do ustawy wprowadzono odniesienie do przepisów Rozporządzenia Komisji (UE) Nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (art. 1 ust 3).

Przyznawanie wsparcia finansowego

Zgodnie z sugestią PIKE i ZPMP analizie poddano również możliwość wprowadzenia zachęt do produkcji filmowej w oparciu o rozwiązanie polegające na wprowadzeniu ulg podatkowych. Uznano jednak, że na chwilę obecną rozwiązania polegające na bezpośrednim zwrocie wydatków kwalifikowanych są skuteczniejsze z punktu widzenia celu ustawy jakim jest przyciągnięcie do polskiego rynku kapitału zagranicznego.

Zgodnie z sugestią PIKE, FPP i ZPMP wprowadzono do ustawy zapis kierujący finansowanie do produkcji audiowizualnych realizowanych w koprodukcji, wprowadzając wymóg zawarcia umowy z koproducentem zagranicznym lub umowy o świadczenie usług na rzecz produkcji utworu audiowizualnego z producentem zagranicznym przy ubieganiu się o finansowanie w oparciu o wprowadzany system produkcji audiowizualnych (obecnie art. 8 ust. 2 pkt 4)).

Uwaga ATM i NFF dotycząca zakresu podmiotowego art. 13, określającego kto może być podmiotem wnioskującym o dofinansowanie przewidziane ustawą została uwzględniona.

Uwagi SFP oraz IMS dotyczące zakresu pojęcia producenta w ramach artykułu 13 zostały skonsolidowane przez wprowadzenie nowego brzmienia przepisu.

W odniesieniu do uwagi KIPA proponującej zastąpienie w art. 13 terminu „producent” terminem „podmiot” należy zauważyć, że proponowana regulacja traktowana jest jako dozwolony środek pomocowy, w rozumieniu przepisów unijnych, umożliwiający kierowanie wsparcia do przedsiębiorców jako pomocy publicznej. Jednocześnie pojęcie „podmiot” jest niejasne co do zakresu podmiotowego i będzie w opinii projektodawcy powodować wiele niejasności interpretacyjnych.

Uwaga NFF dotycząca konieczności spełniania przez oddział przedsiębiorcy zagranicznego warunków określonych dla producentów polskich została uwzględniona.

Uwaga NFF dotycząca ryzyka związanego z finansowaniem dodatkowej kategorii podmiotów, opierających się na indywidualnym doświadczeniu w postaci wykonywania istotnej części dla producenta lub koproducenta została uwzględniona. Przepis został usunięty.

Uwaga NFF dotycząca uzupełnienia katalogu podmiotów, którym nie można udzielać wsparcia o podmioty, którym nie można udzielać pomocy publicznej zgodnie z prawodawstwem UE została uwzględniona.

Uwaga NFF dotycząca konieczności enumeratywnego wymienia przesłanek wykluczenia z finansowania podmiotów, które naruszyły umowę o wsparcie finansowe została uwzględniona. Podano dwie przesłanki wykluczenia.

Uwagi NFF dotyczące wątpliwości co do bezterminowego wykluczenia z możliwości wsparcia finansowego w przypadku popełnienia przestępstwa nie mogą zostać uznane. Stosuje się w tym przypadku przepisy *Kodeksu karnego* o zatarciu skazania.

ATM, SFP, PIKE, KIPA, Kreatywna Polska, Polsat, TVP, Stopklatka, CP oraz ZPMP podniosły, iż wyłączenie podmiotów określone w art. 14 ustawy jest sprzeczne z nadrzędnym celem ustawy, czyli stwarzaniem warunków dla rozwoju szeroko rozumianego polskiego przemysłu twórczości audiowizualnej oraz innych dziedzin gospodarki i życia społecznego. Uwaga nie została uwzględniona, gdyż uznano, że ograniczenia podmiotowe mają na celu skierowanie środków publicznych w postaci zachęt do podmiotów, których zasadniczą działalnością jest produkcja audiowizualna filmów lub wysokobudżetowych seriali. Stąd wyklucza się z możliwości otrzymania finansowania podmioty, które jednocześnie prowadzą jako podstawową działalność o innym charakterze. Projekt ustawy skierowany jest na rozwój małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), które stanowią zdecydowaną większość wśród podmiotów sektora audiowizualnego w Polsce. Zaproponowany w projekcie model ukierunkowany jest na zachowanie i rozwój różnorodności podmiotowej dotyczącej niezależnych przedsiębiorców funkcjonujących w sektorze audiowizualnym. W praktyce „wykluczone z bezpośredniej możliwości ubiegania się o dofinansowanie podmioty” i tak staną się beneficjentami wsparcia, gdyż w wypadku własnych projektów, które będą spełniać warunki udzielenia wsparcia przez PISF, podmioty te będą mogły korzystać ze współpracy z małymi i średnimi przedsiębiorcami finansując utwory audiowizualne jako koproducenti. Jednocześnie utrzymano możliwość ubiegania się o wsparcie tym podmiotom, dla których działalność związana z usługami medialnymi ma charakter drugorzędny lub pomocniczy.

Podobnie NFF i ZPMP uznały, że nieuzasadnione jest formalne wykluczenie z możliwości finansowania utworów audiowizualnych przewidzianych w art. 16. Natomiast IMS podniosło, że zasadnym jest wykreślenie pkt 1) tego przepisu wyłączającego możliwość dofinansowania rejestracji wykonań utworów słownych, słowno-muzycznych, muzycznych, pantomimicznych. Należy zwrócić uwagę, że produkcja utworów audiowizualnych o charakterze reklamowym konstytuuje inny rynek (ze względu na modele biznesowe, producentów, charakter występujących podmiotów oraz produktów), którego wsparcie nie jest zasadniczym celem ustawy. Podobnie nie jest intencją projektodawcy wspieranie działań mających cechy jedynie rejestracji audiowizualnej określonych zdarzeń. Zdaniem projektodawcy nie wyklucza to finansowania ambitnych produkcji audiowizualnych z zakresu dokumentalistyki mających cechy indywidualnej twórczości i odnoszących się w sposób oryginalny i twórczy do określonych zdarzeń. Propozycja KIPA wprowadzenia katalogu pozytywnego w miejsce wyłączeń, jest niemożliwa do zaakceptowania, gdyż proponowane kategorie utworów tj. „film” mają bardzo szeroki zakres przedmiotowy. Pozytywny katalog

kategorii utworów możliwych do dofinansowania jest określony definicją „utworu audiowizualnego”.

Odnosząc się do uwagi ZPMP dotyczącej braku możliwości przeznaczania bezpośredniego wsparcia na finansowanie infrastruktury, należy podkreślić, że w planowanym katalogu polskich wydatków kwalifikowanych zostaną ujęte pozycje związane z kosztami wynajmu kamer i innego sprzętu służącego rejestracji obrazu audiowizualnego. W sposób pośredni ma to doprowadzić do poprawy infrastruktury produkcji audiowizualnej.

Uwaga ZPMP dotycząca możliwości złożenia wniosku o dofinansowanie wszystkich producentów/koproducentów utworu audiowizualnego została uwzględniona, poprzez wprowadzenie zapisów w art. 13 ust. 1 (obecnie art. 8 ust. 1) i w art. 21. Wsparcie finansowe ma być udzielane producentom i koproducentom utworów audiowizualnych, a umowa o wsparcie finansowe powinna określać podmioty mające uprawnienie do rozliczenia polskich wydatków kwalifikowanych, w tym producenta i koproducentów utworu audiowizualnego.

W odniesieniu do uwagi ZPMP sugerującej, że proponowany system wsparcia produkcji audiowizualnej powinien brać pod uwagę wysoką wartość konkretnego utworu audiowizualnego należy zwrócić uwagę, że proponowany system wsparcia jest uzupełniający do i nie narusza zasad dofinansowania twórczości filmowej określonych w *ustawie kinematografii*, opartych między innymi o zasadę oceny wartości artystycznej utworu audiowizualnego. System zachęt do produkcji filmowej ujęty w proponowanej regulacji opiera się o kryteria ekonomiczne i ma charakter automatyczny.

Uwaga NFF dotycząca art. 18. ust 2 została uwzględniona poprzez zniesienie kwotowego ograniczenia wsparcia dla jednego przedsiębiorcy.

W odpowiedzi na uwagę zgłoszoną przez NFF dotyczącą art. 19. ust.1 należy podkreślić, że ograniczenia wynikające z przepisów dotyczących pomocy publicznej dotyczą wszystkich przedsiębiorców, także polskich.

W odpowiedzi na uwagę zgłoszoną przez NFF w art. 19 ust. 2 należy zauważyć, że brzmienie przepisu uległo zmianie. Obecnie przepis art. 14 ust 2 wskazuje na promowanie polskiego dziedzictwa historycznego lub kulturowego na świecie. Elementy oceny spełniania warunków takiej kwalifikacji będą określone w teście kwalifikacyjnym.

Uwaga dotycząca art. 19 ust. 4 zgłoszona przez NFF została uwzględniona poprzez wprowadzenie pojęcia „koprodukcji międzynarodowej” w miejsce pojęcia „produkcji transgranicznej”.

W odniesieniu do uwagi NFF związanej z możliwością zaliczania kosztów odroczonej do polskich wydatków kwalifikowanych, należy zauważyć, że określenie katalogu kosztów, które mogą być uznane za polskie wydatki kwalifikowane określone jest w projekcie rozporządzenia.

Propozycje Polsat, CP i ZPMP dotyczące wprowadzania większej przejrzystości w procedurze rozpatrywania wniosków zostały wprowadzone poprzez uzupełnienie art. 23 (obecnie art. 18) o nowe regulacje nakładające na PISF określone obowiązki o charakterze informacyjnym oraz tworzenia list rezerwowych. Większa przejrzystość w alokacji wypłaty środków w kolejnych latach ma również zostać zapewniona przez konieczność sporządzania przez Fundusz czteroletnich planów finansowych.

Uwaga NFF do art. 25 ust. 2 dotycząca zamiany terminu „okres rozpoczęcia zdjęć głównych” na „okres rozpoczęcia zdjęć” jest nieaktualna. Obecnie przepis art. 20 posługuje się pojęciem „rozpoczęcia okresu realizacji prac objętych wsparciem finansowym”, co ma na celu umożliwienie zwrotu polskich wydatków kwalifikowanych na każdym etapie produkcji audiowizualnej po rozpoczęciu zdjęć, również w zakresie zamawianych w Polsce usług postprodukcyjnych.

Uwaga Polsat, NFF, CP i ZPMP dotycząca ograniczenia kontroli do przedsiębiorcy, któremu przyznano wsparcie finansowe została uwzględniona częściowo poprzez wykreślenie z katalogu podmiotów kontrolowanych dystrybutorów. Kontrola dotyczy wydatkowania środków publicznych i powinna dotyczyć każdego podmiotu będącego beneficjentem zachęt do produkcji filmowej, a więc również koproducentów będących beneficjentami systemu w zakresie wydatkowania środków publicznych przekazanych w drodze wsparcia produkcji audiowizualnej.

W odniesieniu do uwagi Kreatywnej Polski co do konieczności ustawowego określenia warunków rozwiązania umowy o wsparcie finansowe, projektodawca stoi na stanowisku, że warunki te powinny stanowić przedmiot samej umowy i być kształtowane praktyką postępowania wnioskodawców wobec Funduszu.

Uwagi Kreatywnej Polski, NFF oraz ZPMP dotyczące wykreślenia art. 26 ust. 3 i 26 ust. 4 obligującego producentów do uzyskiwania zgód dotyczących kontroli od producentów, koproducentów i dystrybutorów zostały uwzględnione.

Uwaga NFF dotycząca możliwości zaliczkowania wsparcia finansowego nie może zostać uwzględniona z uwagi na stanowisko Ministerstwa Finansów związane z interpretacją zasad wynikających z *ustawy o finansach publicznych* (art. 27).

Uwaga NFF do art. 28 ust. 1 pkt 2) dotycząca wątpliwości związanych z określeniem rodzajów kosztów przy rozliczeniu została uwzględniona.

Projektodawca nie podziela wątpliwości NFF co do ograniczenia ilości biegłych rewidentów wydających opinie w sprawie raportów końcowych z produkcji. Biegli oceniający raporty powinni posiadać kwalifikacje niezbędne dotyczące oceny finansowania produkcji audiowizualnych.

W odniesieniu do uwagi CP i ZPMP dotyczącej podwójnej weryfikacji projektu należy zauważyć, że faktyczny zwrot kosztów następuje po rozliczeniu całkowitym produkcji, a więc mimo pozytywnej decyzji PISF co do przyznania wsparcia, na etapie weryfikacji wniosku na etapie weryfikacji rozliczenia produkcji, należy sprawdzić czy na pewno wypełnione zostały wszystkie warunki umożliwiające kwalifikację projektu do dofinansowania.

W odniesieniu do uwag NFF dotyczących art. 30 związanego z trybem przeprowadzanej kontroli rozliczenia: w przepisie doprecyzowano, że koszty kontroli pokrywa PISF; oceny tego komu powierzyć kontrolę – pracownikowi Funduszu czy biegłemu rewidentowi będzie dokonywał Dyrektor Funduszu; realizacja kontroli w miejscu prowadzenia produkcji będzie prowadzona z zachowaniem zasad racjonalności; obowiązki dotyczące dokumentowania przebiegu produkcji będą zawarte w umowie o wsparcie finansowe.

W odniesieniu do uwagi ATM, PIKE, CP i ZPMP dotyczącej braku określenia wszystkich kryteriów przyznawania środków w ustawie, należy zwrócić uwagę, że testy kwalifikacyjne,

których dotyczy delegacja do rozporządzenia w większości systemów prawnych są ustalane na poziomie aktów delegowanych i nie są inkorporowane do aktów rangi ustawy. Dotyczy to na przykład systemów zachęt do produkcji filmowej opartych na ulgach podatkowych (Wielka Brytania, Francja, Włochy, Węgry). Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom podmiotów, które zgłosiły tę uwagę w konsultacjach uzupełniono przepis art. 24 (obecnie art. 19) o wskazanie grup kryteriów, które powinny zostać ujęte w teście kwalifikacyjnym.

Odnosząc się do uwagi CP i ZPMP dotyczącej obowiązku wykazania we wniosku jedynie 50% źródeł finansowania należy zauważyć, że zgodnie z projektem wnioskodawca zobligowany przedstawić preliminarz całkowitych kosztów produkcji audiowizualnej w zakresie prac objętych wnioskiem o wsparcie finansowe, z czego 50% kosztów powinno mieć potwierdzone źródło finansowania. Mając na uwadze, że zgodnie art. 14 finansowanie utworu audiowizualnego będącego utworem trudnym może osiągnąć pułap do 70% całkowitych kosztów produkcji. W związku z czym obowiązek przedłożenia potwierdzenia wartości większej niż 50% w tych przypadkach uniemożliwić finansowanie tzw. utworów trudnych.

Co do propozycji PIKE oraz FPP, aby w ustawie wyraźnie wskazać minimalne limity budżetu filmu umożliwiające dofinansowanie, założono, że minimalne wartości polskich wydatków kwalifikowanych uprawniające do ubiegania się o wsparcie zostaną określone w rozporządzeniu wykonawczym. W ocenie MKiDN przepisy rozporządzenia będą konkretyzować przepisy ustawowe przy zachowaniu istotnej ze względu na dynamikę rynku produkcji audiowizualnej elastyczności regulacji. Delegacja z art. 32 (obecnie art. 26) dotyczy obecnie wyłącznie parametrów, a nie zasad udzielania wsparcia finansowego z PFA.

Odnosząc się do uwagi ATM dotyczącej ograniczenia polskich wydatków kwalifikowanych do 80% całkowitych kosztów produkcji audiowizualnej należy zwrócić uwagę, że wymóg ten określony jest w art. 54 ust 4. *rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu*. Zgodnie z tym przepisem maksymalne wydatki objęte obowiązkiem terytorialnego wykorzystania środków w żadnym wypadku nie mogą przekroczyć 80% łącznego budżetu produkcji.

Uwaga NFF dotycząca wyraźnego wskazania możliwości cedowania uprawnienia do otrzymania wsparcia finansowego nie została uwzględniona. Projektodawca wycofał się z utrzymania przepisu w związku z uwagą Rządowego Centrum Legislacji poddającego w wątpliwość dopuszczalność takiej możliwości w świetle przepisów finansowych.

Uwaga NFF do art. 35 (obecnie art. 28) odnosi się do limitów wydatków budżetu państwa w związku z realizacją przedmiotowej ustawy. Wymóg ten jest określony art. 50 *ustawy o finansach publicznych* i zwany jest „regułą wydatkową”. W związku z tym uwaga nie może zostać uwzględniona.

Przepisy zmieniające, przejściowe, dostosowujące i końcowe

Wobec uwag SNK, SKS, CP i ZPMP dotyczących obowiązku raportowania danych frekwencyjnych i przychodowych, Minister wycofał się z nowelizacji *ustawy o kinematografii* w tym zakresie *kinematografii* zostały uwzględnione.

Postulowane przez SKS zmiany dotyczące art. 15 i art. 19 *ustawy o kinematografii* wykraczają poza zakres przedmiotowy projektowanej regulacji.

Co do uwagi ZAiKS dotyczącej braku przedstawienia projektów aktów wykonawczych, należy zauważyć, że obowiązek ten zostanie zrealizowany przy przedstawieniu projektu na Komitet Stały Rady Ministrów.

II. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

III. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz uchwały Nr Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin Pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204 z późn. zm.) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy proces Legislacyjny. W trybie przewidzianym w ustawie o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa 1 marca 2018 zainteresowanie pracami nad projektem ustawy o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej zgłosiło Polskie Stowarzyszenie Nowe Kina. W szczególności stowarzyszenie wyraziło wątpliwości dotyczące nałożenia obowiązku przekazywania do PISF szeregu danych dotyczących wyświetlanych filmów.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPU.E.920.2004.2016 / 17/MN

dot.: RM-10-114-18 z 23.07.2018 r.

Warszawa, 24 lipca 2018 r.

25 07-18

RZEP-09656-2018

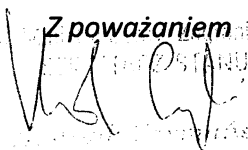
Pan
Jacek Sasin
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o finansowym wspieraniu produkcji
audiowizualnej, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa
Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

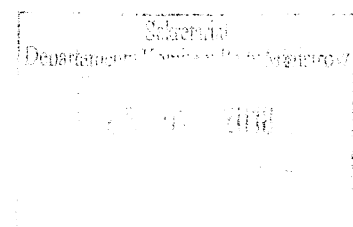
w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Jacek Sasin
Sekretarz Rady Ministrów

Wiceprezes Rady Ministrów
25.07.2018

Do wiadomości:
Pan Piotr Gliński
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO¹⁾

z dnia

**w sprawie danych przekazywanych Polskiemu Instytutowi Sztuki Filmowej przez
podmioty prowadzące kino**

Na podstawie art. 19a ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. z 2018 r. poz. 597 i ...), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) elektroniczny format przekazywania danych, o których mowa w art. 19a ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii, zwanych dalej „danymi”;
- 2) wzór formularza do przekazywania Polskiemu Instytutowi Sztuki Filmowej danych.

§ 2. W przypadku przekazywania danych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, dokumenty elektroniczne, w rozumieniu art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2017 r. poz. 570), przekazuje się w formacie XML lub CSV, z uwzględnieniem elektronicznego formatu przekazywania danych określonego w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

§ 3. Wzór formularza elektronicznego, o którym mowa w art. 19a ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

¹⁾ Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego kieruje działem administracji rządowej – kultura i ochrona dziedzictwa narodowego, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (Dz. U. poz. 2321).

Załącznik nr 2

Wzór formularza do przekazywania Polskiemu Instytutowi Sztuki Filmowej **danych o liczbie widzów, sprzedanych biletów i zaakceptowanych znaków legitymacyjnych oraz przychodach uzyskanych ze sprzedaży biletów w odniesieniu do każdego filmu wyświetlanego w danym dniu, odrębnie dla każdego kina oraz o przychodach podmiotu prowadzącego kino z tytułu wyświetlania filmów i reklam w kinie odrębnie za każdy miesiąc**

I. Dane o podmiocie prowadzącym kino

Nr	Grupa Pola	Nazwa Pola	Wartość wymagana	Typ	Dopuszczalne wartości	Objaśnienia co do sposobu wypełnienia pól
1.	Podmiot przekazujący dane	Nazwa	TAK	Tekst	Zgodne z nazwą podmiot	
2.		NIP	TAK	Tekst	Zgodny z NIP, bez kresek	
3.		KRS	NIE	Tekst	Zgodny z KRS	

4.		REGON	TAK	Tekst	Zgodny z REGON.	
5.	Osoba przekazująca dane	Imię	TAK	Tekst		
6.		Nazwisko	TAK	Tekst		
7.		Numer telefonu	TAK	Tekst		
8.		email	TAK	Tekst		

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 19a ust. 3 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. z 2018 r. poz. 597). Określa ono, elektroniczny format przekazywania danych o liczbie widzów, sprzedanych biletów i zaakceptowanych znaków legitymacyjnych oraz przychodach uzyskanych z tytułu sprzedaży biletów w odniesieniu do każdego filmu wyświetlanego w danym dniu, odrębnie dla każdego kina oraz wzór formularza do przekazywania Polskiemu Instytutowi Sztuki Filmowej danych o liczbie widzów, sprzedanych biletów i zaakceptowanych znaków legitymacyjnych oraz przychodach uzyskanych ze sprzedaży biletów w odniesieniu do każdego filmu wyświetlanego w danym dniu, odrębnie dla każdego kina oraz o przychodach podmiotu prowadzącego kino z tytułu wyświetlania filmów i reklam w kinie odrębnie za każdy miesiąc.

Celem projektowanej regulacji jest zapewnienie wiarygodnego źródła danych o oglądalności poszczególnych filmów, w tym filmów polskich i zagranicznych, a także umożliwienie bieżącego monitorowania przez Polski Instytut Sztuki Filmowej szczegółowych danych dotyczących sprzedanych biletów, wejść na podstawie tzw. voucherów, bezpłatnych biletów, z rozbiciem na poszczególne filmy. Dodatkowo wprowadzono obowiązek przekazywania danych związanych z przychodami uzyskiwanymi z tytułu wyświetlania filmów i reklam. Obowiązek ten został wprowadzony w cyklu miesięcznym, tak aby umożliwić podmiotom prowadzącym kina rozliczenie sprzedaży voucherów wielokrotnego użytku, w szczególności karnetów miesięcznych oraz wpływów z reklam, które nie są przypisane do konkretnych dni i wyświetlanych filmów.

W projektowanym rozporządzeniu określono dwa sposoby przekazywania danych: przez system teleinformatyczny podmiotu prowadzącego kino oraz przez formularz umieszczony na BIP Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej. W konsekwencji w maksymalnie łatwy sposób każdy podmiot obowiązany może wybrać dogodną dla siebie formę przekazywania danych: z jednej strony może skorzystać z własnego systemu sprzedaży biletów, z którego wystarczy jedynie eksportować dane, a z drugiej strony może raportować przez specjalnie przygotowany formularz na stronie www. Jednocześnie zakres danych zbieranych przez Polski Instytut Sztuki Filmowej ogranicza się do niezbędnego minimum w celu realizacji ustawowych zadań Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, nie naruszając przy tym tajemnic prawnie chronionych.

W załącznikach do rozporządzenia określone zostały wzory formularzy sprawozdawczych ustalające układ danych w jakich ma być realizowany obowiązek sprawozdawczy podmiotów prowadzących kino. Załącznik nr 1 określa elektroniczny format przekazywania danych w przypadku korzystania przez podmiot prowadzący kino z własnego systemu teleinformatycznego odrębnie dla danych dotyczących liczby widzów, liczby sprzedanych biletów, liczby zaakceptowanych znaków legitymacyjnych i wartości przychodów uzyskanych z tytułu sprzedaży biletów oraz dla danych o przychodach podmiotu prowadzącego kino z tytułu wyświetlania filmów i reklam w kinie. Natomiast załącznik nr 2 określa formularze danych stosowane przed podmioty prowadzące kina i umieszczane na BIP Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, odrębnie dla danych dotyczących liczby widzów, liczby sprzedanych biletów, liczby zaakceptowanych znaków legitymacyjnych i wartości przychodów uzyskanych z tytułu sprzedaży biletów oraz dla danych o przychodach podmiotu prowadzącego kino z tytułu wyświetlania filmów i reklam w kinie, a także wprowadza formularz identyfikujący podmiot prowadzący kino i składający sprawozdanie.

Projekt przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia. Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega przedstawieniu instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny”.

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie danych przekazywanych Polskiemu Instytutowi Sztuki Filmowej przez podmioty prowadzące kino</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Paweł Lewandowski, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Katarzyna Falkowska - Gołębiwska, Dyrektor Departamentu Własności Intelktualnej i Mediów w MKiDN, tel. 22 6925546</p>	<p>Data sporządzenia 23-07-2018</p> <p>Źródło: Inicjatywa własna</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii (Dz. U. z 2018 r. poz. 597) „podmiot prowadzący kino dokonuje wpłaty na rzecz Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, zwanego dalej „PISF”, w wysokości 1,5% przychodu uzyskanego z tytułu wyświetlania filmów i reklam w kinie, przed podziałem z podmiotem prowadzącym dystrybucję”. Jednocześnie brakuje mechanizmów, które pozwalają na weryfikację przychodu uzyskanego przez podmioty prowadzące kina. W związku z tym w art. 19a ust. 3 ustawy proponuje się nałożenie obowiązku przekazywania danych, które umożliwią dokonanie oceny poprawności dokonywania wpłaty przez te podmioty. Konieczne jest określenie szczegółowego sposobu przekazywania tych danych do PISF.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W projektowanym rozporządzeniu zostanie określony:

- elektroniczny format przekazywania danych, o których mowa w art. 19a ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o kinematografii, zwanych dalej „danymi” oraz
- wzór formularza do przekazywania PISF danych.

W wyniku wprowadzenia projektowanych w rozporządzeniu rozwiązań możliwe będzie sprawne zbieranie danych od podmiotów prowadzących kina bez jednoczesnego nakładania na te podmioty nadmiernych obciążeń.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projekt rozporządzenia dotyczy wprowadzenia mechanizmów weryfikacji obowiązku wywiązywania się przez podmioty prowadzące kina z wpłat części przychodów będących podstawą finansowania działalności merytorycznej PISF. Sposób finansowania działalności merytorycznej PISF nie ma bezpośrednich odpowiedników w innych krajach. W związku z tym nie jest możliwe przedstawienie relewantnych informacji w tym obszarze.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Firmy działające w zakresie projekcji filmów	234 (podmiotów) 549 obiektów	GUS- PKD 59.14 Z Stow. Kina Polskie	Zwiększenie kontroli podmiotów dokonujących projekcji w celu stworzenia większej transparentności w informowaniu innych partnerów rynkowych nt. pozyskiwanych przychodów z projekcji filmów, usprawnienie wewnętrznej organizacji i efektywniejsza

			kontrola działania przez obowiązek agregowania danych.
Firmy działające w zakresie dystrybucji	329	GUS – PKD 59.13 Z	Zwiększenie obrotów, w tym przychodów, wzmocnienie polskich podmiotów względem podmiotów zagranicznych
Firmy działające w zakresie produkcji audiowizualnej	7350 firm, w tym: – 147 członków KIPA ¹ ; – ok. 570 firm w bazie producentów audiowizualni.pl ²	GUS - PKD 59.11 ¹ dane KIPA z dnia 10.11.2016 r. ² dane audiowizualni.pl z 10.11.2016 r.	Zwiększenie obrotów firm, w tym przychodów, dzięki większej transparencji w raportowaniu kin, dokładniejsze prognozowanie przychodów w oparciu o ilość i szczegółowość danych z rynku, wzmocnienie pozycji firm producenckich, tj. małych i średnich przedsiębiorstw, w tym konkurencyjności na rynku międzynarodowym (wzmocniona pozycja w rozmowach biznesowych), większa przejrzystość rynku to także większe zainteresowanie inwestorów zagranicznych
Firmy działające w zakresie postprodukcji	885 firm	GUS – PKD 59.12 Z	Zwiększenie obrotów firm przez większe przepływy pieniężne między firmami producenckimi i zwiększony napływ inwestycji zagranicznych, wzmocnienie pozycji małych i średnich przedsiębiorstw, otwarcie rynku i transfer wiedzy oraz zwiększony dostęp do najnowszych technologii, kreowanie nowych miejsc pracy, szczególnie dla osób młodych
Dostawcy i poddostawcy usług bezpośrednio związanych z produkcją audiowizualną	ok. 700 (szacunki)	KIPA, Polska Komisja Filmowa	Zwiększenie obrotów firm przez większe przepływy pieniężne między firmami producenckimi, dalszy rozwój rzemiosł niszowych, otwarcie rynku i transfer wiedzy i umiejętności, zwiększony dostęp do najnowszych technologii i innowacji związanych z produkcją audiowizualną

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji publicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z ... r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na sektor finansów publicznych, gdyż jedynie doprecyzowuje zadania, które wynikają z ustawy z dnia ... 2018 r. o finansowym wsparciu produkcji audiowizualnej.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0					
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0					
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0					
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Zwiększenie obrotów firm rynku audiowizualnego przez większe przepływy pieniężne między różnymi podmiotami branżowymi. Wzmocnienie pozycji MŚP, ich silniejsza pozycja w rozmowach biznesowych, otwarcie rynku i transfer wiedzy i umiejętności, zwiększony dostęp do najnowszych technologii i innowacji związanych z produkcją audiowizualną, kreowanie nowych miejsc pracy.											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	jw.											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-											
Niemierzalne	Polski rynek audiowizualny	Wzmocnienie transparentności polskiego rynku audiowizualnego jest ważnym elementem w budowaniu silnej pozycji Polski jako wiarygodnego partnera w kontekście międzynarodowym											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Rozporządzenie co prawda wzmacnia kontrolę przychodów z kin, ale umożliwia wybór sposobu raportowania. Podmioty wyświetlające filmy gromadzą już w chwili obecnej te dane na użytek własny, a także przekazują je dystrybutorom. Nowy przepis nie obciąży kin w istotny sposób i nie spowoduje konieczności poniesienia znaczących kosztów przez przedsiębiorców.											

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: Przepisy rozporządzenia wprowadzają nowe dokumenty oraz procedury. Do ich stosowania zobligowane będą podmioty prowadzące kina.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Przepisy rozporządzenia nie wpłyną bezpośrednio na sytuację na rynku pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wejście w życie rozporządzenia będzie oznaczać rozwiązanie problemów opisanych w pkt 1.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja projektu powinna zostać dokonana po 3 latach obowiązywania ustawy. Podczas jej dokonywania możliwe będzie przeanalizowanie jej wpływu na rynek audiowizualny.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowego określenia polskich kosztów kwalifikowalnych, parametrów utworów audiowizualnych oraz kryteriów testu kwalifikacyjnego i jego punktacji

Na podstawie art. 30 ustawy z dnia ... o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy wykaz kosztów mogących stanowić polskie koszty kwalifikowalne, oraz szczegółowy wykaz kosztów wyłączonych z kwalifikowania jako polskie koszty kwalifikowalne;
- 2) minimalne metraże utworów audiowizualnych oraz minimalne wartości polskich kosztów kwalifikowalnych uprawniających do wnioskowania o wsparcie finansowe – osobno dla poszczególnych rodzajów utworów audiowizualnych;
- 3) wzór wniosku o wydanie certyfikatu kwalifikującego do uzyskania wsparcia finansowego oraz wniosku o wsparcie finansowe;
- 4) szczegółowe kryteria testu kwalifikacyjnego i odpowiadającą im punktację umożliwiającą ocenę wniosku ze względu na cele określone w art. 1 ust. 5 ustawy z dnia ... o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej;
- 5) wzór raportu końcowego z produkcji audiowizualnej.

§ 2. Wsparcie finansowe przyznaje się na produkcję następujących utworów audiowizualnych:

- 1) filmu fabularnego o metrażu nie krótszym niż 70 minut, w ramach budżetu którego wartość polskich kosztów kwalifikowalnych jest równa co najmniej 4.000.000 PLN w przypadku koprodukcji lub co najmniej 2.000.000 PLN w przypadku realizacji usług na rzecz produkcji utworu audiowizualnego;

¹⁾ Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego kieruje działem administracji rządowej – kultura i ochrona dziedzictwa narodowego, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (Dz. U. poz. 2321).

- 2) filmu dokumentalnego o metrażu nie krótszym niż 50 minut, w ramach budżetu którego wartość polskich kosztów kwalifikowalnych jest równa co najmniej 400.000 PLN;
- 3) filmu animowanego o metrażu nie krótszym niż 70 minut, w ramach budżetu którego wartość polskich kosztów kwalifikowalnych jest równa co najmniej 2.000.000 PLN;
- 4) serialu animowanego, mającego przynajmniej 10 odcinków o metrażu nie krótszym niż 6 minut każdy, gdzie w ramach budżetu całego serialu wartość polskich kosztów kwalifikowalnych jest nie mniejsza niż 1.500.000 PLN;
- 5) serialu fabularnego, którego każdy z odcinków ma metraż nie krótszy niż 45 minut, gdzie w ramach budżetu odcinka serialu wartość polskich kosztów kwalifikowalnych jest nie mniejsza niż 1.500.000 PLN.

§ 3. Szczegółowy wykaz kosztów mogących stanowić polskie koszty kwalifikowalne oraz szczegółowy wykaz kosztów wyłączonych z kwalifikowania jako polskie koszty kwalifikowalne stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Wzór wniosku o wydanie certyfikatu kwalifikującego do uzyskania wsparcia finansowego stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

2. Wzór wniosku o wsparcie finansowe stanowi załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 5. 1. Szczegółowe kryteria testu kwalifikacyjnego i odpowiadająca im punktacja określone są w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

2. Minimalna liczba punktów koniecznych do uzyskania wsparcia finansowego wynosi 20, co stanowi 51 % wszystkich punktów możliwych do uzyskania.

§ 6. Wzór raportu końcowego z produkcji stanowi załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

MINISTER KULTURY

I DZIEDZICTWA NARODOWEGO

**Załączniki
do rozporządzenia
Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego
z dnia ... (poz. ...)**

Załącznik nr 1

**Szczegółowy wykaz kosztów mogących stanowić polskie koszty kwalifikowalne oraz
szczegółowy wykaz kosztów wyłączonych z kwalifikowania jako polskie koszty
kwalifikowalne**

1. Polskie koszty kwalifikowalne obejmują uzasadnione i niezbędne dla produkcji audiowizualnej koszty::

1) przygotowania do produkcji powstałe w ramach poszukiwania poza studyjnych lokalizacji produkcji audiowizualnej, obejmujące koszty:

- wynagrodzeń osób zaangażowanych w przygotowanie do produkcji,
- pozwoleń na realizację zdjęć,
- przygotowania materiałów wizualnych (w szczególności fotografii, prezentacji drukowanych i multimedialnych, druk materiałów),
- wynajmu sprzętu służącego przygotowaniu materiałów wizualnych,

2) realizacji produkcji audiowizualnej, w tym koszty:

a) scenografii i kostiumów, obejmujące koszty:

- tworzenia, adaptacji i wynajmu scenografii,
- tworzenia, utrzymania i wynajmu rekwizytów,
- tworzenia, utrzymanie i wynajmu kostiumów,
- wynajmu studia filmowego,
- wynajmu lokacji filmowych,
- przygotowania plenerów,
- wynajmu zwierząt,
- wynajmu urządzeń na planie i w studio takich jak przyczepy dla ekipy, mobilne kuchnie, generatory prądotwórcze,
- wynajmu pomieszczeń scenograficznych, w tym rekwizytorni, magazynów, składów,
- koszt zabezpieczenia planu, w tym koszt pojazdów służb odpowiedzialnych za zachowanie bezpieczeństwa, karet pogotowia, pojazdów straży pożarnej,
- związane z efektami wizualnymi (VFX), modelowaniem postaci, tworzeniem scenografii i tła w animacji, w tym koszty usług oraz koszty wynajęcia lub zakupu materiałów eksploatacyjnych na potrzeby utworów audiowizualnych,
- efektów specjalnych na planie (SFX), materiałów eksploatacyjnych, broni filmowej,
- charakterystyki, makijażu, fryzjerskie;

b) pozyskania sprzętu technicznego służącego produkcji audiowizualnej, obejmujące koszty:

- wynajmu sprzętu oświetleniowego i materiałów eksploatacyjnych,
- wynajmu kamery, sprzętu do kamery, innego sprzętu służącego rejestracji obrazu audiowizualnego i materiałów eksploatacyjnych,
- wynajmu osprzętu kamerowego (gripa) i materiałów eksploatacyjnych,
- wynajmu sprzętu dźwiękowego i materiałów eksploatacyjnych;

c) pozostałe koszty realizacji produkcji audiowizualnej, obejmujące koszty:

- biurowe i administracyjne poniesione w miejscu produkcji innym niż stała siedziba lub inne miejsca prowadzenia działalności przez wnioskodawcę, takim jak plan filmowy lub lokacje, w tym koszty:
 - wynajmu przestrzeni biurowej, magazynowej oraz mebli,
 - wynajmu sprzętu biurowego, w szczególności telefonu, faksu, komputera, fotokopiarki,
 - artykułów biurowych i papierniczych,
 - użytkowania elektryczności, wody, gazu, telefonu, internetu,
 - usług pocztowych i kurierskich,
- ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków oraz ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej dla wszystkich członków ekipy,
- per-diem członków polskiej ekipy,
- łączności na planie,
- zabezpieczenia planu filmowego i zabezpieczenia medycznego,
- cła,

3) związane z podróżami, zakwaterowaniem, wyżywieniem w czasie przygotowania do produkcji audiowizualnej, realizacji produkcji audiowizualnej oraz postprodukcji, obejmujące koszty:

- transportu, w tym wynajmu samochodów i wszystkich innych pojazdów niezbędnych do realizacji prac objętych wsparciem finansowym, koszty paliwa, opłat drogowych,
- podróży, w tym koszty biletów na samolot, pociąg, autobus lub statek, tylko w przypadku, gdy Polska jest miejscem początkowym lub końcowym podróży,
- zakwaterowania dla ekipy zaangażowanej w produkcję utworu audiowizualnego w okresie przygotowania produkcji, okresie zdjęciowym oraz okresie postprodukcji,
- usług cateringowych,

4) montażu i postprodukcji, obejmujące koszty:

- opracowania materiału zdjęciowego,
- montażu obrazu, dźwięku, muzyki, synchronizacji dźwięku z obrazem,
- usług związanych z jakością obrazu,
- udźwiękowienia, nagrania dźwięku lub muzyki,
- dubbingu, napisów, ADR i efektów dźwiękowych,
- wynajmu sprzętu i oprogramowania komputerowego na potrzeby tworzenia animacji, compositingu oraz renderingu,
- obróbki taśmy filmowej,

- wynajmu oprogramowania komputerowego na potrzeby efektów wizualnych (VFX) i inne cele związane z produkcją animacji,
- wynajmu studia nagraniowego,
- zakupu nośników cyfrowych,
- audytu postprodukcji;

5) produkcji animacji i efektów specjalnych, obejmujące koszty:

- research graficzny,
- opracowania projektu (mood book),
- wykonania projektów postaci, dekoracji, rekwizytów, użytkowych,
- wykonania scenopisu opisowego i obrazowego, wykonania animaticu,
- opracowania modeli postaci do animacji,
- wykonania layoutów animacji i dekoracji,
- wykonania testów animacji, wykonanie animacji 2D lub 3D,
- wykonania efektów specjalnych (animacja efektów 3D),
- malowania animacji i dekoracji,
- obróbki komputerowej animacji i dekoracji,
- wykonania compositingu,
- montażu obrazu,
- audytu produkcji;

6) honorariów, wynagrodzeń i innych świadczeń (włącznie z podatkami dochodowymi oraz składkami na ubezpieczenia społeczne) stanowiących udokumentowane koszty pracy osób zaangażowanych do produkcji audiowizualnej:

a) w przypadku filmu fabularnego, dokumentalnego lub serialu fabularnego:

- aktorów, w tym obsady głównej, kaskaderów, dublerów, statystów,
- reżysera, II reżysera, asystenta reżysera, reżysera obsady, kłapsera,
- producenta, asystenta produkcji, kierownika produkcji, kierownika planu, asystenta kierownika planu, sekretarza planu, dyżurnego planu,
- osób zaangażowanych w pionie scenograficznym, w tym związane z projektowaniem, produkcją, budową scenografii, wynajmem lub produkcją rekwizytów, obsługą studia,
- osób zaangażowanych w przygotowanie kostiumów,
- osób zaangażowanych w pionie charakteryzatorskim,
- osób zaangażowanych w pionie operatorskim,
- osób zaangażowanych w pionie dźwiękowym, w tym reżysera dźwięku, operatora dźwięku, asystenta operatora dźwięku, a także osób zaangażowanych w postprodukcję dźwięku, w tym montażystów dialogów, twórców efektów dźwiękowych, twórców efektów synchronicznych, realizatorów postsynchronów, realizatorów zgrania dźwięku,
- osób zaangażowanych w przygotowanie efektów specjalnych na planie (SFX),
- osób zaangażowanych w przygotowanie efektów wizualnych (VFX),
- twórców animacji,
- osób zaangażowanych w przygotowanie muzyki do filmu, w tym kompozytora, wykonawców, artystów wykonawców, autorów tekstu utworów słowno-muzycznych, osób zaangażowanych w produkcję muzyczną, ,

- osób zaangażowanych w montaż zdjęć, dźwięku, muzyki, w tym montażyści, asystenta montażysty,
- osób zaangażowanych w wykonanie usług rzemieślniczych potrzebnych do produkcji,
- osób zaangażowanych w realizację specjalistycznych usług na planie, w szczególności lekarzy, pielęgniarek, weterynarzy,
- konsultantów, w szczególności historycznego, muzycznego, medycznego, script doctor, technologa;

b) w przypadku filmu animowanego lub serialu animowanego:

- osób wymienionych w lit a,
- twórców projektów postaci,
- twórców wykonania postaci,
- twórców projektów dekoracji,
- twórców projektów rekwizytów,
- twórców animacji, w tym głównego animatora,
- kolorystów,
- twórców scenopisu opisowego i obrazowego,
- twórców animaticu;

c) w przypadku usług postprodukcyjnych:

- montażyistów,
- kolorystów,
- specjalistów od jakości obrazu,
- twórców animacji 2D,
- twórców animacji 3D,
- kompozytorów,
- artystów wykonawców,
- reżyserów dźwięku,
- lektorów,
- specjalistów od nagrania, synchronizacji i montażu dźwięku.

7) nabycia autorskich praw majątkowych i licencji do:

- do muzyki polskich autorów i wykonawców,
- do materiałów archiwalnych.

8) produkcji formatów umożliwiających dostęp do utworu audiowizualnego osobom niepełnosprawnym, obejmujących koszty:

- audiodeskrypcji,
- napisów dla niesłyszących,
- tłumaczenia na język migowy.

2. Polskie koszty kwalifikowalne nie obejmują podatku od towarów i usług oraz kosztów związanych z prowadzeniem działalności przez producentów lub koproducentów, nie związanych bezpośrednio z produkcją audiowizualną będącą przedmiotem wsparcia

finansowego, takich, jak:

- 1) kosztów reprezentacyjnych;
- 2) kosztów usług prawnych oraz innych usług konsultacyjnych;
- 3) kosztów postępowań procesowych;
- 4) kosztów grzywien, kar pieniężnych, kar umownych i odsetek od nieuiszczonych w terminie należności;
- 5) kosztów zakupu środków trwałych, w tym infrastruktury studiów filmowych i nagraniowych oraz innego sprzętu służącego produkcji filmowej;
- 6) kosztów zakupu nieruchomości;
- 7) kosztów zakupu urządzeń elektroniki użytkowej;
- 8) wartości wkładów rzeczowych do produkcji;
- 9) kosztów amortyzacji;
- 10) kosztów pożyczek niebankowych, leasingu, usług bankowych, w tym kredytów lub gwarancji bankowych;
- 11) kosztów ubezpieczenia zakończenia produkcji;
- 12) kosztów innych ubezpieczeń niezwiązanych z produkcją audiowizualną;
- 13) kosztów zakupu i rozwoju oprogramowania,
- 14) kosztów rozwoju projektu (development);
- 15) kosztów dystrybucji produkcji audiowizualnej;
- 16) kosztów promocji i marketingu związanych z produkcją audiowizualną;
- 17) kosztów związanych z prowadzeniem działalności przez wnioskodawcę, producenta lub koproducenta i nie związanych bezpośrednio z produkcją utworu audiowizualnego będącego przedmiotem wsparcia, w tym kosztów wynagrodzeń, kosztów mebli i urządzeń biurowych, opłaty wynajmu lub spłaty hipoteki, kosztów sekretariatu, kosztów administracyjnych, z wyłączeniem funkcji zarządzających będących częścią wykonawczego procesu produkcyjnego.

Załącznik nr 2

Wniosek o wydanie certyfikatu kwalifikującego do uzyskania wsparcia finansowego

data

1. Dane wnioskodawcy

Nazwa lub firma wnioskodawcy	
Siedziba i adres wnioskodawcy	
Numer telefonu oraz adres e-mail wnioskodawcy	
Imię i nazwisko osoby upoważnionej do kontaktu oraz stanowisko	
Adres, numer telefonu oraz adres e-mail osoby upoważnionej do kontaktu	
Numer KRS lub CEIDG Wnioskodawcy	
NIP Wnioskodawcy	
REGON Wnioskodawcy	

2. Określenie utworu audiowizualnego

Kategoria projektu <i>(proszę zaznaczyć)</i>	<ul style="list-style-type: none"> · produkcja audiowizualna ☐ · usługa na rzecz produkcji audiowizualnej ☐
Rodzaj utworu audiowizualnego <i>(proszę zaznaczyć)</i>	<ul style="list-style-type: none"> · film fabularny ☐ · film dokumentalny ☐ · film animowany ☐ · serial fabularny ☐ · serial animowany ☐
Trudny twór audiowizualny	Tak ☐ Nie ☐
Liczba punktów uzyskanych w teście kwalifikacyjnym	
Tytuł utworu audiowizualnego	
Język utworu audiowizualnego	
Gatunek filmowy	
Podstawa literacka (jeśli istnieje)	
Planowany czas trwania utworu audiowizualnego (w przypadku serialu, każdego z odcinków)	
Reżyser	
Scenarzysta/-ści	

Operator zdjęć	
Kompozytor	

3. Informacje finansowe dotyczące utworu audiowizualnego

Całkowity planowany budżet produkcji utworu audiowizualnego (w PLN)	
Całkowity planowany budżet produkcji utworu audiowizualnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (w PLN)	
Szacowana wysokość wsparcia finansowego (w PLN)	

4. Krótki opis filmu z uwzględnieniem tematyki (maks. 4000 znaków).

Załączniki:

1. Formularz testu kwalifikacyjnego
2. Scenariusz produkcji audiowizualnej

Niniejszym oświadczam, że:

1. Informacje podane we wniosku oraz załącznikach są zgodne z prawdą oraz stanem faktycznym dotyczącym utworu audiowizualnego.
2. Umowy dotyczące nabycia praw do scenariusza lub podstawy literackiej, w tym umowa z reżyserem zostały zawarte.

Podpis Wnioskodawcy

(osoba upoważniona do reprezentowania)

**Wniosek o przyznanie wsparcia finansowego
dla produkcji audiowizualnej**

data

1. Dane wnioskodawcy

Nazwa lub firma wnioskodawcy	
Siedziba i adres wnioskodawcy	
Numer telefonu oraz adres e-mail wnioskodawcy	
Imię i nazwisko osoby upoważnionej do kontaktu oraz stanowisko	
Adres, numer telefonu oraz adres e-mail osoby upoważnionej do kontaktu	
Numer KRS lub CEIDG Wnioskodawcy	
NIP Wnioskodawcy	
REGON Wnioskodawcy	
Informacja o wielkości obrotów wnioskodawcy w roku poprzedzającym złożenie wniosku	

2. Podstawowe informacje dotyczące utworu audiowizualnego

Kategoria projektu <i>(proszę zaznaczyć)</i>	<ul style="list-style-type: none"> · produkcja audiowizualna ☐ · usługa na rzecz produkcji audiowizualnej ☐
Rodzaj utworu audiowizualnego <i>(proszę zaznaczyć)</i>	<ul style="list-style-type: none"> · film fabularny ☐ · film dokumentalny ☐ · film animowany ☐ · serial fabularny ☐ · serial animowany ☐
Trudny twór audiowizualny	Tak ☐ Nie ☐
Liczba punktów uzyskanych w teście kwalifikacyjnym	
Tytuł utworu audiowizualnego	
Język utworu audiowizualnego	
Gatunek filmowy	
Podstawa literacka (jeśli istnieje)	
Planowany czas trwania utworu audiowizualnego	

(w przypadku serialu, każdego z odcinków)	
Reżyser	
Scenarzysta/-ści	
Operator zdjęć	
Kompozytor	
Liczba dni zdjęciowych lub dni produkcji lub postprodukcji w poszczególnych krajach, w tym w Polsce	Polska
	...
	...

3. Informacje finansowe dotyczące utworu audiowizualnego

Całkowity planowany budżet produkcji utworu audiowizualnego (w PLN)	
Całkowity planowany budżet produkcji utworu audiowizualnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (w PLN)	
Kwota planowanych polskich kosztów kwalifikowalnych (w PLN)	
Wnioskowana kwota wsparcia	
Wysokość i procent udziału środków publicznych	
Aktualny poziom potwierdzonego finansowania (w PLN)	
Aktualny poziom potwierdzonego finansowania w procentach	

4. Krótki opis filmu z uwzględnieniem tematyki (maks. 4000 znaków).

--

5. Opis prac objętych wsparciem finansowym (maks. 4000 znaków).

--

6. Informacja o produkcji z uwzględnieniem państw wykonania

Planowana data rozpoczęcia głównego okresu zdjęciowego (okresu animacji) we wszystkich państwach uczestniczących w produkcji	PL	
	...	
	...	
	...	
Planowana data zakończenia głównego okresu zdjęć (okresu animacji) we wszystkich państwach uczestniczących w produkcji		
Koproducenci utworu audiowizualnego (w przypadku wsparcia finansowego produkcji audiowizualnej) lub producenci (w przypadku wsparcia finansowego dla usługi na rzecz produkcji audiowizualnej) wraz ze wskazaniem osób upoważnionych do kontaktu, ich adresów, numerów telefonów oraz adresów e-mail		
Informacja dotycząca członków ekipy filmowej (proszę załączyć listę z nazwiskami, obywatelstwem oraz funkcją pełnioną w ekipie)	Liczba członków ekipy	Liczba członków ekipy z Polski

Załączniki:

- 1) kopia umowy koprodukcyjnej lub umowy o świadczeniu usług na rzecz produkcji audiowizualnej tłumaczone na język polski przez tłumacza przysięgłego;
- 2) zaświadczenie z urzędu skarbowego o niezaleganiu w podatkach i innych należnościach, do których stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.) wydane nie wcześniej niż na 30 dni przed złożeniem wniosku;
- 3) zaświadczenie z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o niezaleganiu w opłacaniu składek na rzecz ubezpieczeń społecznych nie starsze niż 30 dni;
- 4) oświadczenie o niewystępowaniu okoliczności, o których mowa w art. 9 ustawy z dnia ... 2018 r. o finansowym wsparciu produkcji audiowizualnej;
- 5) informację dotyczącą doświadczenia pracowników lub współpracowników wnioskodawcy zaangażowanych w produkcję audiowizualną;
- 6) harmonogram produkcji audiowizualnej;
- 7) plan finansowania produkcji audiowizualnej, wraz z kopiami tłumaczonymi na język polski przez tłumacza przysięgłego dokumentów potwierdzających przynajmniej 75%

całkowitej wartości finansowania, w szczególności umów, decyzji o dofinansowaniu ze źródeł innych niż wsparcie finansowe;

- 8) kosztorys produkcji audiowizualnej wraz z planem wydatków związanych z produkcją audiowizualną na terytorium Rzeczypospolitej Polski i terytoriach innych państw;
- 9) synopsis i scenariusz utworu audiowizualnego;
- 10) potwierdzenie nabycia praw do scenariusza lub podstawy literackiej utworu audiowizualnego;
- 11) formularz testu kwalifikacyjnego wsparcia finansowego.

Niniejszym oświadczam, że:

1. Informacje podane we wniosku oraz załącznikach są zgodne z prawdą oraz stanem faktycznym dotyczącym utworu audiowizualnego.
2. Umowy dotyczące nabycia praw do scenariusza lub podstawy literackiej, w tym umowa z reżyserem zostały zawarte.
3. W przypadku wsparcia finansowego udzielanego na produkcję audiowizualną zobowiązuję się do skutecznego nabycia wszelkich praw autorskich i pokrewnych do wykorzystania w w/w projekcie utworów innych osób zgodnie z prawem (w tym utworów literackich i słowno-muzycznych).

Podpis Wnioskodawcy

(osoba upoważniona do reprezentowania)

Test kwalifikacyjny wsparcia finansowego produkcji audiowizualnej

I	Szczegółowe kryteria związane z wykorzystaniem w utworze audiowizualnym polskiego lub europejskiego dorobku kulturowego	Maksymalna Liczba punktów
1.	Fabuła lub główny temat utworu audiowizualnego dotyczy polskiej lub europejskiej kultury, religii, historii, mitologii lub narracyjnie spójnej interpretacji przeszłości lub przyszłości	2
2.	Film dotyczy postaci należącej do polskiej lub europejskiej kultury, historii, społeczeństwa lub religii	2
3.	Fabuła lub główny temat utworu audiowizualnego oparte są na adaptacji polskiej lub europejskiej twórczości literackiej lub na adaptacji innych dzieł kultury (np. sztuk pięknych lub sztuki użytkowej, muzyki)	2
4.	Film koncentruje się na polskich lub europejskich tradycjach lub zwyczajach lub nawiązuje do ważnych polskich lub europejskich wartości kulturowych (np. prawa człowieka, tolerancja, równość)	2
5.	Fabuła lub podstawowy materiał filmu odnosi się do bieżących kwestii politycznych, społecznych lub kulturalnych charakterystycznych dla społeczeństwa polskiego lub społeczeństw europejskich	2
6.	Ostateczna wersja filmu wyprodukowana jest w języku polskim lub innym języku państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym	4
7.	Utwór audiowizualny eksponuje polskie dziedzictwo kulturowe i historyczne lub polski potencjał twórczy, polską kreatywność lub innowacyjność	2
	Razem I	16
II	Szczegółowe kryteria związane z lokalizacją akcji utworu audiowizualnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	
1.	Akcja utworu audiowizualnego jest osadzona głównie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z tym że:	
	– co najmniej 75% scen odbywa się na terytorium tych państw	3
	– co najmniej 50% scen odbywa się na terytorium tych państw	2
	– co najmniej 25% scen odbywa się na terytorium tych państw	1

2.	W filmie wykorzystuje się obiekty, miejsca oraz motywy charakterystyczne dla polskiej kultury oraz polskiego krajobrazu i architektury (landmarki)	2
	Razem II	5
III	Szczegółowe kryteria związane z realizacją utworu audiowizualnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	
1.	Procent dni zdjęciowych odbywających się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	
	– przynajmniej 50% dni zdjęciowych odbywa się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	3
	– przynajmniej 30% dni zdjęciowych odbywa się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	2
	– przynajmniej 10% dni zdjęciowych odbywa się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	1
2.	Liczba dni zdjęciowych odbywających się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	
	– przynajmniej 20 dni zdjęciowych odbywa się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	2
	– przynajmniej 10 dni zdjęciowych odbywa się w na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej	1
3.	Nagranie muzyki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (100%)	2
4.	Montaż dźwięku i zgranie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (100%)	1
5.	Postprodukcja obrazu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (100%) – (conforming, grading, mastering)	1
6.	Wykorzystanie polskiej infrastruktury do realizacji zdjęć i usług postprodukcyjnych	1
	Razem III	10
IV	Szczegółowe kryteria związane z udziałem w produkcji audiowizualnej polskich pracowników, współpracowników lub podmiotów wykonujących usługi na rzecz produkcji audiowizualnej	

1.	Następujące osoby realizujące film są: 1) obywatelami polskimi lub 2) obywatelami innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub 3) obywatelami innych państw, którzy zdobywali nagrody przynajmniej na jednym międzynarodowym festiwalu filmowym akredytowanym przez Międzynarodową Federację Stowarzyszeń Producentów Filmów (FIAPF):	
	Reżyser	1
	Scenarzysta	1
	Producent wiodący	1
	Kompozytor	1
	Aktor lub aktorka roli pierwszoplanowej lub przynajmniej 2 aktorów drugoplanowych	1
	Przynajmniej 50% obsady aktorskiej	1
	Przynajmniej 50% pozostałych twórców w tym: operator obrazu, scenograf, montażysta, kostiumograf, charakteryzator, producent postprodukcji, producent wykonawczy.	1
	Przynajmniej 50% ekipy technicznej	1
	Razem IV	8
	RAZEM wszystkie części	39

Raport końcowy z produkcji utworu audiowizualnego objętego wsparciem finansowym

1. Dane Beneficjenta

Nazwa lub firma wnioskodawcy	
Siedziba i adres wnioskodawcy	
Numer telefonu oraz adres e-mail wnioskodawcy	
Imię i nazwisko osoby upoważnionej do kontaktu oraz stanowisko	
Adres, numer telefonu oraz adres e-mail osoby upoważnionej do kontaktu	
Numer KRS lub CEIDG Wnioskodawcy	
NIP Wnioskodawcy	
REGON Wnioskodawcy	

2. Wynikowe informacje dotyczące utworu audiowizualnego

Kategoria projektu <i>(proszę zaznaczyć)</i>	<ul style="list-style-type: none"> · produkcja audiowizualna ☐ · usługa na rzecz produkcji audiowizualnej ☐
Rodzaj utworu audiowizualnego <i>(proszę zaznaczyć)</i>	<ul style="list-style-type: none"> · film fabularny ☐ · film dokumentalny ☐ · film animowany ☐ · serial ☐ · serial animowany ☐
Trudny utwór audiowizualny	Tak ☐ Nie ☐
Liczba punktów uzyskanych w teście kwalifikacyjnym	
Tytuł utworu audiowizualnego	
Język utworu audiowizualnego	
Gatunek filmowy	
Podstawa literacka (jeśli istnieje)	
Czas trwania utworu audiowizualnego	

3. Informacje finansowe dotyczące utworu audiowizualnego

Całkowity budżet produkcji utworu audiowizualnego (w PLN) Gdy rozliczenie dotyczy części produkcji audiowizualnej zrealizowanej w Rzeczypospolitej Polskiej, a produkcja nie jest zamknięta w innych krajach wymagany planowany budżet	
---	--

Całkowity budżet realizacji produkcji utworu audiowizualnego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (w PLN)	
Kwota poniesionych polskich kosztów kwalifikowalnych (w PLN)	
Kwota wsparcia finansowego	
Wynikowa wysokość i procent udziału środków publicznych	

4. Skrócony opis przebiegu poszczególnych etapów produkcji (do 6 tys. znaków).

--

5. Informacja o produkcji z uwzględnieniem krajów wykonania

Data rozpoczęcia prac objętych wnioskiem	
Data zakończenia prac objętych wnioskiem	
Koproducenti utworu audiowizualnego (w przypadku wsparcia finansowego produkcji audiowizualnej) lub producenci (w przypadku wsparcia finansowego dla usługi na rzecz produkcji audiowizualnej) wraz ze wskazaniem osób upoważnionych do kontaktu, ich adresów, numerów telefonów oraz adresów e-mail	
Liczba członków polskiej obsady filmowej:	Liczba członków polskiej ekipy filmowej:
Liczba polskich rezydentów w ramach obsady filmowej:	Liczba polskich rezydentów w ramach ekipy filmowej:
Liczba członków zagranicznej obsady filmowej (niekwalifikującej się jako PWK): ...	Liczba członków zagranicznej obsady filmowej (niekwalifikującej się jako PWK):
Liczba statystów:	
Liczba dni zdjęciowych zrealizowanych w tym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:	Liczba dni zdjęciowych zrealizowanych (lub jeszcze planowanych) w innych państwach (jakie państwa):
Polskie miasta/krainy geograficzne, w których były realizowane zdjęcia	

Polskie landmarki wykorzystane podczas realizacji zdjęć	
---	--

Załączniki:

1. Wykaz poniesionych polskich kosztów kwalifikowanych wraz z:
 - a) dokumentami potwierdzającymi poniesienie kosztów nabycia towarów lub usług stanowiących polskie koszty kwalifikowane, w szczególności fakturami, rachunkami oraz potwierdzeniami zapłaty za towary lub usługi;
 - b) dokumentami potwierdzającymi dokonanie zapłaty honorarów, wynagrodzeń i innych świadczeń stanowiących koszty pracy osób zaangażowanych do produkcji audiowizualnej w okresie trwania produkcji audiowizualnej, w szczególności umowami zawartymi z osobami fizycznymi (umowy o pracę, umowy o świadczenie usług, umowy zlecenia lub umowy o dzieło), a także potwierdzeniami zapłaty wynagrodzenia z tytułu realizacji tych umów;
2. Formularz testu kwalifikacyjnego wypełniony w oparciu o dane aktualne w chwili przedstawienia raportu;
3. Lista imion, nazwisk oraz funkcji, a także liczba dni zdjęciowych poszczególnych członków ekipy filmowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
4. Materiały do wykorzystania przez Polski Instytut Sztuki Filmowej w ramach działań promocyjnych.

Oświadczenie Beneficjenta:

- od daty zawarcia umowy o wsparcie finansowe produkcji audiowizualnej nie zmienił się status prawny Beneficjenta,
- autorskie prawa majątkowe oraz zależne i pokrewne zostały nabyte i należne z tego tytułu wynagrodzenia zostały w całości zapłacone;
- wszystkie informacje dotyczące produkcji utworu audiowizualnego są zgodne z aktualnym stanem prawnym i faktycznym.

Podpis Wnioskodawcy

(osoba upoważniona do reprezentowania)

UZASADNIENIE

Rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 30 ustawy z dnia ... o finansowym wsparciu produkcji audiowizualnej (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”, które określa:

- 1) szczegółowy wykaz kosztów mogących stanowić polskie koszty kwalifikowalne, oraz szczegółowy wykaz kosztów wyłączonych z kwalifikowania jako polskie koszty kwalifikowalne;
- 2) minimalne metraże utworów audiowizualnych oraz minimalne wartości polskich kosztów kwalifikowalnych uprawniających do wnioskowania o wsparcie finansowe – osobno dla poszczególnych rodzajów utworów audiowizualnych;
- 3) wzór wniosku o wydanie certyfikatu kwalifikującego do uzyskania wsparcia finansowego oraz wniosku o wsparcie finansowe;
- 4) szczegółowe kryteria testu kwalifikacyjnego i odpowiadającą im punktację umożliwiającą ocenę wniosku ze względu na cele określone w art. 1 ust. 5 ustawy;
- 5) wzór raportu końcowego z produkcji audiowizualnej.

Zgodnie z przepisami ustawy koszty towarów lub usług będą mogły być zaliczone jako polskie koszty kwalifikowalne jeżeli przedsiębiorca dostarczający towary lub usługi ma siedzibę lub oddział na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a same towary i usługi są nabywane lub świadczone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Honoraria, świadczenia i wynagrodzenia będą uznawane za koszty kwalifikowalne jeżeli będą objęte obowiązkiem podatkowym w rozumieniu przepisów podatkowych. Projektowane rozporządzenie określa szczegółowy wykaz kosztów mogących stanowić polskie koszty kwalifikowalne, szczegółowy wykaz kosztów wyłączonych z kwalifikowania jako polskie koszty kwalifikowane.

Na liście kosztów, które mogą stanowić polskie koszty kwalifikowane znalazły się więc koszty towarów i usług niezbędnych do nabycia w ramach produkcji audiowizualnej. Koszty te ponoszone są na rzecz podmiotów funkcjonujących na szeroko rozumianym rynku produkcji filmowej i audiowizualnej. Ich poniesienie przez podmiot, który otrzyma wsparcie na podstawie ustawy przyczyni się do rozwoju polskiego sektora - działający na nim polscy przedsiębiorcy uzyskają bowiem przychód z tytułu dostarczanych towarów lub świadczonych usług.

Jednocześnie w wykazie kosztów wyłączonych z kwalifikowania jako polskie koszty kwalifikowane wskazano koszty, których konieczność poniesienia może się pojawić w toku produkcji audiowizualnej.

W celu zapewnienia, aby w Polsce zwiększyła się liczba dużych produkcji o wysokich budżetach proponuje się minimalne wartości polskich kosztów kwalifikowanych uprawniających do wnioskowania o wsparcie. Dzięki takiemu rozwiązaniu możliwe będzie skupienie systemu wsparcia wyłącznie na wysokobudżetowych produkcjach, co przyczyni się do wykonania celów ustawy, takich jak spowodowanie wysokich inwestycji infrastrukturalnych, a także rozwój turystyki filmowej. W braku minimalnych poziomów wsparcia istniałoby ryzyko wydatkowania środków na wiele drobnych produkcji, które już teraz mają możliwość uzyskiwania środków finansowych z Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, zwanego dalej „PISF.”

Będący elementem projektu rozporządzenia test kwalifikacyjny ma na celu zidentyfikowanie przesłanek kulturowych związanych z utworem oraz ocena wpływu produkcji danego utworu na rozwój polskiego sektora audiowizualnego. W tym kontekście brany jest pod uwagę czas realizacji zdjęć na terenie Polski (lokacje i studia filmowe), wkład techniczny polskich firm sektora audiowizualnego związanych z produkcją, postprodukcją utworu oraz polski wkład kreatywny, który realizowany jest przez udział w realizacji projektu przedstawicieli polskiej branży audiowizualnej, m.in. reżysera, scenarzysty, producenta, aktorów, operatora zdjęć oraz innych profesjonalistów. Dodatkowe punkty przyznawane są za wykorzystanie w utworze audiowizualnym polskiego lub europejskiego dorobku kulturowego. Przyznanie wsparcia finansowego nastąpi po przeprowadzeniu testu kwalifikacyjnego i uzyskaniu przez wnioskodawcę minimalnej liczby punktów uprawniającej do wsparcia finansowego.

Przewiduje się, że projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem Zapewnienie jak najszybszego wejścia w życie przedmiotowej regulacji zapewni prawidłowe wykonanie przepisów ustawy.

Wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców.

Projektowane rozporządzenie precyzuje procedury i parametry określone w ustawie z dnia ... o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej. Wdrożenie ustawy wpłynie na poprawę działalności przedsiębiorców działających w obszarze produkcji audiowizualnej i postprodukcji przez zwiększenie obrotów firm. Spodziewany jest wzrost przepływów pieniężnych pomiędzy różnymi podmiotami branży audiowizualnej, przekładający się również na przychody w obszarze dystrybucji. Nastąpi wzmocnienie lokalnych producentów w rozmowach biznesowych z partnerami zagranicznymi. Efektem wdrożenia ustawy będzie transfer wiedzy i umiejętności do polskiego sektora audiowizualnego, zwiększony dostęp do

najnowszych technologii i innowacji związanych z produkcją audiowizualną. Mali i średni przedsiębiorcy wykreują nowe miejsca pracy.

Spodziewany jest również wzrost rynku dostawców usług bezpośrednio związanych z planem zdjęciowym (rzemiosła specjalistyczne, oświetlenie, kamery, grafika), jak i dostawców usług pośrednio związanych z produkcją audiowizualną (usługi okołofilmowe, materiały do scenografii, usługi noclegowe, usługi gastronomiczne, logistyka, tłumacze, księgowi).

Ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii europejskiej.

Ocena potrzeby notyfikacji norm i aktów prawnych

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z czym nie podlega notyfikacji.

Ocena potrzeby konsultacji z instytucjami i organami Unii Europejskiej

Projektowane rozporządzenie nie musi być przedstawione instytucjom i organom Unii Europejskiej ani Europejskiemu Bankowi Centralnemu celem uzyskania opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia w rozumieniu § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Ogłoszenie projektu na stronie BIP

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projektowane rozporządzenie zostanie udostępnione na stronie Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” (<http://legislacja.rcl.gov.pl/>).

Jednocześnie należy wskazać, że nie ma możliwości podjęcia alternatywnych w stosunku do projektowanego rozporządzenia środków umożliwiających osiągnięcie zamierzonego celu.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w sprawie szczegółowego określenia polskich kosztów kwalifikowalnych, parametrów utworów audiowizualnych oraz kryteriów testu kwalifikacyjnego i jego punktacji</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Paweł Lewandowski, Podsekretarz Stanu w MKiDN</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Katarzyna Falkowska - Gołębiwska, Dyrektor Departamentu Własności Intelktualnej i Mediów w MKiDN, tel. 22 6925546</p>	<p>Data sporządzenia 23-07-2018</p> <p>Źródło: Inicjatywa własna</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 30 ustawy z dnia ... o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej (Dz. U. poz. ...) Ustawa określa zasady, warunki oraz procedury finansowego wspierania produkcji audiowizualnej.

W rozporządzeniu doprecyzowane zostaną techniczne i finansowe warunki przyznawania wsparcia, tak aby istniała możliwość stymulowania jakości utworów audiowizualnych, dla których przyznawanie jest wsparcie, a także możliwe było szybkie reagowanie na zmiany rynkowe.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W rozporządzeniu określa się:

- szczegółowy wykaz kosztów mogących stanowić polskie koszty kwalifikowalne, oraz szczegółowy wykaz kosztów wyłączonych z kwalifikowania jako polskie koszty kwalifikowalne;
- minimalne metraże utworów audiowizualnych oraz minimalne wartości polskich kosztów kwalifikowalnych uprawniających do wnioskowania o wsparcie finansowe - osobno dla poszczególnych rodzajów utworów audiowizualnych;
- wzór wniosku o wydanie certyfikatu kwalifikującego do uzyskania wsparcia finansowego oraz wniosku o wsparcie finansowe;
- szczegółowe kryteria testu kwalifikacyjnego i odpowiadającą im punktację umożliwiającą ocenę wniosku ze względu na cele określone w art. 1 ust. 5 ustawy;
- wzór raportu końcowego z produkcji audiowizualnej.

W wyniku wprowadzenia rozporządzenia możliwe będzie sprawne prowadzenie procedury udzielania wsparcia finansowego dla produkcji audiowizualnej, a także kontroli poprawnego wydatkowania środków pochodzących z tego wsparcia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Systemy zachęt finansowych dla sektora produkcji audiowizualnej istnieją w znaczącej większości państw członkowskich UE. W państwach, które wprowadziły podobny do wynikającego z ustawy z dnia 2018 r. o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej system tzw. cash rebate, szczegółowe procedury regulowane są na poziomie ustawy lub przede wszystkim aktów niższego rzędu.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Firmy działające w zakresie produkcji audiowizualnej	7350 firm, w tym: - 147 członków KIPA ¹ ; - ok. 570 firm w bazie producentów audiowizualni.pl ²	GUS - PKD 59.11 ¹ dane KIPA z dnia 10.11.2016 r. ² dane audiowizualni.pl z 10.11.2016 r.	Określenie jasnych i przejrzystych procedur uzyskania finansowego wsparcia produkcji audiowizualnej

Firmy działające w zakresie postprodukcji	885 firm	GUS – PKD 59.12 Z	Określenie jasnych i przejrzystych procedur uzyskania finansowego wsparcia produkcji audiowizualnej
---	----------	-------------------	---

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przekazany do konsultacji publicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Rozporządzenie nie będzie mieć wpływu na sektor finansów publicznych, gdyż jedynie doprecyzowuje zadania, które wynikają z ustawy o finansowym wsparciu produkcji audiowizualnej.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Rozporządzenie doprecyzuje procedurę w ramach której przedsiębiorcy będą mogli uzyskać finansowe wsparcie dla produkcji audiowizualnej.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	jw.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	-
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: Przepisy rozporządzenia wprowadzają nowe dokumenty oraz procedury. Do ich stosowania zobligowani będą przedsiębiorcy chcący uzyskać finansowe wsparcie dla produkcji audiowizualnej.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Przepisy rozporządzenia nie wpłyną bezpośrednio na sytuację na rynku pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wejście w życie rozporządzenia będzie oznaczać rozwiązanie problemów opisanych w pkt 1.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja projektu powinna zostać dokonana po 3 latach obowiązywania ustawy. Podczas jej dokonywania możliwe będzie przeanalizowanie jej wpływu na ilość produkcji audiowizualnych tworzonych na terytorium Polski, wysokość budżetów tych produkcji, a co za tym idzie także zmianę środków, które na terytorium Polski są corocznie przeznaczane na produkcję filmową. W ramach ewaluacji zmianie będą mogły również podlegać szczegółowe procedury udzielania wsparcia finansowego dla produkcji audiowizualnej.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		